Porubské noviny

Číslo: **100** SEPTEMBER 3/2019 Ročník: **XXV.**

V tomto čísle nájdete:

Prezidentka povýšila generála
Sedemdesiatpäť rokov od SNP
Z rokovania OcZ
Obecné spravodajstvo
Dvadsaťpäť rokov,
sto vydaní Porubských novín
Anketa čitateľov
Kamenný chodníček
Soľ nad zlato
Tibor Plch - reportáž
Ján Čunga – spomienky
Rozhovory: s klavíristkou,
s trénerom, s ilustrátorkou
Športovci v SNP
Hýb sa po novom
Štyri strany Poruby

Foto: Dušan Migaľa

Porubské noviny?

Pre mňa osobne znamenajú to, čomu sa hovorí: vábnička domova. Azyl pre detstvo a mladosť. Nech sa tam v nich píše o čomkoľvek, zavanie mi to tým istým. Niečím, čo bývalo také pekné, že sa na to nedá zabudnúť. Stačí mi prečítať známe priezviská – už to z nich sála. A to ani nehovorím o prezývkach, ktorými sme sa vtedy identifikovali.

A čo im želám?

Aby stále boli. Také dobré, aké sú.

Porubské noviny Číslo 50, Marec 2007, Ročník: XIII.

Z porazeného víťaz

V auguste si aj naša obec pripomenula 75. výročie Slovenského národného povstania. Je veľa mladých, ktorí nevedia, čo vlastne SNP v našich moderných dejinách znamená a znamenalo. Zreteľne a jasne povedané, bola to slovenská vlastenecká vojna proti totalite a cudzej nadvláde. SNP bolo slovenské duchom a národné konaním. Obecný kronikár Ján Beťko túto udalosť zaznamenal jednoducho, no veľmi presne: „Z porazeného národa sa stal národ víťazný."

Od tej doby pretieklo dolu Žuberovou veľa vody. Vyrástli tri generácie a tam, kde rúbaň bola, hora stojí. Niekto možno povie, že aktéri už takmer nežijú. Áno, bolo to veľmi dávno. Preto pripomíname. Oživujeme slávnu kapitolu dejín národa v čase, keď v Európe a vo svete sa neofašizmus hlási k slovu.

Čo sa teda stalo v auguste 1944? Slovenský národ, ako pomnožná bytosť, vedená ideálmi demokracie a slobody sa postavil proti fašistom. Aj proti svojim. Ani nacistických okupantov sa nezľakol. Naši ľudia dokázali viesť ozbrojené povstanie a obetovať svoje životy za spravodlivý cieľ. Nejeden zahynul, vznikli nevyčísliteľné materiálne škody... Trinásť mien vytesaných do mramorovej dosky na kamennom pomníku v obci a štyri mená na Polčenom. Čo meno, to osud a príbeh s tragickým koncom. Memento ako hrom. Priznajme si, že vojna nie je virtuálna hra. Padlí vojaci, partizáni, civilné osoby i deti mĺkvo pripomínajú to, čo bolo a vystríhajú, aby Povstanie, čo začalo pred sedemdesiatimi piatimi rokmi už sa nikdy neopakovalo. *„Mŕtvi už nechcú slzy, len mier prosia svojou nemotou."*

-Dušan Migaľa, šéfredaktor-

Oslavy 75. výročia SNP v Banskej Bystrici

Prezidentka povýšila generála

Na oslavách 75. výročia SNP v Banskej Bystrici prezidentka SR Zuzana Čaputová povýšila do hodnosti generálmajora vo výslužbe brigádneho generála Jána Iľanovského (*1922 v Závažnej Porube). **Text: -dm-**

Foto: Tlačové oddelenie prezidentky SR

Len dve vety

Prečo robíme
Porubské noviny?
Lebo to má zmysel.

Dušan Migaľa

Stovka je stovka

Podobne ako človek, tak aj Porubské noviny majú svoj životopis. Narodili sa v roku 1995 a žijú rovných dvadsaťpäť rokov. Za túto dobu vyšli sto razy. A budú vychádzať ďalej.

Je pravdou, že naše noviny požívajú v živote Závažnej Poruby nezastupiteľné miesto. Veď informujú, či už písomne, alebo obrazom, o všetkých dôležitých udalostiach. Tieto noviny sa stali novodobou kronikou našej obce. Obsahom, faktograficky, jazykovo i graficky sú spracované na vysokej úrovni, o čom hovoria nielen čitatelia v ankete, ale aj ocenenia, ktoré dostali ako samosprávne periodikum na Slovensku už niekoľkokrát. Vydať noviny nie je jednoduché. Je to veda aj umenie. Ako šéfredaktor pôsobí Dr. Dušan Migaľa, môj zástupca. V úcte mu vyslovujem slová uznania. Do práce redaktora vkladá svoje srdce, celý svoj um i dušu. Nebudem ďaleko od pravdy, keď poviem, že naše noviny sú čítané, žiadané a posielajú sa aj našim rodákom žijúcim mimo obce, ba aj do sveta.

Naše poďakovanie a uznanie patrí prispievateľom i celej redakčnej rade, čo celkom nezištne, každé tri mesiace v roku finalizuje nové vydanie: Dr. Dušan Migaľa, Ing. Vladimír Broska a Anna Mikulášová. Vysoko oceňujem aj profesionalitu Ing. Ivana Červeného – Print Master, ktorý našim novinám dáva tvar i tvár.

Porubským novinám a ich tvorcom želám do ďalších rokov celú kopu skvelých nápadov, elán a činorodých prispievateľov. A vám, milí spoluobčania, prajem potešujúce chvíle pri čítaní našich i vašich novín.

Ing. Pavel Beťko,
starosta

Na Hrádku horelo

Z dosiaľ nezistených príčin v lokalite Hrádok nad našou obcou vznikol 4.7.2019 požiar lesného porastu. K požiaru boli povolaní hasiči z profesionálneho zboru z Liptovského Mikuláša, ako aj náš dobrovoľný hasičský zbor. Hasenie komplikoval neprístupný terén a skutočnosť, že sa požiar šíril koreňmi a suchou hrabankou. Vodu museli hasiči vynášať vo vakoch na chrbte. Včasným zásahom sa podarilo v popoludňajších hodinách požiar uhasiť. Naši dobrovoľní hasiči až do rána mali dohľad na požiarovisku a možné zárodky ohňa okamžite likvidovali.

Aj touto cestou sa chcem poďakovať v mene obce, ako aj v mene nášho Urbáru, či už profesionálnemu zboru z Liptovského Mikuláša, tak aj našim dobrovoľným hasičom, ktorí svojou obetavosťou zachránili nemalé hodnoty na lesnom poraste.

Zároveň vyzývame občanov, aby vzhľadom na suché obdobie boli v hore opatrní, nezakladali oheň a neodhadzovali cigaretové ohorky ani iné predmety, ktoré by mohli spôsobiť požiar.

Starosta obce Závažná Poruba Ing. P. Beťko

Bezpečnosť chodcov stojí na prvom mieste

Na podnet starostu Závažnej Poruby pristúpila Správa ciest Žilinského samosprávneho kraja (ŽSK) v 27. týždni roku 2019 k renovácii priechodov pre chodcov po Hlavnej ulici.

Cieľom tejto potrebnej obnovy na ceste 3. triedy je nielen plynulosť cestnej premávky, ale hlavne bezpečnosť chodcov, ktorí túto komunikáciu využívajú každý deň. Porátajte! Koľko priechodov je na Hlavnej?

Výnimočné vína v Závažnej Porube

Už po piaty raz sa zastavila Malokarpatská vínna cesta v záhrade Domu Milana Rúfusa. Stalo sa tak v piatok 12. júla 2019. Bolo to radostné stretnutie umocnené perfektnou atmosférou, piesňou a rozhovormi nad pohárom dobrého vína. Hostí privítal starosta Pavel Beťko. Vyjadril radosť, že po roku prichádza so vzácnymi hosťami dobré víno do Domu Milana Rúfusa. Predsedníčka OZ MVC Anna Píchová uviedla: „Na výnimočnom mieste Slovenska opäť ponúkame výnimočné vína z Malých Karpát." Potom lektorka DMR Danka Kuľhavá prítomných s potešením pozvala k návšteve rodičovského domu Majstra slova. Folklórna skupina Poludnica zas ponúkla porubské piesne a tance. Ako hosť sa predstavila aj country skupina Arion. Vydarenú akciu pripravili: Občianske združenie Malokarpatská vínna cesta, OZ Naveky závažná a Obec Závažná Poruba. Veľké vína Malých Karpát potešili účastníkov tejto neobyčajne zaujímavej a atraktívnej aktivity a stala sa inšpiráciou pre konzumáciu kvalitných slovenských vín a poznávanie života a diela básnika. Viac: www.mvc.sk

Text –dm- foto: Katarína Devečková

Žatvu pod Poludnicou odomkla repka

Na Liptove sa odjakživa darilo zemiakom a obiliu. V poslednej dome primát patrí repke olejnej. Prečo asi? Pestovateľom prináša najväčší úžitok. Patrí k najzaujímavejším trhovým plodinám. Keď na nemalej výmere ornej pôdy dozrela, k slovu sa dostali kombajny. Žatvu pod Poludnicou odomkla koncom júla 2019 repka olejná.

Na návšteve v celosvetovo unikátnom meste

Banská Štiavnica je historické mesto s výraznou multikultúrnou minulosťou. Domáca JDS sa rozhodla poznávať pamätihodnosti tohto mesta. Preto 20. augusta 2019 vycestovali na poznávací zájazd. Úlohu sprievodcu prevzala Ing. Anna Kováčová, ktorá v Banskej Štiavnici študovala a toto mesto stále nosí vo svojom srdci. Už počas cesty predstavila slávnu históriu, pamätihodnosti a osobnosti, ktoré dala Banská Štiavnica svetu.

Najskôr vystúpili na Kalvári, ktorá pripomína život, umučenie a smrť Ježiša Krista. Pred horným kostolom si na pamiatku vyhotovili skupinovú fotografiu. Potom navštívili zámok vo Svätom Antone. Sledovali vzácne obrazy, dobový nábytok a expozíciu poľovníctva. So záujmom si v centre mesta prezreli dom, kde Marína prežila väčšinu svojho života. Dnes je to moderné literárne múzeum venované nenaplnenej láske Andreja Sládkoviča a Maríny. (Marína je najdlhšia ľubostná báseň na celom svete. Obsahuje 2 900 veršov). Po návšteve Banky lásky si prezreli Trojičné námestie a vystúpili ku Starému zámku. S Banskou Štiavnicou sa rozlúčili prehliadkou Betlehema, ktorý reprezentuje obraz mesta v dreve vyrezávaný. Vďaka kvalitnému sprievodu, dobrej organizácii a záujmu mohli účastníci veľa vidieť a poznať. Slová uznania a vďaky právom vyjadrili sprievodkyni Ing. Anne Kováčovej.

text i foto: -dm-

Dudok v Závažnej Porube

Medveďa prechádzajúceho sa po našej ulici som nestihol odfotiť, ale vtáčika Dudka chocholatého - klenot našich lesov, ako si vyzobáva hmyz v našej záhrade.

Text i foto: -Ľubomír Burica-

Šoférom do pozornosti!

Uprostred júla 2019 s cieľom informovať a upraviť najvyššiu povolenú rýchlosť boli osadené nové dopravné značky: pri vstupe do obce od Iľanova, nad Zivkou a na začiatku Kostolnej ulice. Cieľom je zvýšiť bezpečnosť obyvateľov obce, hostí i všetkých účastníkov cestnej premávky.

Miestna časť Luhy: 50 km/h

Cesta 3. triedy vedúca z Okoličného do Závažnej Poruby je v správe Žilinského samosprávneho kraja. Správca cesty pristúpil v júli k vyspraveniu povrchu tejto vozovky tryskovou metódou. Výtlky sú odstránené, no hodno pripomenúť, že v uvedenom úseku je povolená najvyššia rýchlosť 50 km/hod. Stáva sa, že vodiči predbiehajú vozidlá dodržujúce stanovenú rýchlosť, čím porušujú pravidlá cestnej premávky. Preto sa nečudujme, že na tejto ceste je policajný radar častým hosťom.

Fiaty pod Poludnicou

CAR CLUB Slovakia a Občianske združenie STARÉ FÁRO usporiadali na Liptove v dňoch 30. augusta – 1. septembra 2019 v poradí 23. medzinárodný zraz historických vozidiel značky FIAT. V sobotu o 15. 00 hodine kolóna vozidiel vyrazila z Liptovského Mikuláša cez Iľanovo do Závažnej Poruby. Posádky zastavili svojich tátošov Pod Dielom. Kochali sa pohľadmi na Liptovskú kotlinu, Západné Tatry a Poludnicu. Na pamiatku si vyhotovili aj skupinovú fotografiu. Do Závažnej Poruby kolóna vošla po Iľanovskej ceste, pokračovali Hlavnou a v Okoličnom nasmerovali do Liptovského Jána. Vydarenú hromadnú akciu zabezpečovala partia nadšencov starých áut zo Závažnej Poruby: Peter Kubovčík, Martin Kubovčík a pomáhal Richard Macko.

Komjatice v Závažnej Porube

Chata Opalisko hostila v čase prázdnin roku 2019 Detský folklórny súbor Mladosť z Komjatíc pri Nitre. Vedenie súboru oslovilo Závažnú Porubu prosbou, aby hosťom predstavili obec, život, dielo Milana Rúfusa a priblížili i folklórne tradície. Najskôr sa zastavili pri hrobe básnika, potom pri škole, ktorú navštevoval. V kostole vzácnych hostí privítal pán farár Vladimír Pavlík modlitbou a hrou na organe.

Potom navštívili Dom Milana Rúfusa, poklonili sa obetiam vojny pri pomníku, kochali sa funkčnými drevenými miniatúrami Petra Staroňa, obdivovali drevené sochy i dekoratívne predmety z ruličiek od Miroslava Devečku a nevynechali ani návštevu športového areálu.

Vo večerných hodinách Folklórna skupina Poludnica návštevníkom predstavila pri Chate Opalisko porubské kroje, piesne a tance. Najkrajšie chvíle radostného stretnutia mladých i starších folkloristov, ktoré uvádzala Elena Chovanová však prerušila letná búrka. Ale aj tak. Komjatice a Závažnú Porubu zblížili verše Majstra slova, posolstvo predkov vyjadrené piesňou a tancom a oslovili ich i kvalitné služby tohto zariadenia. Hosťom sa po celý deň venoval zástupca starostu Dušan Migaľa.

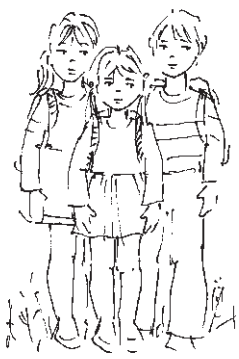

text: -dm- foto: Peter Jambrich

Iľanovo sa stretlo s Bachom

Kto má hudbu rád, v úcte obdivuje a oceňuje dielo majstra hudby všetkých čias. V nedeľu 28. júla 2019 si našiel cestu do evanjelického kostola v Iľanove. Osem skladieb Johanna Sebastiana Bacha v rámci série koncertov IĽANOVSKÉ PÍŠŤALY na organe interpretoval **Metod Rakár.** Závažnej Porube je tento talentovaný a uznávaný organista dobre známy. Ženskú spevácku skupinu sprevádza pri občianskych obradoch.

O diele génia hudby povedal: „J.S. Bach pre mňa znamená nepredstaviteľnú hodnotu, pokoru. Som veľmi poctený, že môžem aj ja prispieť k šíreniu hudby tohto skladateľa. Mnohými je považovaný za otca všetkej hudby. Soli Deo Gloria!“

Vystupovanie umelcov s hodnotnou hudbou prispieva k duchovnému, kultúrnemu a spoločenskému životu nielen v Iľanove, ale aj jeho okolí. **-dm-**

Rok plný prekvapení

Divadlo 3GD čaká aj na teba

Náš divadelný kolektív sa po prázdninách a dlhšom oddychu stretol dňa 29.8.2019 v areáli Mateja Staroňa. Na tomto stretnutí sme prebrali plán pripravovaných spoločenských akcií v réžii nášho divadla na rok 2019/2020. Okrem tvorivých nápadov sme si užili plno zábavy nielen opekaním špekačiek a slaninky, ale aj hraním množstva dramatických hier.

Tešíme sa na ďalšiu divadelnú sezónu a veríme, že sa s nami zabavíte na nových podujatiach, ktoré pre vás chystáme.

Jakub Mlynček, foto: Lívia Fárníková

Seniorka otvorila športové hry

V poradí XXII. ročník Celoslovenských športových hier JDS sa začal 13. augusta 2019 v Liptovskom Mikuláši. Slávnostný ceremoniál otvorila tanečná skupina Seniorka. Uviedla choreografiu Eleny Chovanovej Dúhový džbánok. Prítomní potleskom nešetrili. Výkony porubských tanečníc ocenili aj najvyšší predstavitelia JDS, mesta L. Mikuláš, prítomní športovci i organizátori.

Žilinský samosprávny kraj na týchto hrách reprezentovala Božena Mikulášová zo Závažnej Poruby so súťažným číslom 46.

Poľovnícky guláš spojil obec, pozval i susedov

Poľovnícke združenie Poludnica so sídlom v Závažnej Porube spolu s Urbárom p.s. a za podpory obce pripravili v sobotu 24. augusta 2019 na Žiarci priateľské stretnutie starších i mladších zo Závažnej Poruby, Iľanova, Ploštína i Liptovského Jána pri poľovníckom guláši. Gurmánska ochutnávka poľovníckej špeciality sa premenila na radostné komunikatívne stretnutie obdivovateľov i ochrancov lesa. Naplnili sa slová múdreho básnika: „Hora je umelecká definícia zákonitosti bytia, jeho zmysluplnej hĺbky i podmanivej krásy. Chodievame sem za chlebom i odpočinkom...“

• *Zľava Vlado Hladký, Jozef Hladký*

Spomínali na armádneho generála

Armádny generál Ing. Martin Dzúr sa narodil 12. júla 1919 v Ploštíne. Zúčastnil sa na bojoch o Kyjev, Dukliansky priesmyk, Závažnú Porubu a Liptovský Mikuláš. Od roku 1968 do roku 1985 pracoval ako minister národnej obrany ČSSR Bolo mu súdené pôsobiť v mimoriadne zložitom období spoločného štátu Čechov a Slovákov. Zaslúžil sa o rozvoj vojenského školstva na Slovensku.

Pri príležitosti stého výročia narodenia tejto významnej osobnosti usporiadalo 12. júla 2019 Občianske združenie armádneho generála Martina Dzúra spomienkové stretnutie. Začalo sa položením vencov na vojenskom cintoríne Háj – Nicovô, kde je pochovaný podľa osobného želania spolu so svojimi spolubojovníkmi. Súčasťou stretnutia bolo otvorenie výstavy v Ploštíne zameranej na spojenie armádneho generála s Liptovom, jeho účasťou v druhej svetovej vojne, vojenskú diplomaciu a obchod. Potom sa v rodnej obci konal spomienkový program. Prítomní hostia a rodáci posudzovali túto osobnosť v kontexte konkrétnej historickej doby, v ktorej žil, pracoval a rozhodoval. V príhovoroch rečníkov viackrát odznelo konštatovanie: „Za všetko, čo generál Martin Dzúr dosiahol v rezorte obrany, mu patrí trvalá úcta a vďaka.“

Tejto akcie sa zúčastnili rodáci, predstavitelia Ministerstva obrany SR, dvanásť generálov, rektor Akadémie ozbrojených síl MRŠ Jozef Puttera, primátori L. Mikuláša a L. Hrádku, funkcionári SZPB, starostovia okolitých obcí a viacerí občania Liptova. Zo spolubojovníkov Martina Dzúra bol prítomný už len brigádny generál Ján Iľanovský. Delegáciu Závažnej Poruby viedol zástupca starostu Dušan Migaľa.

75. výročie SNP
Začnite s vysťahovaním

Týmto tajným heslom v auguste roku 1944 gen. Rudolf Viest a gen. Ján Golian vydali rozkaz k národnooslobodzovaciemu boju. V stredu 28. augusta 2019 si Závažná Poruba pripomenula 75. výročie SNP. Predstavitelia obce a desiatky občanov pri tejto príležitosti položili vence úcty a vďaky ku vojnovým pamätníkom v Závažnej Porube. Najskôr predstavitelia Závažnej Poruby položili veniec na Polčenom, kde sa nachádza symbolický hrob štyrom porubským partizánom. Vo večerných hodinách sprievod občanov vykročil ku pomníku na nižnom konci. Po štátnej hymne emotívne protivojnové verše predniesla Danka Kuľhavá. Potom partizánsku pieseň zaspievala Ženská spevácka skupina Závažnej Poruby. Starosta Pavel Beťko uviedol: „Naša obec si takto pripomína slávne, ale pohnuté vojnové roky, ktoré prežívala od augusta 1944 do 4. apríla 1945.“ Prítomní vyjadrili úctu obetiam a symbolicky poďakovali účastníkom protifašistického odboja. Z priamych účastníkov žije už len gen. Ján Iľanovský (1922). Vyhlásením oslovili hlavu nášho štátu prosbou, aby v našej krajine presadzovala porozumenie a podporovala všetky kroky smerujúce k pokojnému životu doma, v Európe i vo svete. Na záver pietnej slávnosti si účastníci spoločne zaspievali hymnickú pieseň Kto za pravdu horí.

-dm- foto: Dušan Migaľa, Ing. Zuzana Vallušová, Richard Macko

Čo bolo predtým nás stále zaujíma

Poprední predstavitelia Židovskej náboženskej obce na Slovensku v sprievode starostu Pavla Beťku, poslancov OcZ a občanov Závažnej Poruby vystúpili v nedeľu 1. septembra 2019 ku jaskyni pod Poludnicou. Zaspievali štátnu hymnu, starosta privítal prítomných a položili kyticu kvetov pred portál jaskyne. Predseda ZO SZPB Dušan Migaľa uviedol: „Pamätná tabuľa predstavuje nielen dokument doby, svedectvo utrpenia a nádeje, príklad ľudskosti a odvahy, ale aj memento pre dobu dnešnú...“

Predseda Židovskej náboženskej obce v Žiline Pavel Frankl v zastúpení potomkov zachránených Židov vyjadril úprimné slová uznania všetkým občanom Závažnej Poruby, ktorí predkom pomohli prežiť dobu ťažkú. Hovoril srdcom, neudržal slzy dojatia a vďačnosti. Prítomní si pietnou spomienkou pripomenuli pohnuté osudy zachránených a hrdinstvo záchrancov zo Závažnej Poruby.

Ku Židovskej jaskyni vystúpil aj hudobný virtuóz, ktorý pricestoval na motorke až z Prahy a prítomným ponúkol originálny gitarový recitál. Okoloidúci turisti sa zastavovali, počúvali a len hľadeli v nemom úžase. Na záver si všetci spoločne zaspievali Na Kráľovej holi...

text: Dušan Migaľa, foto: Iveta Beťková

Partizánska vatra v roku 1972

Moja generácia mala hlboko v povedomí zafixované udalosti Slovenského národného povstania a oslobodenia- ukončenia druhej svetovej vojny a vedela oceniť význam týchto prelomových udalostí. V tomto duchu si vtedajší turistický oddiel TJ Závažná Poruba považoval za nevnucovanú povinnosť pripomenúť si významné jubileá symbolickými vatrami na vyvýšených miestach v okolí obce. Dominantnou bola asi vatra na Prednej Poludnici v podvečer 28.augusta 1972. Početná skupina turistov sa vybrala v neskorších popoludňajších hodinách, vystrojená sekerami, pílami a aj stanmi, pretože mala v úmysle na Poludnici aj prenocovať. Keď som to vopred oznámil mojej mame, skľúčeným hlasom sa ma opýtala „a to ma necháš samú?“ V jeseni predchádzajúceho roka nám totiž zomrel milovaný otecko, čo mama znášala veľmi precitlivene - bolestne. (Pri pohrebných obradoch niekoľko rokov chodila len do kostola a nemohla sa zúčastňovať pochovávania zosnulého do hrobu.) Ja som jej však sľúbil, že sa večer (v noci) z Poludnice vrátim. To ju trochu ukľudnilo. Na Poludnici sme spílili sedem viac ako polstoročných smrekových suchárov. Z nich bol základ pyramídy vatry. Spodný základný rám mal tak okolo 4x4 metre vrchný okolo 1x1m. Križovanie brvien bolo starostlivo zapustené, aby sa celá klietka nerozišla alebo nedeformovala. Na bezpečnosť sme náležite dbali. Ako naslovovzatých odborníkov si spomínam na Vlada Jurečku, Sväťa Brósku, Vladka Medľu a vždy aktívneho Janka Staroňa. Ale veľmi zanietení boli aj ostatní. Vnútorný priestor klietky (pyramídy) bol vyplnený tenšími profilmi dreva, vrcholcami a haluzinou. Po vzbĺknutí to bola vatra obrovská. Väčšiu som v živote nevidel. Museli sme od nej okolo 15 metrov odstúpiť, lebo to sálanie horúčavy sa nedalo vydržať. Mňa však čakala cesta domov. Ako som mame sľúbil. Pohoda pri vatre mi nedovoľovala ponáhľať sa. Zotrval som až do zotmenia. Potom som sa vybral na cestu po spádnici - úplazom. Ono cez deň to nie je zvlášť komplikované, ale v noci? Mal som baterku, v batohu náhradnú, sekeru a odvahu 30- ročného mládenca. Na trase je aj niekoľko skalných partií, ktoré vyžadujú skúsenosť a opatrnosť. Zvládol som to. Sekera mi bola skôr príťažou, ale bolo treba myslieť aj na nepredvídané okolnosti. V danom prípade to bola obranná zbraň. Nepotreboval som ju použiť. Ale. Keď som už bol v bezpečnej zóne pod Rakytovicou, poriskom sekery som si v trase kráčania odhŕňal obrovské listy lopúchov. Vtom som zmeravel a zostal stáť. Pri koreňoch lopúcha sa pohol jeden „zázrak“. Bolo to sýto čierne a sýto žlté a pohybovalo sa! V duchu som bol pripravený na možnosť stretu s nejakým väčším zvieraťom. Toto však malo len okolo 15 centimetrov. Bol to mlok - salamandra, ale vystrašil ma viac ako veľký predátor. Od medokýša som baterkou dával znamenie nocľažníkom na Poludnici, že som v poriadku. (Asi sa to z Poludnice nedalo ani rozoznať.) Mohutné tlo vatry ešte žiarilo. Do domu som vošiel okolo dvadsiatej tretej hodiny a s veľkou ohľaduplnosťou som sa odobral na lôžko. Raňajšie stretnutie s mamou bolo nečakané. Napriek užitiu liekov na spanie, kruhy pod jej očami prezrádzali, že si spánku moc neužila. Pozdravila ma slovami „ale som ja urobila veľkú hlúposť, keď som sa tešila, že sa večer z Poludnice vrátiš. Modlila som sa, aby si tam radšej na noc zostal.“ V strachu prežívala strastiplnú cestu dolu strmým svahom, ktorým sa jej syn nočnou hodinou trmáca. A ja som bol v pohode- až na tú salamandru.

P. S.

V čísle 95 Porubských novín bola okrem iného zmienka o obnovení turistického oddielu TJ pred viac ako päťdesiatimi rokmi. Tým dnešným turistom odkazujem „HORÁM ZDAR!“ Keď sme pred dvoma rokmi vystupovali k Židovskej jaskyni na Kamennom mlieku, tak som jednej dáme, s ktorou som sa zoznámil len deň pred tým, navrhol, či by jej nevadilo, keby sme si tykali. Prijala to. Ale som jej vysvetlil, že takýto akt v horách (a z mojej strany vlastne nezdvorilosť), má hlbší význam: „Som tu a môžeš sa na mňa spoľahnúť!“ (Samozrejme to má platiť obojstranne).

Jano Čunga

Vatra na Poludnici ticho praskala a ako svetluška žmurkala do noci

Teraz je rad na tebe, Galinka, ozval sa muž, čo neprestajne prikladal polienko za polienkom a obrátil svoju zjazvenú tvár k žene, čo zadumene sedela uprostred. Na tvári asi šesťdesiatročnej ženy sa mihol úsmev, keď zasalutovala pred svojím bývalým veliteľom. Vykonám. Nuž počúvajte rozprávku môjho vzkriesenia.

Biela ruka siahala na blúzku a práve tam, kde pulzuje srdce, odhalila červenú jazvu, ktorá aj pri slabom ohni vyzerala ako krvavá rana. Hľa, i tu sú stopy vrahov, čo vyrezávali na ľudskej koži beštialitu. Tam kde sa rodí detský dych, ukázala sa ďalšia jazva.

Mala som dvadsať rokov, keď sa všetky tie hrôzy začali. Milióny zastrelených, umučených, udusených, spálených, za živa pochovávaných volali svojou nemotou: **Buď milostivý život, poľudšti človeka!**

Neváhala som ani na chvíľku. Stala som sa aj ja vojakom. Čudujete sa? Áno, vojakom, moja plochá hruď i ostrihané vlasy spravili zo mňa šuhaja. Mužom sa bojovalo ľahšie, vyhli sa niekedy ďalšej potupe. Priznaj, veliteľ, ani ty si netušil, že do tvojho útvaru pridelili ženu, ktorá jazdila na koni a držala pušku ako chlap. Hovorila som málo, myslel si si, že som azda nemá. Nemal si čas ani natoľko všímať si ma, iba vtedy si vedel, keď som pritúlila k sebe cudzie deti, ktoré to prežili. Nezrelé plody odtrhnuté od rodičovského stromu. Adoptovala som ich, keď na bojisko, do žalárov a koncentrákov postriekaných ľudskou krvou vkročil mier. Ešte aj vtedy, keď bol už na dosah, otca jedného z detí viedli na popravu. Barbarské čižmy gestapáka zatínali do zúboženej zeme. Nebolo nádeje na útek, každé kopnutie mučeného bolo len zabíjanie klincov do vrchnáka vlastnej rakvy.

Vojna amputovala nielen ruky a nohy, ale i ľudskú dôstojnosť.

Žalovali (a dodnes žalujú) nielen Osvienčim, Dachau, ale aj Mauthausen, Belsen, Neuengamme, Rawensbuerg, Lidice, Kremnička, Ležáky, Chua-Kan i Hirošima! Žaluje dodnes zem pokropená krvou miliónov. Zrelé plody času ma však naučili veriť, že predsa zem raz bude patriť pravde. Začínalo sa ráno. Nad Tatrami sa kopila ľahučká pena oblakov a ospalý vánok roztváral oči. Aj ona hľadela belasou nevädzou do diaľky. Jej slová nám dozneli v ušiach. Prekrásne ráno odvialo vojnu ako plevy a nám ostalo teplo kamarátskych dlaní. Na prahu nového dňa slávnostne povstalo na vrchole Poludnice ako tichá stráž pred domovom svojím.

Elena Vadovická r. Kováčová

Správy zo samosprávy

Z rokovania obecného zastupiteľstva

Jún 2019

OcZ prerokovalo:

Správu o hospodárení obce za rok 2018, Správa o výsledku kontrol HK obce, Plán kontrolnej činnosti HK obce na II. polrok 2019, Návrh plánu práce a programu zasadnutí OcZ na II. polrok 2019, schválilo úprava rozpočtu a použitie rezervného fondu.

Schválilo VZN č. 1/2019, ktorým sa mení a dopĺňa VZN č. 1/2018 o určení výšky príspevku na čiastočnú úhradu nákladov v školách a školských zariadeniach, ktorých zriaďovateľom je Obec Závažná Poruba.

Hlavná kontrolórka obce Ing. Iveta Jurečková odporučila schváliť záverečný účet bez výhrad. Výsledok hospodárenia je slušný. Prvý krát sa dali všetky mzdy na konci roka 2018 do depozitu, vzhľadom na to, že finančná situácia obce to dovoľovala. Taktiež skonštatovala, že dlhová služba obce klesá. Podielové dane majú stúpajúcu tendenciu.

Poslanci záverečný účet schválili.

Starosta obce informoval poslancov o začatí rekonštrukcie KD

V projekte je stanovený rozpočet spred 2 rokov, ktorý momentálne nebude postačujúci vzhľadom na odchýlky v cenách materiálu a nečakaných sprievodných javov. Je potrebné urobiť aj určité stavebné práce naviac. Preto navrhol navýšenie finančných prostriedkov z rezervného fondu o 30 000 Eur, ktoré budú použité v prípade potreby na KD. A taktiež na terénne úpravy a odvodnenie materskej školy 5000 Eur.

Ivan Jačala

- Dotazoval sa, či by nebola lepšia sedlová strecha na KD a nie rovná
- Starosta obce odpovedal, že v rámci projektu musí byť zachovaný vzhľad budovy

Lucia Bačíkova

- Informovala sa ako to bude s plánovanými podujatiami počas prerábky
- Starosta obce odpovedal, že do konca septembra by malo byť spravené kúrenie a okná vzhľadom k tomu, že začne vykurovacia sezóna
- Termín dokončenia je plánovaný na marec 2020
- Plánované podujatia by nemali byť ohrozené, uvidí sa podľa konkrétnej situácie

Starosta obce

- Informoval poslancov, že bola vyhodnotená verejno-obchodná súťaž na pozemok č. KN-C 1382/2 – ostatné plochy, ktorý je vo vlastníctve obce. Parcela KN-C 1382/2 bola vytvorená geometrickým plánom overeným Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom dňa 19.2.2019, číslo G1-115/2019 z parcely E zapísanej na LV č. 1749 ako parcela KN-E č. 3765/3, k.ú. Závažná Poruba. Do stanoveného termínu bola na obec doručená jedna obálka s predpísanými náležitosťami od firmy Borostav –ke s.r.o., Pri Hrušove 19, 040 13 Košice s ponúknutou sumou 17 eur/m^2. V najbližšej dobe bude s firmou Borostav – ke s.r.o. podpísaná kúpno – predajná zmluva
- V dohľadnej dobe by mala byť vypísaná výzva na kotolne, obec by chcela podať projekt na kotolňu v KD (peletky alebo biomasa)
- v júni sa konalo na obecnom úrade prerokovanie prekládky železnice. Obec trvá na podmienkach, ktoré určila v roku 2007
- vzhľadom na zvýšený výskyt medveďov v obci bola podaná žiadosť o riešenie situácie na Ministerstvo životného prostredia, NAPANT Banská Bystrica a taktiež Poľovníckemu združeniu Poludnica
- cesta do Iľanova je už vyspravená
- na začiatku obce je nainštalovaný merač rýchlosti
- v priebehu 2-3 rokov sa bude prerábať požiarna zbrojnica (zasadacia miestnosť pre hasičov), projekt je už navrhnutý.

K bodu 11

Ing. Katarína Poliaková

- predniesla žiadosť, ktorú jej doručili občania z ulice Kostolnej vzhľadom zvýšenej frekvencie vozidiel a riešenia rýchlosti
- upozornila na nepriehľadnosť cesty od bytoviek smerom na faru
- starosta obce informoval, že budú osadené dopravné značky „Zóna 30 – zníženie rýchlosti“, ktoré odsúhlasil dopr. inšpektorát

Richard Macko

- je potrebné opraviť škarpu pri penzióne Zivka
- starosta obce – poslala sa žiadosť na Povodie Váhu, ktoré je vlastníkom škarpy - čakáme na odpoveď

Lucia Bačíková

- informovala sa, či sa bude opravovať chodník pred COOP Jednotou
- starosta – chodník je na pozemku COOP Jednoty. Prebieha jednanie o nájme pozemkov.
- taktiež informovala starostu, že oslovila odborníkov na predloženie cenovej ponuky na ozvučenie v divadelnej sále

Ivan Jačala

- je potrebné dosypať mulčovaciu kôru smerom ku cintorínu
- upozornil na narazený odpadkový kôš pri Autronicu
- je potrebné namaľovať priechody pre chodcov

RSDr. Dušan Migaľa

- máme za sebou veľa kultúrnych akcií
- ženská spevácka skupina postúpila na celoštátnu prehliadku do Zvolena
- cez víkend budú distribuované Porubské noviny číslo 99 do ktorých bude vložený EKO plagát o triedení odpadu

August 2019

Hlavným bodom rokovania sa stala navrhovaná Rekonštrukcia a modernizácia kotolne polyfunkčnej budovy obce.

Starosta obce oboznámil poslancov, že bola vypísaná výzva na výstavbu zariadení využívajúcich biomasu prostredníctvom rekonštrukcie a modernizácie existujúcich energetických zariadení na báze fosílnych palív. Voľných je ešte približne 18 000 000 Eur.

30.9.2019 - termín doručenia výziev, následne sa výzva uzavrie.

Vykurovanie – biomasa + drevo.

Na základe toho obec potrebuje na vypracovanie projektu finančné prostriedky vo výške 8 000 Eur.

Starosta obce navrhol, aby financie na projektovú dokumentáciu tejto investičnej akcie boli vyčlenené z rezervného fondu

Predložil návrh na uznesenie.

Poslanci uznesenie prijali.

Starosta obce

- Požiadal poslancov, ktorí sa zaoberajú stavebníctvom, aby boli čo najviac nápomocní pri rekonštrukcii kultúrneho domu
- Pri previerke čerpania rozpočtu sa zistilo, že finančné prostriedky na DSS a MŠ nie sú postačujúce, nakoľko od nového roku rapídne stúpli náklady na mzdy zamestnancov v dôsledku úpravy platových tabuliek (nárast min. mzdy)
- Riaditeľka DSS pripravila návrh na zvýšenie poplatkov v DSS od 1.10.2019. Žiada sa navýšiť platby klientov v DSS a ZpS. Jedná sa o sumu cca 50 Eur na osobu/mesiac. Avšak sú tu isté obavy, že to aj tak nebude postačujúce, keďže od nového roku 2020 sa predpokladá zvýšenie minimálnej mzdy, čím vzrastú platy zamestnancov DSS a ZpS.

Lucia Bačíková

- Navrhla optimalizáciu pracovných síl a to skĺbenie niektorých pracovných funkcií (upratovanie + výdaj stravy...)

Ing. Iveta Jurečková

- Pripraví sa návrh na VZN
- Jediná možnosť je navýšiť poplatky, keďže prevádzkové náklady nie je možné znižovať.

Starosta obce

- Navrhol pracovnú cestu s poslancami a riaditeľkou DSS ku pani starostke do

Janovej Lehoty, ktorá sa venuje tejto problematike. (Predsedníčka sociálnej komisie pri ZMOS).....

RSDr. Dušan Migaľa

- Čaká nás veľmi nepopulárne opatrenie, ktoré treba zdôvodniť
- Dôchodky sa zvýšili minimálne, no prevádzkové náklady veľmi vzrástli

Ing. Katarína Poliaková

- Zariadenie si musí zachovať taký štandard ako má doteraz, aby bolo stále konkurencieschopné

Starosta obce

- Navrhol poslancom zmenu termínu konania zasadnutia OcZ z dôvodu prerokovania VZN o zvýšení poplatkov v DSS na 11.9.2019
- Poslanci s dátumom zasadnutia súhlasili
- Informoval poslancov, že list adresovaný COOP JEDNOTE Jednotu ohľadom prenájmu pozemku pred obchodom z titulu jeho revitalizácie bol odoslaný
- Dopravné značky v obci sú už osadené, ešte dve treba osadiť. Dodali diaľničné (veľké), čakáme na výmenu
- Informoval poslancov, že na školskom dvore Základnej školy Milana Rúfusa „úradovali" výtržníci – vandali.
- Pletivo na plot okolo skládky Potoček je už na sklade predajne. Do septembra by mala byť skládka oplotená

Richard Macko

- Informoval sa ako to vyzerá s opravou škarpy pri penzióne Zivka
- Starosta obce – Povodie Váhu sa zatiaľ nevyjadrilo koho je to majetok

Lucia Bačíková

- Na nižnom konci by bolo potrebné vyčistiť potok
- Starosta obce odpovedal, že potok je možne vyčistiť len špeciálnym bagrom - pavúkom. Oznámil, že Povodie Váhu nemá financie na podobné práce.

Stanislav Kuzma

- Vyslovil nesúhlas s trvalým parkovaním áut na ulici Hlavnej pri čísle domu 273
- Tieto autá nie sú schopné prevádzky a tvoria prekážku na ceste. Vec treba riešiť s majiteľmi.

RSDr. Dušan Migaľa

- Zhodnotil spoločenské a kultúrne akcie, ktoré sa konali počas uplynulých dní
- Informoval poslancov aké kultúrne podujatia sa pripravujú v ďalších dňoch.

Lucia Bačíková

- Predložila ponuky na ozvučenie divadelnej sály, ktoré je v pláne ešte tento rok

September 2019

Správu komisie vzdelania, zdravia, kultúry, športu a sociálnych vecí predložila Lucia Bačíková. Predstavila plán akcií na mesiace september až december, ktoré sú zapísané v Harmonograme podujatí. Uviedla, že absentuje užšia komunikácia obce s organizátormi pripravovaných akcií.

Správu o činnosti Materskej školy predložila Katarína Jambrichová, riad. školy

- Uviedla fakty: počet detí, počet predškolákov, zloženie tried. S kým sa bude spolupracovať. Pripomenula žiadosť školy o rozšírenie priestorov na telesnú výchovu v časti požiarnej zbrojnice. Vec treba doriešiť.

Správu o pripravenosti Základnej školy Milana Rúfusa predložila Mgr. Mária Boltižiarová, riad. školy.

Základ pre činnosť školy predstavuje Školský vzdelávací program. Treba doplniť člena školskej rady. Prioritou školy i obce je výmena strešnej krytiny na budove. V súčasnosti sa spracováva projekt. Zakázať parkovanie áut pred ZŠ. Je potrebné obnoviť asfaltovú plochu na školskom dvore a opraviť kanalizáciu.

Správu o činnosti Školskej jedálne predložila Mária Jačalová, vedúca

Uviedla nové finančné limity na nákup potravín, režijné náklady a výšku stravného. Jedáleň je zapojená do projektov: školské ovocie, školské mlieko a škola plná zdravia.

Predložené správy zobralo OcZ na vedomie.

V ďalšej časti OcZ schválilo VZN obce č.2/2019 o výške úhrady, spôsobe určenia a platenia úhrady za sociálne služby poskytované obcou Závažná Poruba. Schválilo spoluúčasť obce na finančnom pokrytí výmeny opotrebovaného koberca na multifunkčnom ihrisku pri telocvični. Ing. Katarína Poliaková odporučila upozorniť obyvateľov bytoviek o možnom obmedzení v súvislosti s bytovou výstavbou v Potočku.

Starosta predložil informáciu o pripravovaných projektoch:

- o Dom Milana Rúfusa – projektová dokumentácia na rekonštrukciu elektrických rozvodov a výmenu okien. Vyhlásiť súťaž na dodávateľov a zmluvy s dodávateľmi.
- o Hasičská zbrojnica – projekt na vybudovanie zasadacej miestnosti v podkroví hasičskej zbrojnice. Riešiť v roku 2020.
- o Kotolňa – projekt na automatizáciu (peletky, biomasa)
- o Kamerový systém v obci
- o Projekt ozvučenie javiska
- o Projekt osvetlenie javiska a sály
- o Projekt výmeny krytiny budovy školy
- o Projekt revitalizácie zelene pred predajňou COOP Jednota.

Dušan Migaľa,
zástupca starostu

Vyhlásenie

Vážená prezidentka Slovenskej republiky Zuzana Čaputová!

Aj my, v Závažnej Porube, považujeme Slovenské národné povstanie za najvýznamnejšiu udalosť v dejinách 20. storočia, ktorú je potrebné s hrdosťou, úctou a vďakou pripomínať.

Hlboko si vážime obetu všetkých vojakov či partizánov a vyjadrujeme úctu všetkým žijúcim vojnovým veteránom, ktorí oslobodili naše územie od fašizmu a zohrali významnú úlohu pri porážke nacistickej Tretej ríše. Vyjadrujeme úprimnú vďačnosť aj všetkým národom, ktoré bojovali za našu slobodu v národnooslobodzovacom boji. Zároveň vyjadrujeme úctu aj všetkým civilným obetiam a s hlbokou ľútosťou si pripomíname pamiatku všetkých obetí ideológie fašizmu, ktoré počas druhej svetovej vojny boli prenasledované na základe rasovej a etnickej príslušnosti, náboženského či politického presvedčenia. Práve toto výročie nás zaväzuje rozvíjať antifašistickú tradíciu, šíriť a aplikovať hodnoty humanizmu, mieru, tolerancie a dobrých susedských vzťahov. Oslovujeme Vás, ako hlavu nášho štátu prosbou, aby ste v našej krajine presadzovali porozumenie a podporovali všetky kroky smerujúce k pokojnému životu doma, v Európe i vo svete.

V Závažnej Porube 28. augusta 2019

Účastníci slávnosti k 75. výročiu Slovenského národného povstania v Závažnej Porube

Petícia za reguláciu početnosti medvedej populácie

Z dôvodu zvýšeného výskytu medveďa hnedého v našej obci sme sa rozhodli podporiť petíciu, ktorou my občania Slovenskej republiky žiadame MŽP SR o legislatívne podporenú reguláciu populácie medveďa hnedého na Slovensku.

Naši obyvatelia, ale najmä deti, už nemôžu bezpečne tráviť čas v prírode a ani vo svojich domovoch. Prísna a neopodstatnená ochrana medveďa hnedého nám bráni obhospodarovať našu pôdu, zachovávať tradície, ako napr. salašníctvo, hospodársky rozvíjať naše regióny, včeláriť a pokojne žiť.

Sme za zachovanie vitálnej a kvalitnej populácie medveďa hnedého, avšak v jeho prirodzenom prostredí, nie v obciach a mestách, kde predstavuje hrozbu pre ľudí a obmedzuje ich pri bežnom využívaní a obhospodarovaní krajiny.

Slovenský vidiek je kolískou nášho národa. Máme právo na bezpečný a plnohodnotný život. Hodnota ľudského života má predsa väčšiu cenu, ako život živočícha – šelmy, ktorá okrem človeka nemá prirodzeného nepriateľa.

Petíciu možno podpísať na obecnom úrade v čase úradných hodín a vo svojich obvodoch budú s petičnými hárkami navštevovať domácnosti aj poslanci OcZ.

Lucia Bačíková

Porubské noviny v plnosti času

Dvadsaťpäť rokov - 100 vydaní

Na cestu ...

Vážení občania, myšlienka vydávať vlastné noviny nie je v našej obci úplne nová. Prvé pokusy boli už v roku 1945, kedy sa dokonca vydávali rukou písané noviny.

Dnes sa vám dostáva do rúk prvé číslo. Chceme, aby naše noviny boli naozaj našimi, aby si v nich našiel každý svoje. Od informácií z obecného zastupiteľstva, cez kultúru a šport.

Hlavným cieľom je zlepšiť informovanosť našej verejnosti. Uvedomujeme si náročnosť cesty, na ktorú sme sa vybrali. Redakčná rada zložená z mladých ambicióznych ľudí chce ukázať, že aj dnešná mládež sa dokáže aktívne zapojiť do náročnej práce, pri ktorej môžu získať potrebné skúsenosti do budúcnosti.

Vyzývam všetkých starších aj mladších, pokúsme sa spolu pripravovať také noviny, na ktoré sa budeme tešiť a nájdeme v nich potrebné informácie, zábavu i poučenie. Možnosti sebarealizácie sú široké. Od bežných príspevkov až k náročnejším žánrom, napr. aj prvotiny poézie.

Verím, že nám pomôžete pri prvom pokuse. Vykročme spoločne na túto náročnú cestu pevným a odhodlaným krokom dokázať, že sa pre svoju obec vieme zrieknuť chvíľky voľného času a urobiť niečo pre nás všetkých.

Jaroslav Jurečka
Porubské noviny č. 1/95

\+ + +

Šéfredaktor

Drahí spoluobčania, myšlienka vydávať obecné noviny sa zrodila v hlave nášho pána starostu Jaroslava Jurečku, ktorý ma oslovil. Po spoločnej práci s ním aj s mojimi kolegami z redakčnej rady, sa zrodilo toto prvé číslo. Verím, že každého niečím zaujme. Noviny sme rozdelili do troch základných rubrík. V prvej vás bude pravidelne informovať pán starosta o dianí v obci, podávať správy z rokovaní obecného zastupiteľstva, prípadne iných obecných podujatí. Druhú sme vyhradili kultúre. Kultúrny život je v našej obci bohatý, aj zásluhou predsedu Osvetového strediska pána Migaľu, ktorý robí pre našu obec kus práce. V tomto čísle sme načreli aj do truhlice histórie. A nakoniec tretia rubrika – športová. Je zameraná na prehľad činnosti TJ Pokrok Závažná Poruba.

Redakčná rada má zatiaľ troch členov. Tvoria ju: Iveta Niňajová, Miriam Kuľhavá a Peter Iľanovský. Radi však privítame medzi nás ďalších, ktorí prejavia záujem spolupracovať s nami. Keďže všetci traja sme 17-roční študenti, nemáme tak veľa životných skúseností, ale máme chuť, elán a odhodlanie urobiť niečo pre našu obec. Dúfam preto, že nám svojimi radami, návrhmi, či príspevkami pomôžete dosiahnuť čo najlepšiu úroveň našich novín. Pozorne si vypočujeme aj kritické slová, či podnety, veď sú to predsa noviny nás všetkých. Teším sa na vašu spoluprácu a prajem vám ničím a nikým nerušenú pohodu pri čítaní.

Iveta Niňajová
Porubské noviny č. 1/95

\+ + +

Vážení čitatelia, prosíme vás o ospravedlnenie oneskoreného vydania tohto čísla Porubských novín, nakoľko naša snaha vydať ho v polovici septembra bola zmarená dlhodobou poruchou počítača. Ďakujeme za porozumenie a prajeme Vám príjemné chvíle pri čítaní tohto čísla.

Redakčná rada
Porubské noviny č. 2 / september 1995

\+ + +

Slovo šéfredaktora

Otvárate jubilejné – 25. číslo Porubských novín. Je to príležitosť k tomu, aby sa čitateľom prihovoril šéfredaktor. Príhovor začneme prirovnaním. Ak máte deti viete, čo starostí je s ich výchovou, no ak sa uchytia v živote, radosť rodičov je nemerateľná. Podobne je to i s vydávaním Porubských novín. Nie je to jednoduchý proces. Vyžaduje veľa času, práce, komunikácie s ľuďmi, sústredenia, pozornosti. Jedinou odmenou tvorcov je potešenie, ak sú vyhľadávané a čítané. Nepoznám človeka, ktorý by tvrdil, že sú zbytočné a nepotrebné.

Už piaty rok oslovujeme čitateľov i dopisovateľov, zhromažďujeme príspevky, informujeme, dokumentujeme... Venujeme sa jazykovej úprave, fotografujeme, robíme korektúru i grafiku. Určite sa nenahneváte, keď zaspomíname.

Porubské noviny „sa narodili“ v roku 1995 v hlave exstarostu Jaroslava Jurečku a redakcie na jeho podnet sa ujali mladí ľudia. Mali chuť, plány i predsavzatia. Žiaľ, ich elán trval veľmi krátko, a tak redakcia „prischla starším“. Nebolo to ľahké. Príspevky skoro žiadne, technické vybavenie minimálne: mechanický písací stroj, kopírka a dobrá vôľa. Noviny sme takto „na kolene“ vydávali každé dva mesiace. Počnúc 11. číslom (jún 1997) dostali primerané nové šaty, keď sa objednala výroba v tlačiarni Typopress s.r.o., Lipt. Mikuláš. Zlepšila sa kvalita tlače, grafická úprava, reprodukcia fotografií... Náklady však úmerne narástli. Uvádzame, že výroba jedného výtlačku dnes stojí obecnú kasu 15-20 Sk (podľa rozsahu). Matematika v tomto prípade je jednoduchá. Ak vychádzame v náklade 500 kusov, možno vyrátať, čo stojí jedno vydanie. Noviny však ponúkame bez úhrady, s doručením do každej domácnosti.

Aj ich rozsah bol rôzny, začalo sa na štyroch stranách, neskôr šiestich a keď pribudlo príspevkov rozrástli sa na 12-18 tlačených strán 4-krát ročne v intervale 3 mesiace. Priznávame, že ani najvyšší stupeň aktivity redakcie nedokáže naplniť jednotlivé vydania. Bez pomoci dopisovateľov to jednoducho nejde. Opodstatnene spomeniem mená najochotnejších spolupracovníkov: Milan Rúfus, Vladimír Pavlík – ev.a.v. farár, Ing. Ján Jambrich, Marta Iľanovská, Ján Šúlek, Pavel Šarafín ml., Jaroslav Jurečka, Pavel Baráni, Michal Staroň, všetkým dobre známa Eva Petranová z Liptova a žiaci našej školy. Teší nás, že pravidelné miesto na stranách novín si našla aj poézia. Pre Porubské noviny neúnavne píše básničky Ľubomír Kováč. V tomto čísle uverejňujeme už jubilejnú - 100. báseň od spomínaného autora. V tomto prípade však naozaj nejde o počet, skôr o obraz myšlienky vyjadrenej slovom. Zvykli sme si i na vysokú úroveň (profesionalitu) ilustrácií výtvarníka Janka Šmeringaia. Oceňujeme jeho ochotu spolupracovať s redakciou. Jeho pričinením dostávajú Porubské noviny ten správny „image“. Možno vás ani nenapadlo, že všetky texty treba napísať na stroji.

Od začiatku túto nezávideniahodnú prácu vyžadujúcu odbornú spôsobilosť a veľa trpezlivosti vykonáva Anna Mikulášová. Ak sa vám chce, porátajte: čo písmeno, to úder stroja, čo úder to písmeno. Spolu milióny symbolov. Takto napísané texty treba spracovať a upraviť cez počítač. A to je zase práca technického redaktora Ing. Vladimíra Brosku. Často hovorieva obľúbenú vetu: „Počítač dokáže všetko, len mu treba rozumieť.“ Dodávame, že je to pravda, keď sledujeme, ako dobre si tí dvaja rozumejú. Je dobré, že trvalé miesto prináleží pravidelným rubrikám: cirkevnej, matičnej, školskému zrkadielku, kultúre, športu, reportážam a hlavne prenosu informácií z rokovania obecného zastupiteľstva.

V tomto zamyslení možno ďalej pokračovať. No my nechceme bilancovať, skôr chceme poďakovať všetkým ochotníkom tvoriacim naše noviny a popriať chuti a nových síl. Poďakovať čitateľom, čo ich prečítajú od A po Z a doručia aj príbuzným žijúcim mimo Závažnej Poruby. Jednoducho: Porubské noviny sa stali obrazom i dokumentom doby, ktorú žijeme. Sú svedectvom intelektuálnej sily a múdrosti našich ľudí. A to je dobre!

Dr. Dušan Migaľa – šéfredaktor
Porubské noviny č. 25 / december 2000

Päťdesiatka je poludnie

A je to tu. Päťdesiatka. Pri sviatku Porubských novín však neoslavujeme. Skôr myslíme na ich zmysel a trvanie s pripomenutím: čo má pôvod, má aj dôvod.

Môj dobrý priateľ pri tejto príležitosti povedal: „Päťdesiatka je len poludnie," preto: „...nechváľ dňa pred večerom!" Od prvého čísla v roku 1995 už vyšli päťdesiatkrát a vychádzajú pravidelne. Dvanásť rokov hovoria o živote v obci. Informujú a dokumentujú. Predstavujú výsledok tvorivej aktivity redakcie a stálych prispievateľov. Zaujímavý výber a poctivé spracovanie témy znamenajú základ čitateľského úspechu. Vieme aj to, že jedna fotografia nahradí tisíc slov. Čitateľom preto ponúkame veľa aktuálnych a dynamických fotografií. Na stránkach novín našli svoje stabilné miesto. Aj ilustrácie predstavujú dôležitý grafický prvok. Oživia texty, spestria stranu, vydaniu dodávajú „šmrnc." Poznamenávame, že rubriky sú pravidelné, stavba ustálená. Tvorcovia rešpektujú požiadavku slobodnej výmeny názorov, princíp voľného toku informácií a primeranosť výrazových prostriedkov.

Každý dobrý však môže lepším byť. Platí to aj v tomto prípade. Usilujeme sa vo väčšej miere rešpektovať teóriu novinárskej tvorby a ešte viac reagovať na pripomienky čitateľov: zlepšiť žánrovú pestrosť, rôznorodosť, písať kratšie texty, vytlačiť väčšie písmená, dosiahnuť farebnosť.

Celý proces tvorby je v pohybe. Partnermi tvorcov sú samotní čitatelia: plnoletí, študenti, žiaci i deti. Porubské noviny tvoríme všetci: myšlienkou, podnetom, príspevkom, námetom, archívnou fotografiou, pôsobivou kresbou...

Netreba pripomínať, že človek plný nadšenia dokáže pomocou techniky veľmi veľa. Nás teší, že redakciu tvoria oduševnení ľudia a progresívne informačné technológie. Ináč to nejde. Počítačové spracovanie textov, fotografií a ilustrácií sa stali samozrejmosťou. A je celkom bežné, že štvrťročník umiestňujeme aj na internetovej stránke Závažnej Poruby. V tejto podobe je prístupný ako doma, tak aj v Bratislave, Amerike, či Austrálii. Všade vo svete, kde žijú a pracujú Porubänia. Ceníme si aj to, že tlačiareň TYPOPRESS s.r.o. v Liptovskom Mikuláši má záujem na sumárnej kvalite tlače a dobrej grafike. Čo je však najdôležitejšie: Porubské noviny slúžia dobru a pravde. Nazdávame sa, že práve preto sú vyhľadávané a žiadané.

Dušan Migaľa, šéfredaktor
Porubské noviny č. 44 /október 2005

Celoštátna súťaž Miestne noviny 2007

Porota ocenila kvalitu našich novín

Štvrťročník Porubské noviny získal Čestné uznanie v kategórii noviny alebo časopis obce nad 1000 obyvateľov za kvalitnú prezentáciu kultúrnej histórie s dôrazom na etické témy a širokú informovanosť zo všetkých oblastí života obyvateľov obce. Cenu prevzal 30. januára 2008 v bratislavskom Dome novinárov šéfredaktor Porubských novín Dr. Dušan Migaľa z rúk predsedníčky Slovenského syndikátu novinárov PhDr. Zuzany Krútkej.

Odborná porota ocenila kvalitu obsahu periodika, žánrovú pestrosť, spravodajskú pohotovosť, publicistickú profesionalitu, tematické zameranie monitorujúce spoločenské, kultúrne a športové dianie v obci, bohaté zastúpenie príspevkov o miestnych tradíciách, grafickú úpravu, prácu s fotografiou a ilustráciami. Do súťaže sa prihlásilo 141 periodík z celého Slovenska.

Profesionalita redakcie

Porubským novinám sa dostalo mimoriadneho ocenenia. Veď v tak širokej konkurencii médií v samospráve byť vyhodnotený v absolútnej špičke na Slovensku možno považovať za veľký úspech celej redakcie vedenej šéfredaktorom Dr. Dušanom Migaľom. Potvrdilo sa, že naše noviny sú pozitívne hodnotené nielen od čitateľov, ale aj z pohľadu odborných kruhov po stránke obsahovej, literárnej, jazykovej a grafickej.

Podstatnou skutočnosťou je to, že faktografia, ktorá sa uvádza v novinách, sa stáva dôležitou informáciou aj pre budúce generácie. Teším sa spolu s vami na ďalšie vydania a aj keby neboli tak vysoko ocenené, tak svojou kvalitou a objektívnosťou budú stále rezonovať u našich čitateľov. Tvorcovia Porubských novín si zaslúžia naše poďakovanie.

Pavel Baráni, starosta
Porubské noviny č. 54 /marec 2008

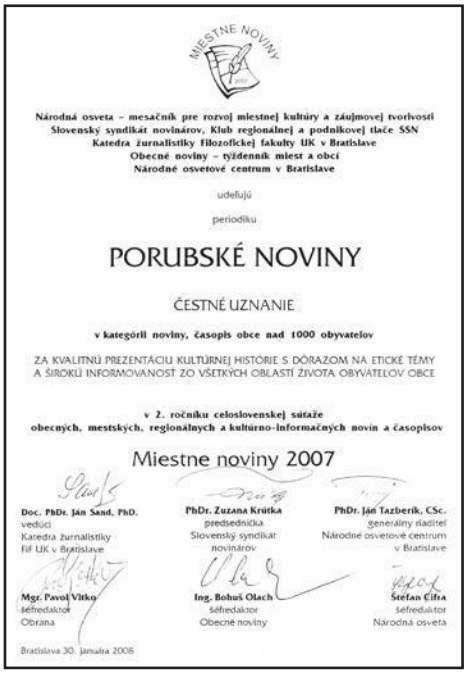

MIESTNE NOVINY

Národná osveta – mesačník pre rozvoj miestnej kultúry a záujmovej tvorivosti
Slovenský syndikát novinárov, Klub regionálnej a podnikovej tlače SSN
Katedra žurnalistiky Filozofickej fakulty UK v Bratislave
Obecné noviny – týždenník miest a obcí
Národné osvetové centrum v Bratislave

udeľujú

periodiku

PORUBSKÉ NOVINY

ČESTNÉ UZNANIE

v kategórii noviny, časopis obce nad 1000 obyvateľov

ZA KVALITNÚ PREZENTÁCIU KULTÚRNEJ HISTÓRIE S DÔRAZOM NA ETICKÉ TÉMY A ŠIROKÚ INFORMOVANOSŤ ZO VŠETKÝCH OBLASTÍ ŽIVOTA OBYVATEĽOV OBCE

v 2. ročníku celoslovenskej súťaže
obecných, mestských, regionálnych a kultúrno-informačných novín a časopisov

Miestne noviny 2007

Doc. PhDr. Ján Sand, PhD. – vedúci Katedra žurnalistiky FiF UK v Bratislave
PhDr. Zuzana Krútka – predsedníčka Slovenský syndikát novinárov
PhDr. Ján Tazberík, CSc. – generálny riaditeľ Národné osvetové centrum v Bratislave
Mgr. Pavol Vitko – šéfredaktor Obrana
Ing. Bohuš Olach – šéfredaktor Obecné noviny
Štefan Cifra – šéfredaktor Národná osveta

Bratislava 30. januára 2008

• Na snímke: Člen odbornej poroty a šéfredaktor Obecných novín Ing. Bohuš Olach (vľavo) odovzdáva šéfredaktorovi Dr. Dušanovi Migaľovi cenu pre Porubské noviny

Žilinský samosprávny kraj
Juraj Blanár, predseda

Porubské noviny, Závažná Poruba

Žilina 6. februára 2008

Vážená redakcia,

dovoľte mi, aby som Vám zablahoželal k úspechu v súťaži obecných, mestských, regionálnych a kultúrno-informačných novín a časopisov Miestne noviny 2007. Ocenenie, ktoré ste získali, je ohodnotením vašej práce a určite i výsledkom vášho osobného vkladu do zlepšenia informovanosti, rozhľadu verejnosti a riešenia rôznych problematík spoločnosti, v ktorej žijeme. Váš úspech nás teší o to viac, že reprezentujete Žilinský samosprávny kraj. Verím, že v budúcnosti sa vám podarí úspech zopakovať a umiestnite sa na popredných priečkach nielen tejto novinárskej súťaže.

Do vašej ďalšej práce vám želám veľa elánu, inšpirácie, tvorivých nápadov a energie na ich uskutočnenie.

S úctou Juraj Blanár

Vyhlásenie výsledkov celoslovenskej súťaže Miestne noviny 2007

Dňa 30. januára 2008 sa v Bratislave v Dome novinárov – v priestoroch Slovenského syndikátu novinárov – uskutočnil seminár pre tvorcov obecných, mestských, regionálnych a kultúrno-informačných novín spojený s vyhlásením výsledkov II. ročníka celoštátnej súťaže Miestne noviny 2007. Porubské noviny získali Čestné uznanie.

Odborná porota nominovaná garantmi súťaže

- Štefan Cifra, šéfredaktor Národnej osvety (predseda)
- Ing. Bohuš Olach, šéfredaktor Obecných novín
- Akad. mal. Jozef Porubčin, výtvarný redaktor Národnej osvety
- Mgr. Oľga Silnická, jazyková redaktorka Národnej osvety
- Doc. PhDr. Jozef Vatrál, PhD., vedúci katedry žurnalistiky FiF UK v Bratislave
- Mgr. Pavol Vitko, Slovenský syndikát novinárov, šéfredaktor mesačníka Obrana

Kritériá hodnotenia

- Kvalita obsahu periodika: pestrosť, pohotovosť, publicistická profesionalita
- Tematické zameranie príspevkov a rubrík. Jazykové spracovanie textov
- Vizuálny dojem: grafická úprava, práca s fotografiou a ilustráciami, polygrafický výstup

Ocenenie prišlo zaslúžene

Porubské noviny sa nečítajú len v Porube

O tom, že Porubské noviny sú skvelé, ma presvedčilo hneď prvé číslo, ktoré sa mi dostalo do rúk. Mojej pozornosti veru neuniklo, že to nie sú len ledabolo popísané stránky papiera, ale že sa v nich ukrýva najmä veľké zanietenie ich tvorcov pre spoločné dobro ľudí, čo je nepochybne kľúčovým faktorom ich úspechu. Teším sa, že kvalitu Porubských novín oceňujú aj odborníci a verím, že si naďalej zachovajú svoje dobré meno.

Želám Vám veľa tvorivých nápadov, šťastia pri písaní i v osobnom živote, pevné zdravie a more spokojných čitateľov. Aby nás noviny zbližovali a po prečítaní zanechali v každom z nás radosť, pokoj, vyrovnanosť. A pocit, že sme súčasťou zdravej a harmonickej rodiny. So srdečným pozdravom, úctou a obdivom,

Iveta Ráchelová, Okoličné

• • •

Srdečne gratulujem a teším sa s vami.

MUDr. Martin Jančuška, Viedeň

• • •

Veľká gratulácia! Oprávnene si to ocenenie zaslúžite. Čo robíte, robíte dobre. Ste mojím vzorom aj v písaní. Spolupracovať s redakciou je pre mňa veľká česť.

Marián Béreš, Praha

• • •

Noviny majú naozaj veľmi vysokú úroveň a mňa to veľmi teší! Len tak ďalej!

Mgr. Michal Staroň, Žilina

• • •

Gratulujem! Myslím, že ocenenie je zaslúžené. Na tak malú dedinku sú vaše noviny naozaj mimoriadne kvalitné.

Ing. Slavomír Podmanický, Bratislava

• • •

Gratulujeme PORUBSKÝM NOVINÁM a jeho šéfredaktorovi. Nech sa vám naďalej úspešne darí rozsievať informačné bohatstvá, múdrosť, osvetu, dobro, krásu, pohodu, a keď treba, tak aj „zahrotené pero." To vám želá jeden z vašich verných čitateľov.

RNDr. Mikuláš Popper, Bratislava

• • •

Ocenenie prišlo zaslúžene. Gratulujem!

Profesor Ladislav Kováč, Bratislava

• • •

Gratulujem k tomuto naozaj zaslúženému oceneniu. Dúfam, že nás povzbudí k ďalšej spolupráci. Želám veľa ďalších úspechov aj celej redakčnej rade a budem rád, keď sa budem môcť aj naďalej spolupodieľať na tvorbe Porubských novín.

Ing. Ivan Červený, Tlačiareň PRINT MASTER, Liptovský Mikuláš

• Dňa 22. februára 2008 sa stretli v redakcii Porubských novín na pracovnom seminári rispievatelia a vedúci jednotlivých rubrík. Starosta P. Baráni podakoval najaktívnejším tvorcom a odovzdal im Ďakovný list za spoluprácu pri tvorbe Porubských novín. Zvlášť podakoval exstarostovi Jaroslavovi Jurečkovi (na snímke vpravo), ktorý v roku 1995 prišiel s myšlienkou vydávať Porubské noviny.

Porubské noviny č. 54 /marec 2008

Tvoriť má svoj význam

Porubské noviny žijú v celistvosti slova, fotografie a ilustrácie. Ilustrácie vnímame ako prirodzenú súčasť novín. No zamyslel sa niekto nad tým, že každý obrázok je originál a pod kresbou je podpísaný autor? Určite registrujete, že pár rokov Porubské noviny ilustruje Dr. Vlasta Šiarniková. Zaujímal nás jej pohľad na tieto noviny.

• Dr. Vlasta Šiarniková, ilustrátorka Porubských novín

Na začiatok smelá otázka. Presnejšie prosba. Predstavte, prosím, seba.

Vyučujem v Gymnáziu M.M. Hodžu v Liptovskom Mikuláši predmety, ktoré súvisia s umením. Umenie, nielen výtvarné, je mojím koníčkom. Môj manžel má korene v Závažnej Porube.

Čím vás oslovili naše noviny, keď ich vytrvalo a pravidelne, svojráznym štýlom a úrečitou formou vylepšujete svojimi kresbami?

Porubské noviny si už dlhoročne udržiavajú svoju kvalitu. To nie je bežné v našom uponáhľanom svete. Vidno, že tí, ktorí ich tvoria, im dávajú svoju dušu. To sa mi páči.

Vaše ilustrácie dopĺňajú a spestrujú publikovaný text. Možno prezentovať proces tvorby a inšpiráciu tejto práce?

Kreslenie je moje hobby, takže pri tom oddychujem.

Zdanlivo jednoduchá otázka. Má to zmysel?

Tvoriť niečo nové, čo človeka zaujme, pobaví, poučí – to má vždy zmysel.

A ešte niečo. Nezabúdame v návale povinností práve na povinnosť snažiť sa žiť tak, aby sme boli šťastní. Čo k tomu treba?

To naozaj neviem. Ale rodina, priatelia a práca, ktorá má zmysel a robí radosť iným ľuďom, to by mohlo napomôcť ku šťastiu.

Pani profesorka, ďakujem za rozhovor.

D. Migaľa

Porubské noviny č. 66 /marec 2011

Cena pre Porubské noviny

Slávnostné vyhlásenie výsledkov celoslovenskej súťaže Miestne noviny 2011

• Súčasťou podujatia bol aj odborný rozborový seminár, ktorého sa zúčastnil šéfredaktor Dr. Dušan Migaľa.

Slávnostné vyhlásenie výsledkov celoslovenskej súťaže obecných, mestských, regionálnych, kultúrno - informačných a kultúrno - turistických novín a časopisov Miestne noviny 2011 sa uskutočnilo 4. novembra 2011 v budove Slovenského syndikátu novinárov na Župnom námestí 7 v Bratislave.

Na podujatie boli pozvaní všetci tvorcovia súťažných novín a časopisov, ale aj zástupcovia ich vydavateľov, novinárska obec i verejnosť. Súčasťou podujatia bol aj odborný rozborový seminár.

Odborná porota navrhla udeliť 24 novinám a časopisom zaradeným v šiestich súťažných kategóriách 19 umiestnení v 1. až 3. poradí, dve čestné uznania a ceny Ministerstva obrany SR, generálneho riaditeľa Národného osvetového centra a mesačníka Národná osveta.

Odborná porota vyberala z viac ako 330 súťažných novín a časopisov.

Členmi odbornej poroty boli zástupcovia organizátorov a odborných garantov súťaže, ktorými sú: Národná osveta s garanciou Národného osvetového centra, Slovenský syndikát novinárov, Katedra žurnalistiky Filozofickej fakulty UK v Bratislave, Združenie miest a obcí Slovenska a Obecné noviny.

Národná osveta – mesačník pre rozvoj miestnej kultúry a záujmovej tvorivosti
Slovenský syndikát novinárov, Klub regionálnej a podnikovej tlače SSN
Katedra žurnalistiky Filozofickej fakulty UK v Bratislave
Obecné noviny – týždenník miest a obcí, Národné osvetové centrum v Bratislave
v spolupráci s Fakultou masmédií Paneurópskej vysokej školy
a s podporou Tlačovej agentúry Slovenskej republiky

udeľujú

periodiku

PORUBSKÉ NOVINY
(ZÁVAŽNÁ PORUBA)

3. MIESTO

v kategórii noviny, časopis obce nad 1 000 obyvateľov

v 3. ročníku celoslovenskej súťaže obecných, mestských, regionálnych, kultúrnoinformačných a kultúrnoturistických novín a časopisov

Miestne noviny 2011

Peter Kubínyi, predseda Slovenského syndikátu novinárov
PhDr. Ján Tazberík, CSc., generálny riaditeľ Národného osvetového centra v Bratislave
Ing. Bohuš Olach, šéfredaktor týždenníka Obecné noviny
Štefan Cifra, šéfredaktor mesačníka Národná osveta

Bratislava 4. novembra 2011

Tretí ročník súťaže Miestne noviny sa uskutočnil v spolupráci s Fakultou masmédií Paneurópskej vysokej školy a s mediálnou podporou Tlačovej agentúry SR. Hlavnými mediálnymi partnermi súťaže sú Obecné noviny – týždenník miest a obcí, Fórum – mesačník Slovenského syndikátu novinárov, Slovenské pohľady – na literatúru, život a umenie a Národná osveta – mesačník pre miestnu kultúru a záujmovú tvorivosť.

NOVINY, ČASOPIS OBCE NAD 1 000 OBYVATEĽOV:

1. miesto: Rabčiansky chýrnik – Obecné noviny občanov, rodákov a priateľov obce Rabča
2. miesto: Mojmírovčan – Časopis obce Mojmírovce
3. miesto: Porubské noviny – Záv. Poruba

Ďakujem všetkým členom redakčnej rady a prispievateľom, ktorí nám pomáhajú tvoriť Porubské noviny. Vyslovujem poďakovanie za grafický dizajn a tlač vydavateľstvu Print Master Liptovský Mikuláš.

Dušan Migaľa, šéfredaktor

Porubské noviny sa zaradili medzi špičku

V celoslovenskej súťaži Miestne noviny 2011, kategória obce nad 1000 obyvateľov, získali Porubské noviny bronzovú medailu. Súťažilo 110 novín a časopisov a 330 titulov.

Odborná porota hodnotila: tematické a obsahové zameranie, jazykovú úroveň, výtvarné a grafické spracovanie a polygrafický výstup. V Dome novinárov na Župnom námestí v Bratislave cenu prevzal 4. novembra 2011 z rúk predsedu Slovenského syndikátu novinárov a členov odbornej poroty šéfredaktor Porubských novín Dušan Migaľa.

• Uprostred Jozef Vatrál, vedúci Katedry žurnalistiky FiF UK, za nim vľavo Peter Kubínyi, predseda Slovenského syndikátu novinárov, v pozadí odborná porota. - r -

Porubské noviny č. 69 /december 2011

Čitatelia napísali

Ďakujem, prezrel som si a musím povedať, že PN sa mi už dlhšie javia ako seriózne... domyslené, s formálne aj graficky zvládnutou dobrou prácou. Vlastne sa teším, že PN podmieňujú zmysluplnú činnosť občanov sústavným sledovaním konkrétnych sfér života obce. Je skutočne zaujímavé ako si PN vytvárajú vlastnú faktografickú databázu... Blahoželám a držím palce do ďalších rokov!

Associate profesor PaedDr. Jaroslav Uhel, ArtD.

\+ + +

Mal by som začať nie familiárnym oslovením, ale s úctivým oslovením – pán šéfredaktor! Ale s úctou (mne vlastnou...) začnem oslovením – milý priateľ Dušan. Ale teraz už vážne: Prepáč, že som si dal načas a odpovedám až dnes. Podotýkam, že každé vydanie PN (ktoré mi vďaka Bohu posielaš) je pre mňa sviatkom - a to bez najmenšieho náznaku lichotenia!!! Začítal som sa do posledného vydania a nevynechal som ani jeden článoček. Priateľu, skláňam sa pred Tebou. Najskôr som onemel pri Prišvinovom drozdovi; veľmi sa mi páčila Cirkevná rubrika a úplne som sa vcítil do pocitov pána starostu Barániho v jeho článku Dobrým srdcom, citlivým rozumom. Kvitujem, že našiel slová pochopenia aj pre Tvoju prácu. Keďže toto vydanie bolo v období 70. výročia SNP, pre históriu je nesmierne dôležitý Tvoj článoček Ocenili nášho generála, veď ide o jedného z posledných žijúcich svedkov dejín - nesmierne významnej - epochy nášho národa.Výborne zapôsobil do vydania aj veľký článok Iná Praha, iný život. Autorku by si mal nakriatnuť na širšiu spoluprácu, píše zrozumiteľne a skutočne pútavo. Si tvorivý redaktor, vieš urobiť z obyčajných „obecných“ novín pútavé čítanie, o čom svedčí aj zaradenie reportáže Turistika na Faerských ostrovoch. Ale mám okrem pochvál aj jednu výčitku: Dušan, Tvoje ambície siahajú omnoho vyššie!!! Keď tak porovnávam MY LIPTOV s PN, tak mi je ľúto, že v regionálnom spravodajstve doslova chýba to najhlavnejšie - cit, ľudský rozmer, názor, osobné vyznanie ....je to len informácia o niečom, čo sa stalo, ale bez toho, čo spája správu s názorom a pocitom čitateľa. O tom by si mal Ty prednášať na vysokej škole budúcim žurnalistom! A v Tvojich novinách je príklad toho, ako by mala (nielen regionálna) novinárčina vyzerať. Aby si ľudia uvedomili, že skutočné hodnoty sa nenájdu v bulvárnej tlači, ale že hodnoty v tlačenej forme vytvárajú ľudia, ktorí tvoria srdcom amatéra, ale na úrovni profesionála. Želám Ti, aby Ťa táto práca tešila. Vytváraš ňou neoceniteľnú a pravdivú kroniku obce Závažná Poruba. Prajem Ti, aby Ti nikdy nevyschol atrament v Tvojom láskavom pere. Obdivujem ťa.

Ľubor Patsch

Porubské noviny č. 81 /december 2014

Andrej Tušer: Porubské noviny sú zrkadlom života obce

Hotel Titris v Tatranskej Lomnici bol 22. a 23. októbra 2015 miestom Celoslovenského stretnutia tvorcov mestských a obecných novín. Redakcia Porubských novín sa na tomto tradičnom novinárskom podujatí zúčastnila už 9. rok po sebe, spolu s desiatkami žurnalistov z celého Slovenska. Na tomto pracovnom seminári prednášal profesor PhDr. Andrej Tušer, CSc. z Fakulty masmédií Paneurópskej vysokej školy v Bratislave a podpredsedníčka Slovenského syndikátu novinárov PhDr. Katarína Čižmáriková. Profesor Andrej Tušer sa zaoberá novinárskou žánrológiou, systémom a typológiou médií, tvorbou periodickej tlače, osobitne regionálnej a lokálnej. Je autorom viac ako tridsiatich odborných novinovedných publikácií. Prítomnosť profesora Tušera nás oslovila a ešte väčšiu radosť nám spôsobila jeho ochota komunikovať s účastníkmi v čase prestávok.

• *PhDr. Katarína Čižmáriková, podpredsedníčka Slovenského syndikátu novinárov, Prof. Andrej Tušer.*

• *Hotel Titris, október 2015*

Pán profesor, vieme o vás, že patríte k znalcom miestnej tlače. Čítate aj Porubské noviny?

Áno, už dlhší čas. Spomínam si na stretnutie v hoteli Permon na Podbansku v roku 2006, kde som sa s vaším periodikom i s vami osobne stretol prvýkrát. Je to už pekných pár rokov. Odvtedy si sporadicky otváram vašu webovú stránku a som teda „v obraze".

Z vášho pohľadu patrí kvalita obsahu nášho periodika k priemeru, alebo sú v niečom výnimočné?

Porubské noviny sú pomerne originálne tým, že prinášajú nesmierne množstvo spravodajských, informačných príspevkov textových i obrazových. Ak sa hovorí o novinách, že sú zrkadlom života, tak vo vašom prípade ide skutočne o zrkadlo obce. A to je dobré.

Zodpovedá žánrová pestrosť, spravodajská pohotovosť a úroveň publicistiky moderným trendom v žurnalistike?

Možno mi neuveríte, ale v istom zmysle áno. Byť aktuálny pri štvrťročnej periodicite je náročná záležitosť. A Porubským novinám sa to darí. Otázka, týkajúca sa žánrovej pestrosti vrátane publicistických textov, možno ani nie je veľmi dôležitá. Obecné noviny majú tri základné funkcie: informovať, orientovať a integrovať. Práve tá tretia je najdôležitejšia. A uverejňovaním množstva informácií z prostredia obce je najlepšia metóda na integrovanie ľudí, občanov, pre spoločnú vec, pre obec. Platí, že čím viac vieme o sebe, tým viac sme „na jednej lodi" a ťaháme „za jeden povraz"...

• *Prof. Andrej Tušer (vľavo) v rozhovore so šéfredaktorom Porubských novín Dušanom Migaľom*

Zaujíma nás vaše hodnotenie kvality jazyka Porubských novín. Čomu treba venovať viac pozornosti po stránke gramatickej a štylistickej?

Zdá sa mi, že jazyk Porubských novín je kvalitný. Aj keď nie som jazykovedec, viem posúdiť kvalitu jazyka, predovšetkým novinárskeho. Má byť stručný, hutný, zrozumiteľný. Vidno, že príspevky sú pod drobnohľadom editora. Nemajú „vatu", čo sa o mnohých iných obecných novinách nedá tak jednoznačne povedať.

Oslovuje vás grafická úprava, naša práca s fotografiou a ilustráciami? Kde sa nám darí, čo treba zlepšiť?

Zásluhou väčšiny krátkych príspevkov je grafický dizajn Porubských novín dynamický. Myslím si, že v niektorých prípadoch by fotografie mohli byť deliacimi prvkami medzi titulkami, ktoré sa na začiatku strany stretávajú v jednej rovine. Za úvahu tiež stojí, aby ste dlhé texty na stranách riešili medzititulkami – je to takzvaná oddychová „prestávka", aby oči, ktoré sú napäté pri dlhšom čítaní, mali chvíľočku na oddych. Fotografie sú poväčšine živé, dokumentárne. To si treba strážiť, aby sa nepublikovali statické „fotky do albumu". Noviny sú živý organizmus.

Prof. PhDr. **Andrej Tušer,** CSc.

31 publikácií:
11 monografií – Kompetentný hovorca, O novinárstve, Ako sa robia noviny (4x), Praktikum mediálnej tvorby, Večerníky v Československu, Okresné noviny na Slovensku, Večerník univerzálno-politický denník, Slovník podnikovej tlače,
4 vysokoškolské skriptá – Titulok vizuálne avízo, Teória a prax novinárskych žánrov I (2x), Typológia periodickej tlače I. Lokálna a regionálne tlač,
13 odborných príručiek – Médiá & Právo, Vydávame školský časopis (2x), Svet skratiek a značiek (3x), Kto bol kto v hospodárstve SR (5x), Šesťjazyčný Terminologický slovník žurnalistiky slovensko-česko-rusko-anglicko-nemecko-francúzsky, Malá encyklopédia žurnalistiky,
1 beletria (bibliofília) – Listy od N,
1 poézia – Veršovanie s prvou láskou,
1 biografický zborník - Kroky slov,

viac ako 150 vedeckých štúdií a odborných textov, viac ako 2000 publicistických článkov, resp. mediálnych vystúpení.

Čo želáte, presnejšie odporúčate, Porubským novinám do budúcnosti?

Nuž, aby sa im naďalej darilo. Aby mali čo najviac prispievateľov zo všetkých oblastí života a vrstiev obce. Nebolo by od veci dať Porubským novinám prehľadnejšiu - klasickú - štruktúru. To znamená, v záhlaviach strán uvádzať, o aké príspevky ide. Dá sa to urobiť tak, že v záhlaví strany namiesto Porubské noviny 84 uviesť „samospráva", „kultúra", „šport", „spektrum", „čitatelia píšu", „reportáž" a pod. Dobrá rubrika by bola s názvom „ohlasy", kde sa uverejňujú reakcie čitateľov na významné podujatia alebo závažné rozhodnutia vedenia obce.

Pán profesor, ďakujem za rozhovor a cenné rady.

Dušan Migaľa,
Porubské noviny č. 85 /december 2015

Ako robiť noviny

• *Pracovný seminár tvorcov miestnych novín Bešeňová Gino Paradise, 2017*

Asociácia vzdelávania samosprávy pripravila aj v tomto roku pracovné stretnutie novinárov s cieľom riešiť praktické otázky tvorby miestnych novín. V prvom vzdelávacom bloku sa venovali redakčnému štatútu mestských a obecných novín. V druhom bloku lektorka zo Slovenskej akadémie vied poukázala na najčastejšie chyby v jazyku médií. Prednáška a jej praktická časť boli zamerané na riešenie pravopisných a gramatických chýb, s ktorými sa novinári stretávajú v praxi. Odborný garant podujatia PhDr. Katarína Čižmáriková rozobrala a hodnotila vopred zaslané noviny po stránke obsahovej, žánrovej i grafickej. Analyzovala i Porubské noviny č. 92 a ich tvorcom poskytla praktické rady a informácie. Na seminári, ktorý sa konal 24. a 25. októbra 2017 v Hoteli Bešeňová - Gino Paradise, bol prítomný aj šéfredaktor Porubských novín Dušan Migaľa.

Musím hneď reagovať na nové číslo Porubských novín. Veľmi sa mi toto číslo páčilo. Žijem v Porube už 33 rokov a vždy to bola aktívna obec. Žiaľ s pribúdajúcim vekom od diania v dedine nejak bočím. Som veľmi rada, že Poruba stále žije. Som potešená, že aj mladí ľudia vnímajú život okolo nás a cenia si veci, na ktoré v bežnom živote zabúdame. Viď. článok Na motorkách krížom krážom po Maroku. Tiež som bola prekvapená o silnom motorkárskom hnutí, dávam palec hore. A dôchodcovia.... nemám čo povedať. Ste úžasní, čulí, pracovití a aktívni. Nechcem nikoho vynechať, škôlku, školu, športový klub. Naše noviny čítajú aj ľudia v zahraničí. Veľká vďaka Duškovi Migaľovi, čo toho stihne zaznamenať a nielen to. Duško veľa zdravia, duševnej a fyzickej aktivity a nech Ti to stále tak dobre píše. Ďakujem za celú rodinu Broskovcov, lebo aj moje dcéry, ktoré tu nežijú, čítajú naše noviny.

S láskou Dana Brosková

Trošku uznania nezaškodí

Už vari desať rokov pravidelne čítam Porubské noviny, ktoré mi posiela ich šéfredaktor Dr. Dušan Migaľa. Teším sa na ne – po prvé preto, že sa vždy dozviem veľa zaujímavého o obci Milana Rúfusa, ktorého si veľmi ctím, a po druhé, lebo toto periodikum poteší moju novinársku dušu. Drvivú väčšinu svojho 40-ročného profesionálneho novinárskeho života som pôsobila v mestskej, okresnej i krajskej tlači a naozaj si myslím v súlade s nestormi svetovej žurnalistiky, že ľuďom je najbližšie to, čo sa udeje u nich doma. V ich obci, meste, regióne...

Porubské noviny toto kritérium bohato spĺňajú. Vždy sa zmienia o výročí rodáka, ocenení jubilantov, novej škole, úspešných rodákoch, opravenej ceste, zásahu hasičov, nástupe prváčikov, výlete seniorov, o činnosti všetkých organizácií, vystúpení Poludnice, zaujímavej ceste mladých za poznaním, výstave záhradkárov či výšivkárok, rozlúčia sa so zosnulými, privítajú narodených, prihovoria sa veriacim i fanúšikom športu, nezabudnú na krížovkárov ani inzeráty...

Aj preto ich dlhodobo osobne radím k najlepším obecným novinám na Slovensku. Viem, koľko dá námahy napísať o tom všetkom články, zhotoviť a pridať kvalitné fotografie, vydumať titulky, ktoré nalákajú čitateľa, pourgovať dopisovateľov, ustrážiť grafiku - a všetko to zhmotniť do jedného príťažlivého celku. Napísaného nádhernou slovenčinou, ktorou sa veru nemôže pochváliť každá redakcia.

Toto sa už roky darí pánovi Migaľovi. Až sa pýtam, kedy to pri množstve iných povinností stíha. A dokedy to ešte bude stíhať? Je ťažké vychovať si nástupcu, lebo mladí po získaní prvých novinárskych ostrôh, samozrejme, zatúžia po „veľkých“ novinách, či celoslovenskej televízii.

V každom prípade držím Porubänom prsty, aby ešte dlho dostávali do schránok „svoje“ novinky v takej kvalite, ako ich zostavuje Dušan Migaľa.

PhDr. Katarína Čižmáriková, dlhoročná členka Slovenského syndikátu novinárov, odborná garantka pracovných seminárov pre miestnu tlač

Ďakujeme za kompliment, dobre nám to padlo a potešilo. Pripomíname však, že Porubské noviny sú výsledkom tvorivej aktivity zohratej redakcie, kvalitných príspevkov prispievateľov, podnetov čitateľov, profesionality a majstrovstva grafika. Budeme sa usilovať, aby stále boli také dobré, ako sú. Verejnosť informovali, ľudí zbližovali a slúžili dobru. V úcte k čitateľom

Dušan Migaľa, šéfredaktor

Porubské noviny č. 93 /december 2017

Plnohodnotne informujú

Som študentkou masmediálnej komunikácie. V mojej záverečnej práci som sa zaoberala regionálnymi novinami a ich vývojom. Vo výskumnej časti som sa zamerala na vývoj konkrétnych regionálnych novín a sledovala vývoj ich obsahu. Prečo som si na výskum zvolila práve Porubské noviny?

Hľadala som hlavne periodiká, ktoré majú dlhoročnú periodicitu a ktoré vydávajú v pravidelných intervaloch. Z nájdených novín som hľadala také, ktoré by boli aj niečím výnimočné. A to Porubské noviny boli, a to hneď v niekoľkých prípadoch. Zaujalo ma hlavne to, že v roku 2009 a 2011 získali bronzovú medailu v celoslovenskej súťaži miestnych novín a pravidelne začali vychádzať už od roku 1995 až po súčasnosť. Šéfredaktor Dr. Dušan Migaľa mi poskytol nielen archivované výtlačky novín, ale aj podrobne opísal vývoj a históriu novín. Vďaka tomu som získala jasnejší prehľad o vývoji Porubských novín. Po preštudovaní obsahu novín od ich založenia až po súčasnosť môžem teda skonštatovať, že tieto noviny si prešli výrazným obsahovým vývojom. Plnohodnotne informujú čitateľov o dianí v obci a jej okolí a sú obohatené o rôzne cestopisné reportáže, rozhovory s významnými ľuďmi a o mnoho iných zaujímavých rubrík. Touto cestou by som rada poďakovala Dr. Dušanovi Migaľovi za jeho čas a pomoc pri výskumnej časti mojej bakalárskej práce.

Andrea Bartáková, Kameničany, okr. Ilava

Držím vám palce

Po čase ma opäť inšpirovala „ZÁVAŽNÁ“. Bolo to stretnutie s Erikom Mackom, žiakom Evanjelickej školy, vekom patriaceho do kategórie pravnukov (po Adamovi a Eve). V príjemnom prostredí pri fontáne som s týmto chlapčatkom-inteligentným predebatovala takmer hodinu. „O čomže sa môže prababička rozprávať s pravnúčikom? Neuveríte, v zmysluplnom rozhovore, o jeho rodnej Porube, o rodičoch a o škole.“ Tanečník a spevák z Ľudkinho Ďumbiera tak zanietene hovoril o speve a hudbe, že sa mu iste splní spievať a tancovať raz profesionálne. „Držím Ti palce, Erik...“

„Vadovickovci, Migaľovci, Štrkolcovci, Jurečkovci, Pavlíkovci a pán starosta Baráni iste kypíte hrdosťou, že spev, muzika i ľudové umenie, ktoré je u vás priam srdcovou záležitosťou, nepadne do zabudnutia, ale ostane Zlatým fondom pokoleniam.“

Bolo mi cťou, že jednou učiteľskou stanicou bola aj ZŠ v Závažnej Porube, kde som v inteligentnom kolektíve pani riaditeľky Milotky Vadovickej prežila ducha povznášajúce chvíle, umocnené nielen chápavými a disciplinovanými žiakmi, ale aj objektívnymi a inteligentnými rodičmi a tolerantnými občanmi. Čítať Porubské noviny je pre mňa kultúrno-spoločenským i duchovným obrodením, ale aj poučením. Konštatujem, že autori článkov, ale hlavne šéfredaktor Dr. Dušan Migaľa, môže tromfnúť aj Juraja Hrabka. Máte ešte dar vzácny. Perlou, pýchou i hrdosťou je váš, vlastne všetkých nás, MAJSTER duchovno-poetických skvostov pán MILAN RÚFUS.

Požehnaj Ho, Bože, dobrým zdravím a dlhovekosťou! Z úprimného srdca to prajem.

učiteľka Zuzana Kubániová z Demänvej

Porubské noviny č. 55 / jún 2008

Hlas čitateľov je mocný

Anketa Porubských novín

Porubské noviny pravidelne, raz za štvrťrok, vychádzajú dvadsaťpäť rokov. V tomto roku redakcia pripravuje jubilejné – 100. číslo týchto novín. Formou ankety zhromažďuje postrehy čitateľov a ich odporúčania do budúcnosti. Postavila tri otázky, na ktoré prosíme odpovedať najviac v rozsahu päť riadkov.

ANKETOVÉ OTÁZKY:
1) Čím vás oslovujú Porubské noviny?
2) Čomu treba venovať viac pozornosti?
3) Čo im želáte?

Nuž majstre, šéfredaktor, posielam moje postrehy. V tom poslednom bode by som napísal aj viac, ale neviem či je na to priestor....

Osobne si vážim koľko času a úsilia venujete tomuto nášmu periodiku a rovnako viem, že bez vás by PN len ťažko existovali. A ak áno, tak určite nie v takejto reprezentatívnej forme.

Prajem teda čo najviac síl a pevného zdravia hlavne vám, lebo bez vás by tie noviny neboli tým čo sú dnes. Veľký rešpekt tomu čo sa vám z PN podarilo urobiť od začiatku až doteraz.

•

1) Pútavým a pritom jednoduchým spôsobom zachytávajú udalosti v našej obci. Venujú sa všetkým stránkam spoločenského života v Závažnej Porube. Nevynechávajú historické fakty a s nimi spojené súvislosti. Informujú aj o aktivitách plánovaných v blízkom či vzdialenom čase. K tomu všetkému prinášajú aktuálnu fotodokumentáciu a milé ilustrácie. Je ťažké povedať, ktorá z častí PN je najzaujímavejšia, lebo každá je iná a každá je zaujímavá. Cítiť z nich ľudskosť, ktorá sa z komerčných periodík dnes vytráca.

•

2) Obsah novín sa venuje v rozumnom rozsahu každej dôležitej téme. Tie niekedy presahujú hranice našej obce, ale vždy sú so Závažnou Porubou nejako spojené a to je dôležité. Osobne by som privítal možno viac pravidelných príspevkov od poslancov obecného zastupiteľstva a prezentácie ich plánov pre rozvoj života v obci. A tiež viac príspevkov od čitateľov a obyvateľov.

•

3) Nech každé vydanie PN prináša v sebe veľa pozitívnych i zaujímavých informácií. Rovnako nech sa na ich tvorbe zúčastňuje čo najväčší počet mladších ročníkov vrátane nových obyvateľov našej obce. A zároveň im želám, aby PN slúžili svojmu účelu i čitateľom čo najdlhšie. Minimálne ďalších 100 vydaní.

Pekne pozdravujem Mgr. Michal Staroň

Pre mňa aj pre moje deti sú PN pupočnou šnúrou, čo nás spájajú s mojím rodiskom. Šéfredaktor Dušan Migaľa má zásluhu na ich pestrom obsahu, ale aj na vynikajúcich fotografiách. Milé je čítať spomienky Mirka Niňaja a Janka Čungu a tešiť sa zo šikovnej mladi, ktorá nám pod Poludnicou vyrastá. Sme na vás všetkých, Porubänia, hrdí.

Ladislav Kováč z Bratislavy

\+ + +

Porubské noviny sú zaujímavé čítanie so širokým záberom o dianí v obci i mimo nej. Blahoželám redakcii a osobitne šéfredaktorovi, nech sa vám naďalej darí.

S pozdravom
plk.v.v. Ing. Ján Martinko, predseda
Oblastného výboru SZPB v Lipt. Mikuláši

\+ + +

1) Obsahovo by si takmer každý príspevok zaslúžil samostatné pochválenie, pretože informuje o pekných, zaujímavých a hodnotných podujatiach so skvelými výsledkami. V duchu vyslovujem pri takýchto textoch úprimnú gratuláciu za to, že ste tak aktívna a snaživá obec, a vďaka Bohu, že ešte takých snaživých občanov máte, čo by mohlo byť príkladom aj pre iné obce Slovenska (potom by asi toľko svinstva nebolo v chotároch, ako je vidieť v niektorých obciach najmä tu okolo Bratislavy). Obdivujem ja kultúrne podujatia vašej obce a teším sa zo zdaru ich umiestnení a postúpení v rôznych súťažných preboroch.

•

2) Čomu by sa malo venovať viac pozornosti? (- Myslíte, pravda, v textoch PN.) Aj napriek mnohým úspešným a chvályhodným aktivitám, zaiste sú aj skutočnosti, ktoré dedinu ako celok aj trápia alebo spôsobujú starosti. Teda mali by PN - na spôsob pranierovania - poukazovať aj na takéto neradostné skutočnosti, zvlášť ak ich vyvolávajú nejakí neporiadni/nespratní jednotlivcov, ktorí nedodržujú/nerešpektujú nejaké všeobecne platné nariadenia či obecné ustanovenia a tým spôsobujú zbytočné problémy obci alebo pohoršujú spoluobčanov (neporiadok okolo domu, na ulici, chuligánske prejavy, nezdravenie starších alebo všeličo iné, čo vy, ktorí tam žijete, lepšie poznáte).

•

3) Nech aj naďalej objektívne informujú o všetkom peknom, vzácnom, hodnotnom, do čoho občania ZP vkladajú svoje fyzické i duševné schopnosti; ale zároveň nech nebojácne pranierujú aj nešváry a tých, ktorí si kritiku zasluhujú (- pokiaľ takí sú).

Možno sa každé číslo PN dokončuje v časovom strese, v ktorom uniká pozornosť pre detaily, a tak sa v texte vyskytuje nemálo chýb, konkrétne interpunkcia - čiarky v súvetí. Prajem redakčnej rade, aby mala čas na pozorné prekontrolovanie každého príspevku chystaného do tlače, aby výpovednú hodnotu príspevkov nenarúšali ani jazykové formálnosti.

S pozdravom a želaním pevného zdravia a Božieho požehnania vašej práci i práci celého redakčného kolektívu PN. Príležitostne nechávam pozdraviť aj ostatných mojich známych u vás, najmä p. starostu Beťka a manželov Barániových.

Ing. Tibor Kepencay, Ivánka pri Dunaji

\+ + +

1) Tým, že je to vlastne kronika obce, viazaná na súčasnosť i pohľady do minulosti. Život jej občanov, ich radosti i žiale a hlavne dýcha z nich domovina Liptova. Je veľmi záslužné, že v našej pomýlenej dobe nezabúdate na nášho veľkého majstra slova, Milana Rúfusa, ktorý iste bohato obdarený poetickým duchom veľmi citlivo sa dotkol našich koreňov odkiaľ pramení naša viera. Ešte stále živý ukazuje nám ako a kam kráčať, akých morálnych dodnôt sa pridržiavať v čo veriť a milovať.

•

2) Možno by nebolo na škodu, keby noviny mali i rubriku – smerovník na vysvetlenie pojmov s ktorými sa dnešný človek stretá a nevie si ich dobre vysvetliť, či v nich sa zorientovať. Napr. čo sú to liberáli (vysvetlené tak, aby to jednoduchá babka, či dedko, ale tak isto i naši malí, či starší školáci vedeli bez problému vysvetliť, čo je ich cieľom, aké hodnoty vyznávajú, alebo čo znamená byť kresťanom, alebo aký je rozdiel medzi byť a mať, alebo čo je to homeopatia, ako sa pozerať na liečivé bylinky. Pri tejto príležitosti ma napadá, ak by sa Vám to hodilo, mohol by som viesť robriku: Medicína, ako ju nepoznáme.

•

3) Porubským novinám želám, aby vždy, za každých okolností hľadali pravdu, aby boli i naďalej pre občanov zdrojom poučenia i zábavy, aby odrážali život obce, aby nikdy nezabúdali na dobré staré mravy Liptova, na ich otcov murárov, ktorí nielen, že poctivou prácou ukázali svoju dovednosť, ale zachovali i vieru otcov a našich dobrých mám.

Srdečne MUDr. Martin Jančuška z Viedne

\+ + +

1) Porubské noviny sú pre mňa sumarizáciou a opakovaním toho, čo sa v obci stalo za štvrťrok, ale hlavne objavovaním spomienok starších, narodených v Porube, na časy, ktoré si dnes už málokto pamätá. Čítaním o udalostiach v súčasnosti poznávam množstvo mladých ľudí, ich schopnosti a nadšenie pre najrôznejšie porubské akcie a v spomienkach starších zasa časy, kedy sa podmienky pre tieto akcie utvárali.

•

2) Myslím, že Porubské noviny zaznamenávajú všetky aktivity, ktoré sa v obci udejú. Možno by stálo za to (podľa môjho názoru) nielen znova zopakovať to, čo je už zachytené na web stránke, ale skôr zverejniť názory občanov na jednotlivé akcie. Rozšírila by som aj spomienky

starších občanov do formy dejín obce. Máme tu množstvo nových spoluobčanov, ktorí o tom veľa nevedia a iste by sa o „svojej“ obci radi niečo zaujímavé dozvedeli. (Možno aj to, čo nie je v oficiálnej publikácii).

•

3) Porubským novinám želám hlavne veľa takých zanietených spolupracovníkov, ako je ich šéfredaktor RSDr. Dušan Migaľa. Prajem im, aby sa stali miestom, kde môžu všetci vyjadriť svoje názory, či uplatniť výsledky svojho talentu. Verím, že aj v budúcnosti si zachovajú svoju profesionalitu a budú vždy zdrojom informácií, potešenia i zamyslenia.

Mgr. Art. Elena Chovanová

\+ + +

1) Sú aktuálne, pestré ,prinášajú pohľad na bohatý kultúrny i športový život obce. Zároveň sa dozvedáme aj o živote a spomienkach osobností žijúcich v obci, či porubských rodákov,...

•

2) Mne vyhovuje takéto zloženie novín.

•

3) Autorom, zostavovateľom aj všetkým pomocníkom podieľajúcim sa na príprave Porubských novín, prajem do ďalších rokov hlavne veľa zdravia, chuti do práce, úspechov. Porubským novinám prajem do budúcich rokov tvorivých a nadšených redaktorov, ochotných prispievateľov a vďačných čitateľov.

Mgr. M. Palásthyová

\+ + +

1) Priznám sa, že je to predovšetkým profesionálna zvedavosť, ktorá ma pobáda prečítať ich od hlavičky po tiráž. Novinárčina ma živila a najmä bavila po celý život. Vari už 10 rokov pravidelne čítam Porubské noviny, ktoré mi posiela ich šéfredaktor Dušan Migaľa na posúdenie ako lektorke Regionálneho vzdelávacieho centra Asociácie samosprávy. Noviny ma oslovujú množstvom článkov i fotografií zo života tejto atraktívnej obce, čo nie je všade pravidlom. Oceňujem, že sa na ich pestrosti podieľajú mnohí autori, a nielen jeden človek ako sa to deje vo viacerých obciach. Navyše oceňujem aj nádhernú slovenčinu.

•

2) Porubské noviny sú namiešané tak, že výsledkom je duševná pochúťka pre všetkých. Tak akurátne.

•

3) Ešte ďalších sto vydaní, z ktorých bude dýchať človečina.

PhDr. Katarína Čižmáriková
lektorka pre vzdelávanie redaktorov
miestnej tlače

\+ + +

Čo mi dávajú Porubské noviny?

Už som sa k tejto téme v minulosti vyjadril: „Vracajú mi dušu dieťaťa, najmä keď ich čítam za veľkým stolom v kuchyni rodičovského domu.“ Túto skutočnosť môžem potvrdiť aj dnes.

Svoju spätosť s Porubou a Porubskými novinami prezentujem aj príležitostnými príspevkami do novín. Píšem ich práve za spomenutým stolom. Necítim potrebu zviditeľňovania svojej osoby, ale chcem priblížiť minulé udalosti.

Od doby dopísania obecnej kroniky vzácnym ujom Jankom Beťkom ubehlo už obdobie viac ako troch generácií. Preto sa snažím priblížiť niektoré udalosti generáciám súčasným.

Novinám prajem, aby si zachovali uznávaný trend. Hlavne ale prajem spokojnosť občanom obce.

Jano Čunga

\+ + +

1) Ako rodák obce Závažná Poruba rád si prečítam príspevky, články z týchto končín.

•

2) S obsahom som spokojný. Keď porovnám iné noviny, ste na veľmi dobrej úrovni. Za to vám patrí veľké ĎAKUJEM.

•

3) Predovšetkým celému kolektívu redakcie, prispievateľom veľa zdravia, pohody, nech vychádzajú ešte veľa, veľa rokov.

Ladislav Paško, ul.Kukučínova 691/30, Ilava

\+ + +

Rád si prečítam Porubské noviny. Vždy, keď mi ich vážený Tomáš Niňaj prepošle, alebo aj priamo prinesie, mám v srdci radosť. Jednak si spomeniem na milého „Porubäna“ Janka Agneta, dnes už dávneho drahého priateľa a na lutherovské „reči pri stole“, ktorými sme sa spoločne – v jedálni Slovenskej národnej knižnice – povzbudzovali do kultúrno-historického bádania a obzvlášť radi sa obdarúvali témami i inšpiráciami, patriacimi do duchovných dejín Slovenska. Boli to nezabudnuteľné časy. Iste by Janko Agnet rád do týchto sviežich Porubských novín prispieval. A keby ste mali audiorubriku, svoje články by iste ešte radšej nahovoril ako napísal. A ešte poznám „Porubäna“ Dušana Migaľu! Škoda, že som kedysi nevedel o tom, aký je to súci redaktor. Boli by sme iste spolu nejaké to študentské časopísmenko aj v Martine na tých našich školách martinských pred dávnym dnes už temer polstoročím vydávali! Časy dávne sa však pominuli a teraz čítam skvelé Porubské noviny. Čítam ich zo všetkých strán a nemôžem inak, ako skloniť sa a gratulovať. Zo srdca!

Keď ich prečítam, založím ich do Slovenskej národnej knižnice, aby tam naveky svedčili o krásnych zanietených časoch porubských! Prijmite, Porubänia, môj srdečný pozdrav!

Váš Miloš Kovačka

Poznámka redakcie: Autor pôsobil ako riaditeľ Slovenskej národnej knižnice v Martine. Navždy nás opustil v auguste 2019.

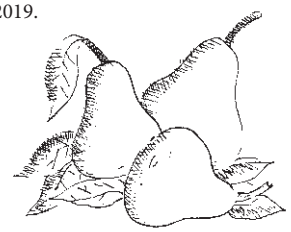

Milý priateľ môj, milý Dušan, keď nás na teologickej fakulte všetkých poslucháčov bolo jeden rok už len 13 a keď sme očakávali úder katovej sekery na hrdlo evanjelickej fakulty na Slovensku, v tichosti, polohlasom sme si podávali ako krajec chleba v hebrejčine - šeár jášub - t.j. zbytok sa navráti.-Ráno som písal šéfredaktorke časopisu BRADLO, (je to časopis spoločnosti M.R. Štefánika) a keď človek z rôznych príčin ostáva ako osamelý Robinson na ostrove, BRADLO a vaše či tvoje noviny mi zahrievajú srdce. Ináč je mnoho tých, čo píšu, ale nemajú čo povedať.

Niektorí, ktorí sa ma chceli zbaviť, hovorili, že všetko len kritizujem. Viac ma na redakčnú radu nepozvali. (A bolo to v Tranosciu.) No bolo nemálo aj tých, ktorí chceli počuť môj názor, lebo tvrdili, že ja hodnotím.

1) Mám 82 rokov, od mladosti som čítal mnoho novín a časopisov, no PORUBSKÉ NOVINY sú pre mňa elixírom, doslova života budičom. Nie som rodák z vašej Závažnej Poruby ani Lipták, ale som hrdý na vás za to, aký dokument o vás a o sebe predkladajú občania neveľkej obce pod Tatrami, ako o nej píšu, o jej radostiach aj bolestiach a ako ju majú radi. Som hrdý na vás preto, že dokumentujete, že nie sme už len drotári, ale kultúra aj duch spevov slovenských hôr a dolín, duch aj vášho i nášho rodáka Milana Rúfusa pomaly preniká do špikov kostí nám všetkým. Zato Bohu vďaka! Veď Súd Boží onen národ zve, (čo pevcov svojich nectí) a najhroznejšou kliatbou je, keď Boh ho zbaví piesní

•

2) Domnievam sa, že noviny nastavujú zrkadlo. Ide len o to, aby mali dosť prispievateľov, aby sa podávala štafeta mladým a cítili zodpovednosť ako - jedni druhých bremená nesme...

•

3) Odpoveď je v dvojke (2).

Nech nebo chráni a žehná Závažnú Porubu a tých, ktorí v nej žijú a pracujú. S pozdravom

Daniel Šovc, evanj. a v. farár v.v.

\+ + +

1) Pestrosťou obsahu, zápisnicami z OcZ,.. Myslím si, že sú dobrou reklamou obce a môžu zaujať všetky vekové kategórie.

•

2) Urobiť Kalendárium udalostí, ktoré nás čakajú na ďalší kvartál.

•

3) Aktívnych prispievateľov, financie na pokračovanie a nasledovníka, ktorý by časom prevzal od pána Migaľu všetky skúsenosti a poviedol ich ďalej.

Ing. Katarína Poliaková, Závažná Poruba

\+ + +

1) PN ma oslovujú tým, že dokonale mapujú dianie v obci už 25 rokov - za to patrí obdiv a vďaka hlavne šéfredaktorovi, ktorý pre nás prináša a sprostredkúva články o všetkom čo sa v obci deje. Ich obsah je prehľadný a každý si v nich vždy nájde to svoje, čo ho zaujme.

2) Pozornosť podľa môjho názoru treba hlavne venovať výchove následníkov, ktorí budú niesť túto krásnu tradíciu mnohé ďalšie roky. Preto by bolo fajn, keby sa podarilo nájsť prispievateľov z rady detí a mládeže - ale ešte nad rámec okienka MŠ a ZŠ. Možno ich vlastné reportáže. Alebo poprosiť ich zmapovať nejakú udalosť. Viem, že to v dnešnej dobe nie je jednoduché - ale v tejto obci je mnoho šikovných a talentovaných detí - len nájsť cestu k nim.

•

3. Zo srdca im želám, aby mnoho ďalších rokov tešili občanov našej obce tak ako ich tešia teraz - a nielen ich, lebo viem o mnohých čitateľoch i mimo našej obce - a to nehovorím len o rodákoch, ale o ľuďoch, ktorí s našou obcou nemajú moc spoločného, ale aj napriek tomu si radi prečítajú čo sa v našej obci deje. Zároveň želám aj celému redakčnému tímu, aby im to išlo aj ďalej tak dobre ako doteraz. Ďakujeme Vám.

Lucia Bačíková

1) Porubské noviny čítam veľmi rád a vždy sa na každé nové vydanie teším. Oslovujú ma predovšetkým tým, že sú „...o ľuďoch a pre ľudí", prezentujú príbehy rodákov zo súčasnosti i minulosti, prinášajú zaujímavé informácie a zážitky porubských „cestovateľov", dočítam sa v nich čo je nové vo svete porubského športu, kultúry, čo nové zažili a vytvorili malí Porubänia a čo je veľmi dôležité, prezentované fakty sú podané objektívne a s rešpektom k tradícii a ľuďom.

•

2) Úprimne povedané, neviem. Porubské noviny majú podľa môjho názoru široký a pre občanov postačujúci záber. Neviem, či je technicky možné na danom priestore vytvárať nové rubriky, či otvárať nové témy.

•

3) Porubské noviny, to nie je len niekoľko listov zaujímavého čítania, to je predovšetkým redakčný tím, šéfredaktor a mnoho prispievateľov, ktorým prajem veľa dobrých nápadov, húževnatosť a dobré pero, resp. rýchlu klávesnicu. A aby som nezabudol, všetkým tvorcom Porubských novín a občanom Závažnej Poruby prajem pevné zdravie.

Jozef PUTTERA

\+ + +

1) Novinárska teória hovorí, že noviny – aj obecné, majú mať informačný, motivačný, reprezentačný, lojalitný, edukačný i relaxačný potenciál. Jednoduchšie povedané, majú informovať, formovať, inšpirovať, osviežiť. Porubské noviny tieto funkcie plnia skutočne obdivuhodne. Klobúk dolu pred vzácnou osobnosťou pána šéfredaktora Dr. Dušana Migaľu, ktorý je – zdá sa – obdarený nevyčerpateľným zdrojom energie, tvorivosti, optimizmu a viery. Klobúk dolu pred všetkými autormi, ktorí sa na ich stránkach v záujme veci prezentujú.

•

2) Tematická mozaika Porubských novín je taká aktuálna, pestrá a zaujímavá, že najdôležitejšie je udržať si súčasný vysoký štandard a prinášať rubriky, ktoré oslovia mladých i tých skôr narodených. Oceňujem, že redakcia produktívne prekračuje hranice obecného úradu, nevyhýba sa dobrým ani zlým správam, chváli i karhá, avizuje, čo by ľudia nemali zmeškať, podporuje vzdelanosť a kultúrnosť, vzťah k histórii, dáva šancu vylúštiť krížovku.

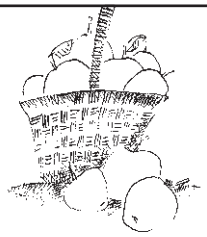

•

3) Ľudovít Štúr raz povedal: „Vieme dobre, že sú rodiny základom obce a keď rodinný život prestáva a zhubí sa, obec tiež sa kníše a naostatok rozpadá." Porubské noviny nemalou mierou prispievajú k tomu, aby obec – všetky jej súčasti – fungovala ako dobrá rodina. Novinám k ich jubileu želám, aby každé ďalšie vydanie bolo vždy najnovšie a nikdy nie posledné, aby aj naďalej boli so svojimi vernými čitateľmi späté rozumom i srdcom.

Doc. PhDr. Jozef Vatrál, CSc.

\+ + +

Porubské noviny z hľadiska obsahu majú v prvom rade informačno – historický význam. Čitateľom približujú súčasný život v obci. Myslím si, že treba venovať viac pozornosti poriadku, čistote v obci. Pranierovať vandalizmus. Na tieto problémy poukazujú naši občania.

Nakoľko Porubské noviny svojou úrovňou sa v celoslovenskom hodnotení vydavateľov obcí do 2000 obyvateľov umiestňujú na popredných priečkach, želám im, aby v tomto trende pokračovali ďalej.

Jaroslav Jurečka, starosta 1990 - 1998

\+ + +

Porubské noviny pravidelne ponúkajú sumár všetkých udalostí v obci za posledné obdobie, zaujímavé sú reportáže s občanmi našej obce o ich práci, koníčkoch a úspechoch v profesijnom živote, kultúre či športe. Rád si prečítam zážitky z cestovania z rôznych kútov sveta, školské zrkadielko čí okienko MŠ. Prostredníctvom Porubských novín sa dá veľa dozvedieť o histórii našej obce a našich predkoch, ktorí budovali a zveľaďovali našu obec. Nesmiem zabudnúť na kultúrnu a duchovnú časť našich novín. Je veľmi dôležité, že prostredníctvom Porubských novín prezentujeme úspechy našej obce, jednotlivcov, či kolektívov vo všetkých činnostiach života. Viac by som očakával od správ zo samosprávy, viacej informácií o obecnom parlamente, o krokoch obce, ktoré pripravuje pre nasledujúce obdobie, či záujem zástupcov obce na názory a podnety od občanov, prostredníctvom ankiet alebo obecného referenda. K jubileu 100. vydania Porubských novín v prvom rade chcem poďakovať všetkým, ktorí sa podieľali na predošlých 99 vydaniach, šéfredaktorovi, cez redakčnú radu, ilustrátorom a všetkým prispievateľom, odviedli veľmi dobrú prácu, za ktorú boli odmenení mnohými oceneniami a spokojnosťou čitateľov. Do ďalšej stovky prajem všetkým pevné zdravie, veľa tvorivých nápadov pri napĺňaní ďalších stránok nových vydaní Porubských novín.

Vladimír Mlynček ml., Závažná Poruba

\+ + +

1) Pre nás, ktorí bývame dlhodobo mimo obec, je to určitý zdroj prehľadu čo sa v obci deje, alebo pripravuje do budúcna.

•

2) Myslím si, že je možno treba dať občanom možnosť vyjadriť svoj názor na dianie okolo vážnych tém, o ktorých Porubské noviny občanov informujú. Ktovie, či by bol zo strany čitateľov záujem o rubriku ČO NA TO NÁŠ SPOLUOBČAN?

•

3) Porubským novinám prajem minimálne ďalších sto nových čísiel, veľa čitateľov a udržanie si papierovej podoby aj v novej digitálnej dobe.

Simona a Michal Žabokrtský, Praha

\+ + +

Čomu venovať viac pozornosti?

- Životnému prostrediu;
- Zaujimavým a inšpiratívnym pre mladých životným príbehom rodákov - nie len jubilantov - seniorov - ale aj zo strednej a mladšej generácie; a novým „tváram" (aj „prisťahovalcom") - nielen stáliciam, ako sú Poludnica, Rúfus, Staroň, atď. (ktorých samozrejme nechceme vynechať); [...práve opakovaním sa tých istých stálic v každom čísle, sa jednotlivé čísla vzájomne obsahom podobajú a časom strácajú originalitu a stávajú sa nudnými];
- Rôznym anketám, ktoré budú čitateľov nútiť zamyslieť sa;
- Najbližšiemu okoliu a ich dianiu - napr. Iľanovo, L. Ján, atď. Články môžu byť prevzaté (resp. vzájomne menené) s ich miestnymi novinami - ak ich vydávajú.

anonym

\+ + +

Žijem už viac ako dvadsať rokov v Austrálii. Raz za dva roky navštevujem moju mamu. Keď prídem domov, mám prehľad o tom, čo sa v Závažnej Porube zmenilo, čo je nové. Vďaka tomu, že pravidelne čítam Porubské noviny, na jednom mieste dostanem všetky informácie o tom, čo sa deje v mojej rodnej obci. Pre mňa znamenajú vzdušný most dlhý 16 000 km. Keď mi prostredníctvom internetu priletia, tak si zoberiem deň dovolenky, aby som mohol v pokoji čítať. Čítam stranu za stranou a mám pocit, že som doma medzi rodinou a kamarátmi.

Všetkým, čo robia tieto noviny, prajem hodne energie, aby zaznamenali všetko, čím žije moja rodná obec. Ďakujem tým, čo tvoria tieto noviny. Tak ako ich robia, aby v zdraví pokračovali aj naďalej. Nech sa tvorcom darí.

Paľo Galko, Austrália - Melbourne

História je učiteľkou života

Žalm 78, 55-68

Poznáme príslovie, že „história je učiteľkou života.“ Je to veľmi staré príslovie. Poznali a používali ho už starí Rimania v dobách pred Kristom. Odvtedy sa až dodnes toto príslovie používa, lebo vyjadruje hlbokú pravdu, že z toho, čo sa odohralo kedysi v dejinách, sa človek môže mnohému naučiť. Už starí Rimania si uvedomili že za svoje povyšovanie sa nad iné národy, boli časom ponížení a za svoje zlo potrestaný. V dejinách by sme mohli nájsť mnoho podobných poučení.

Na druhej strane história hovorí aj o tom, ako boli Bohom požehnané tie národy, v ktorých panovala mravnosť a spravodlivosť, ako pracovitosť viedla vždy k blahobytu a mier viedol k šťastiu a radostnému životu. Dejiny národov a jednotlivcov si treba preto všímať a brať z nich poučenie pre svoj vlastný život, pretože história je naozaj učiteľkou života. Podobnú zásadu používa aj Biblia. Aj ona nám podáva životopisy mnohých ľudí i národov. Tieto veci sú v Biblii napísané nielen preto, aby sme si o nich prečítali, ale sú tam na naše poučenie. Dobre to hovorí apoštol Pavel v jednom zo svojich listov: Lebo čokoľvek bolo napísané, nám na poučenie bolo napísané. A ty kresťan si všímaj tieto biblické deje a pouč sa z nich.

Takto sú pre nás veľkým poučením aj celé dejiny izraelského národa. To, čo sa dialo v dejinách izraelského národa vo veľkom, sa môže pri človeku jednotlivcovi diať v malom. A je to práve 78. Žalm, ktorý nám pripomenul dejiny tohto národa. O čom vlastne hovoria dejiny tohto národa? Na jednej strane hovoria o veľkej Božej milosti, na druhej strane o tom, ako si tento národ veľkú Božiu milosť nevážil. Tak hovorí tento žalm. „Pred nimi vyhnal Hospodin národy v zemi zasľúbenej a v ich stanoch ubytoval kmene izraelské. „ Lenže žalm hovorí aj o veľkej nevďačnosti voči Hospodinovi. „Ale oni spurne pokúšali Najvyššieho Boha a nezachovávali jeho prikázania. Odklonili a spreneverili sa ako ich otcovia. Popudzovali ho svojimi modlárskymi rezbami.“ Boh vyviedol tento národ z egyptského otroctva, vyvolil si ho za svoj zvláštny národ, doviedol ich do zeme zasľúbenej, dal sa im poznať, aby Ho ctili, ale oni si toto všetko dostatočne nevážili. Miesto Boha začali vzývať pohanské modly a od Hospodina sa odvrátili. Miesto poslúchania Hospodina konali podľa svojich žiadosti a Božie prikázania nerešpektovali.

Povedzte – či toto všetko nie je tak troch predobraz aj nejedného dnešného človeka – aj nejedného z nás? Koľko Božej milosti sme predsa od Pána Boha v svojom živote už prijali aj my? Len si spomeňme každý, ako nás v živote Pán Boh požehnával v manželstvách, rodinách, pri deťoch, v práci, ako nám dával zdravie i zdar, mnoho svojich darov i prospech. A nebýva to s nami tak, že čím sa nám vedie lepšie, tým potom vieme byť sebavedomejší a Pánu Bohu nepovoľní?

Tak to bolo aj pri ľuďoch ktorí dostali pozvanie na veľkú večeru o ktorom hovorí evanjelista Lukáš v 14. kapitole. Bola to pre nich veľká milosť a vyznamenanie. A oni predsa toto pozvanie na základe rôznych výhovoriek odmietli. Božia dobrota a milosť by nás nemali viesť k pýche a namyslenosti, ako viedla Izrael alebo ľudí z Lukášovho evanjelia, ale Božie dobrota a milosť by nás mali viesť k vďačnosti voči Bohu. Keď je Boh k tebe dobrý v tvojom živote, vzývaj Ho ešte viac než si Ho predtým vzýval, drž sa Ho ešte horlivejšie a poslúchaj Ho ešte dôslednejšie a radostnejšie. A keď ti ponúka svoju milosť, neodmietaj ju! Ponúka ti odpustenie hriechov pri Večeri Pánovej, neodvráť sa a nepohrdni! Chce rozprestierať svoju žehnajúcu ruku pri krste na tvoje dieťa alebo tvoje vnúčatá, nebráň tomu! Chce ťa požehnať pri vstupe do manželstva, pristúp k Božiemu oltáru. Skrze zvony ťa volá každú nedeľu do Božieho chrámu, počuj ten hlas! Neprepadni roztopašnosti a neodmietaj tieto veľké Božie dary, ako to robili ľudia z Lukášovho evanjelia, pozvaní na svadbu. Prečo je treba sa varovať týchto veci voči Pánu Bohu? I na to nám dejiny národa izraelského dávajú odpoveď. Týchto zlých vecí sa treba varovať preto, lebo po nich obyčajne prichádza Božia odplata. Písmo svätè hovorí: Boh sa nedá vysmievať, čo človek rozsieva, to bude aj žať. Náš žalm hovorí o roztopašnosti izraelského národa toto: „Boh to počul a rozhneval sa a Izraela celkom zavrhol. Do zajatia ich vydal a do rúk protivníka. Napospas meču vydal svoj ľud a zanevrel tak na svoje dedičstvo. Jeho mládencov strávil oheň a jeho pannám nespievali piesne svadobné. Jeho kňazi padli mečom a jeho vdovy zaplakali.“ Tak isto aj pán svadby zavrhol tých, ktorí neprijali pozvanie na svadbu, ako o tom hovorí Lukášovo evanjelium.

Dobre sa hovorieva v našom príslovím, že „všetko je do času.“ Aj ľudská pýcha a namyslenosť je dočasná. Mnohý človek žije naduto a myslí si, že si to môže beztrestne dovoliť, ale to všetko sa môže obrátiť na zlé a skazu. Nie, neoplatí sa žiť takto. To nám dejiny jasne hovoria. Tak ako na Izrael prišiel po ich pýche trest v podobe babylonského zajatia, tak Boží trest, Božia odplata môže prísť kedykoľvek na každého človeka. Na svoje vlastné hriechy človek môže doplatiť.

A tak sa nedivme tomu, že niekedy do nášho života prídu aj zlé veci. Pán Boh nás niekedy – ako rodičia svoje deti – musí aj trestať. Musí nás niekedy v behu života pritiahnuť, pribrzdiť, aby sme sa spamätali. Prichádzajú na nás nemoce, prichádzajú životné údery, tragédie, zvraty v rodine, smrť najdrahších. To všetko sú Božie spôsoby, karhanie Bohom, aby pýchy a namyslenosti bolo menej. Neodpovedajme na to hnevom voči Bohu, keď nás takto napráva. Na Božie karhanie, ak prichádza do nášho života, odpovedajme radšej pokáním. To je pravá cesta k náprave. To je nádej, že Boh sa potom znova zmiluje a zase sa k nám vráti so svojou milosťou tak ako to zasľúbil: „Navráťte sa ku mne a navrátim sa k vám.“ V živote Izraela to bolo tak. Aj keď ho musel Boh karhať a trestať, nezavrhol ho naplno. Keď národ činil pokánie, Božia milosť sa k nemu vždy sklonila.

Po dobách Božích navštívení zase prišli roky Božej milosti. A to nám hovorí, aby sme nestrácali ani my nádej, keď sa možno nachádzame v čase, že nás Boh azda karhá a pribrzďuje. Nezabúdajme, že Božia ruka raní, ale aj lieči. Ani v prírode nie je stále len búrka. Po búrke príde aj nový svit slnka. Tak aj v našom ľudskom živote majme nádej, že tak ako k Izraelu sa Boh znova vrátil, keď činil pokánie, že sa tak zo svojou milosťou vráti aj k nám. Je len na nás, aby sme si Božie karhanie na seba neprivolávali. Dejiny nech sú nám poučením a výstrahou, ale nech sú pre nás aj nádejou. Amen

Mgr. Vladimír Pavlík, evanj. kňaz
Závažná Poruba
(Kázeň bola povedaná v 9. nedeľu po Trojici Svätej a uverejnená na prianie účastníkov služieb Božích)

Žehnaj a ochraňuj nás v tento i budúci čas

Služby Božie pred začiatkom nového školského roka sa konali v nedeľu 1. septembra 2019. Žiaci aj študenti v úcte a pravde prosili nebeského Otca, aby si po odpočinku a nabratí nových síl obľúbili školu a získali nové vedomosti. Aby ich ochraňoval na tele i na duši, aby sa dobre pripravili na život, aby sa postavili na vlastné nohy a aby vo svojom duchovnom živote nachádzali cestu k Pánu Bohu, na nej zotrvali a nažívali v Jeho pravde. Prosili o dobrých učiteľov a láskavých rodičov. Prijali požehnanie a na záver zaspievali nábožnú pieseň.

text –dm- foto: Richard Macko

ŠKOLSKÉ ZRKADIELKO

Slávnostný, radostný a vytúžený posledný deň v ZŠ MR

Kráľ a kráľovné čítania

Dňa 28.6.2019 sme slávnostne ukončili školský rok 2018/2019 spoločným stretnutím, na ktorom boli žiaci ocenení za výborný prospech (25 s čistými jednotkami), vzorné správanie, úspechy vo vedomostných, umeleckých, ako aj literárnych súťažiach. Pani riaditeľka Mgr. M. Boltižiarová sa slávnostne prihovorila všetkým žiakom i pedagógom, ktorým poďakovala za ich obetavú prácu. Piati žiaci štvrtého ročníka boli ocenení pochvalou riaditeľky školy za 1. miesto v biologickej súťaži na úrovni okresu. Výnimočnú pochvalu dostala Nikolka Dvoranová za vzornú reprezentáciu školy v literárnych súťažiach. Titul kráľovnej čítania školy získala Zuzka Červeňová. Rozlúčili sa s nami i žiaci štvrtého ročníka, ktorí si pre triednu pani učiteľku M. Štrkolcovú pripravili vlastné básničky plné vďačných veršíkov. Ďakujeme rodičom za pochopenie, trpezlivosť, dialóg, podporu a záujem o dianie v škole počas celého školského roka. Záverom pani riaditeľka popriala všetkým žiakom pekné prázdniny a množstvo príjemných zážitkov. Stretneme sa opäť v septembri!

Mgr. Zuzana Hlavnová

Listy a pohľadnice z prázdnin

Milá pani učiteľka!

Sme na dovolenke v malej dedine neďaleko Komárna. Chodíme sa kúpať na kúpaliská. Bývame vo vile pri Dunaji. Z terasy sledujeme lode. Hladina Dunaja stúpala a zaplavilo nám pláž. Je mi tu dobre.

Váš Kubko

Naša pani učiteľka!

Začiatkom augusta sme boli s rodičmi na dovolenke v Grécku. Najskôr sme cestovali autom do Košíc, potom lietadlom na grécky ostrov Rodos. Autobus nás zaviezol k hotelu. Na dovolenke bolo super. Kúpali sme sa v bazéne a potápali v mori. Cez masku na šnorchlovanie sme spolu s ockom pozorovali podmorský svet. Veľmi sa mi páčili farebné rybičky. Na dovolenke som sa skamarátila s Luckou z Nitry. Hrali sme sa s našimi bábikami na detskom ihrisku aj pri vode. Každý deň po večeri sme mali zmrzlinu. Najviac mi chutila vanilková a jahodová. Dvakrát sme boli na diskotéke. Za odmenu nám dávali cukrovú vatu. Na túto dovolenku budem dlho spomínať. Ostatné prázdninové dni sme spolu s bračekom strávili doma a u starkých. Prázdniny onedlho končia a ja sa už trochu teším do školy. Dovidenia! **Vaša žiačka Ela Medľová**

Milá pani učiteľka!

Práve sme sa vrátili z dovolenky. Bývali sme v malej obci neďaleko Komárna. Chodili sme na rôzne kúpaliská v okolí. Z terasy bolo vidno na Dunaj. Na pláži som sa kúpal len raz, lebo bolo veľa búrok. Preto jeho hladina stúpla a voda zaliala pláž. V záhrade sme našli malého ježka. Bolo to ešte mláďatko. Zaniesli sme ho do kríkov. V nedeľu sme si urobili výlet na Ľupčiansky hrad. Bol krásny. V jeho zrúcaninách rastie Korvínova lipa. Jej obvod je 7,5 m a výška je 25 metrov. Skoro sme to nestihli, lebo na ceste opravovali most. Čakali sme skoro hodinu. Ešte sme boli na výlete v Košiciach. Cestovali sme vlakom. Najkrajší bol Dóm Svätej Alžbety. Je to najväčší kostol na Slovensku. Vyšiel som do najvyššej vežičky po 160-tich schodoch. Obedovali sme v Auparku. So starkými sme boli na filme v 5D kine. Neviem, či ešte pôjdeme na nejaké výlety, ale už sa trochu teším do školy. Teším sa na Vás v septembri. **Majko**

Milá pani učiteľka!

Srdečne Vás pozdravujem. Chcela by som sa s Vami podeliť o môj prázdninový zážitok z medvedích dní na Hrebienku. Autom sme išli do Starého Smokovca a keďže slabo pršalo, tak odtiaľ zubačkou na Hrebienok. Bolo tam veľa ľudí a stále bolo čo sledovať. Bohatý program, prebiehali rôzne súťaže a deti si mohli vyskúšať rôzne športové aktivity. Ako lezeckú stenu, beh cez prekážky, skákanie vo vreci, skladanie puzzle a iné. Tak sme si aj my zasúťažili a získali odmenu. Okolo pobehovali maskoti Medvede – Kubíci. Veľmi sa nám tam páčilo. Dúfam, že tam pôjdeme aj o rok. **Vaša žiačka Amy**

Milá pani učiteľka!

Píšem o mojich prázdninách. Celé prázdniny som strávil doma, u starkých a u otca. Doma som sa hral na mobile a s bratom Benjamínom. Voláme ho aj Benko. U otca sme boli v záhrade a chodili sme sa kúpať na Horec v Liptovskom Jáne. Stretol som tam aj spolužiakov zo školy. Doma sme často grilovali a opekali špekačky. Na dovolenke sme neboli, lebo Benko je ešte malý. Tak tieto prázdniny boli celkom nudné. Nabudúce pôjdeme k moru.

Teším sa už do školy. Pekný deň Vám prajem a dúfam, že môj list Vás potešil.

Denisko

Milá pani učiteľka!

Ako prázdninujete? My sme sa vybrali s celou rodinou do Chorvátska. Cestovali sme na dvoch autách. Cesta nám ubehla celkom rýchlo. Po 12 hodinách sme sa dostali do Poreču na Istrii. Užili sme si plávanie v mori, cestu loďou aj zábavné večery na hoteli. Najviac sa mi páčilo, že sme boli celá rodina spolu na jednom poschodí v hoteli. Dovolenka bola super, len škoda, že už končí, ale Vaša sa možno len začína. Tak Vám želám tiež krásnu dovolenku.

S pozdravom Váš žiak Riško

Milá pani učiteľka!

Moje prázdniny sa začali u starkých. Boli sme na chate. Hrali sme sa s Evičkou. Išli na huby. Večer sme si opekali špekačky, kukuricu, klobásky a mäsko. Potom sme išli na dovolenku. Cestovali sme autobusom do Bratislavy. Z Bratislavy sme leteli lietadlom do Turecka. Kde na nás čakal mikrobus, ktorý nás doviezol do hotela. Ráno sme išli na pláž. Večer sme boli na diskotéke. Autobusom sme išli do Side. Videli sme tam hrad. Zoznámili sme sa s Alexom a Sofinkou. Išli sme spolu do Manovgatu. Z dovolenky sme navštívili krsných v Bratislave. Zvyšok prázdnin budeme u starkej, starkých a doma. **Pozdravuje Alex**

POHĽADNICE

- Krásny pozdrav zo Štúrova posiela Markéta.
- Srdečný pozdrav z Banskej Štiavnice posiela Adamko, maminka Peťka a brat Miško.

PS: Spomíname na zážitky zo školy.

- Mariánské Lázně – je to pekné miesto! S pozdravom Samko.
- Pekný pozdrav z Oravy posiela Samko.
- Srdečný pozdrav zo stanovačky praje Peťo.
- Milá pani učiteľka. Pozdravuje Vás Janko. Som v Trnave. Je to tu super! Boli sme aj v kukuričnom bludisku.
- Pani učiteľka, posielam Vám srdečný prázdninový pozdrav od starkej z Liptovských Sliačov. Vaša žiačka Amy.

Krásny pozdrav z dovolenky posiela Nelka.

Otvorili nový školský rok

Aj na pôde Základnej školy Milana Rúfusa v Závažnej Porube v pondelok 2. septembra slávnostne otvorili šk. rok 2019/2020. Po štátnej hymne prítomných žiakov, rodičov, učiteľov i starostu Pavla Beťka privítala riaditeľka školy Mária Boltižiarová. Starosta zaželal žiakom veľa chuti do učenia, učiteľom trpezlivosť a tvorivosť, rodičom veľa radosti zo školských úspechov svojich detí. Menom rodičov pozdravila prítomných Petra Mišíková: „Nech sa vám v škole darí a s radosťou chodia do školy nielen žiaci, ale aj učitelia i rodičia.“ Slávnostne privítali a predstavili trinásť prvákov. Bude ich učiť pani učiteľka Štrkolcová, druhákov pani učiteľka Kružliaková, tretiakov pani učiteľka Jelínková a štvrtákov pani učiteľka Hlavnová. Školskú družinu povedie pani učiteľka Dzúrová. Ako asistentka učiteľa bude pôsobiť Simona Marcinčinová. Školníčka Monika Petrášová. Školu v tomto roku bude navštevovať 53 žiakov.

text i foto: -dm-

Neopakovateľné letné prázdniny štvrtákov zo ZŠ M.Rúfusa

Začiatok prázdnin som trávila u starkých. Boli sme na chate, ktorú máme na Nižnej Boci. Boli s nami aj bratranec Maťo a sesternica Lenka. Chodili sme do denného tábora. Bolo tam super, počasie nám prialo. Chodievali sme na výlety a našla som si novú kamarátku. Na konci prázdnin sme boli s rodičmi na dovolenke. Prešli sme päť štátov: Maďarsko, Chorvátsko, Slovinsko, Rakúsko a Česko. V Chorvátsku bolo horúco, more bolo teplé. V Slovinsku sme kempovali. V Česku sme navštívili hlavné mesto Prahu. Videli sme Pražský hrad, orloj na Staromestskom námestí, Zlatú uličku aj Karlov most. Boli sme aj v ZOO. Najviac sa mi páčili žirafy. Už sa neviem dočkať ďalších prázdnin. **Zuzana Červeňová**

Prvý deň mojich prázdnin bol super. Keď som prišla domov z gymnastiky, rodičia mi oznámili, že pôjdeme s mojou sesternicou do Bulharska. Pobalila som sa a o dva dni sme už leteli. Let trval asi hodinu. Keď sme prileteli, autobus nás odviezol do hotela, kde sme sa ubytovali. Išli sme spať. Ráno sme si vybalili veci a ponáhľali sme sa kúpať do mora. Boli sme aj na kolotoči. Mali sme aj hrozný zážitok. Zasekli sme sa vo výťahu. Našťastie nás vytiahli. Moja mamina sa o mňa veľmi bála. Potom sme išli na obed. Poobede sme si zaplávali v bazéne. Veľmi som sa tešila domov. Tieto prázdniny sa mi páčili. **Sára Valentová**

Na prázdniny som sa veľmi tešil. Nevedel som sa dočkať tábora. Konečne prišiel ten deň. Ubytovali sme sa v horskej chate. Všade naokolo boli stromy, preliezky a jaskyňa. Každý deň nás čakal nový zážitok. Vždy ráno som vyletel z postele ako strela. Navštívili sme Vrbické jazero, Demänovskú jaskyňa slobody, chodili sme na túry. Na bobovej dráhe sa mi páčilo najviac. Všade naokolo boli atrakcie pre deti. S Riou sme si dali preteky, kto najrýchlejšie preskáče prekážky v skákacom hrade. Posledný večer nás čakala opekačka. Prekazil nám ju medveď. Potom sme rýchlo utekali do chaty. Ráno sme išli domov. Už sa teším na ďalšie prázdniny. **Alex Kuzma**

Cez prázdniny som bol na stanovačke v Tajove. Bol som tam s mamkou a ujom Robkom. Ujo Robko mal psíka, ktorý sa volal Aisha. Chodili sme spolu na túry. Zbierali sme černice, maliny, čučoriedky a aj hríby. V kempe som sa hral s českými kamarátmi. Hľadali sme larvy a zbierali lieskové oriešky. Večer sme si opekali slaninku. Tieto prázdniny boli super. **David Antonelli**

V piatok som išla vlakom do Česka. Bolo to super, lebo nás obsluhovali dve panie. Bol tam obrovský pes Kventin. Previezla som sa aj na traktore. Mala som tam aj svoju sesternicu zo Španielska. Hrala som sa so dvomi krásnymi zajačikmi. Bolo to úžasné. Potom sme išli do Chorvátska. Videla som raju. Bola malá a biela. Skákala som na vodnom hrade. Prežila som úžasné prázdniny. **Klára Kováčová**

Jeden z mojich najlepších zážitkov tieto letné prázdniny bola dovolenka v Radvani nad Dunajom. Začiatkom leta sme šli na dovolenku do Radvane nad Dunajom. Domček stál na brehu Dunaja. Na Dunaji sme videli osobné aj nákladné lode. Chodili sme na celý deň na kúpalisko do Patiniec. Kúpali sme sa v šiestich bazénoch a spúšťali na troch tobogánoch. Navštívili sme aj vodné dielo Gabčíkovo. Táto dovolenka bol jeden veľký zážitok. **Lucka Niňajová**

V strede júla som bol na zápase proti Popradu a vyhrali sme 8:7, v nájazdoch sme prehrali 5:7. O týždeň sme hrali v Liptovskom Mikuláši. Takže doma. Vyhrali sme 14:10 .6.augusta sme išli na dovolenku do Chorvátska s rodinou a kamarátmi. Každý deň sme sa kolobežkovali na dvore. Chodili sme sa kúpať do mora. Skákali sme z móla do mora. Skočil som salto na chrbát a na zadok, potom ma strašne bolel chrbát. Boli sme ubytovaní v Put Punte. Išli sme lodným taxíkom do Trogiru. Na tieto prázdniny nikdy nezabudnem. **Samuel Libák**

Moje prázdniny začali u starkých. Chodili sme na zmrzlinu, na kúpaliská a do Handy-Dandy. Keď ocino a mamina dostali v práci voľno, tak sme išli na dovolenku do Maďarska. Bývali sme v Dedinke. Každý deň sme sa chodili kúpať do Podhájskej. Išli sme do elektrárne Mochovce. Sestre sa tam zapáčil kamarátsky robot. Veľmi ma zaujímalo múzeum z druhej svetovej vojny pri Štúrove. Boli to super prázdniny. **Sofia Dudová**

Na začiatku prázdnin sme boli s rodičmi na dovolenke v Taliansku. Šli sme tam letecky. Prvý deň sme zažili veľké vlny. Po dovolenke sme išli ku starkej. Pri starkej som sa nudil. Stále som chodil so starkou na žihľavu pre morky. Na konci prázdnin sme boli s maminou a so sestrou na bicykloch okolo Liptovskej Mary. Tieto prázdniny boli najlepšie. **Tomáš Klocok**

1.7. sa začali vytúžené prázdniny!
Cez prázdniny som bol s rodičmi v Budapešti. Je to hlavné mesto Maďarska. Okrem krásnych pamiatok sme navštívili aj Tropikárium. Bolo v ňom veľa zvieratiek, niektoré som videl prvý raz. Najviac sa mi páčil žralok. Z Budapešti sme išli do Štúrova. Tam som sa naučil plávať. Okrem toho som ešte zdolal výstup na Popradské pleso. Mám naozaj krásne zážitky. Dúfam, že budúce prázdniny budú ešte krajšie.
Markus Hladký

Moje prázdniny sa začali takto. Ani som sa nenazdal a boli tu moji najlepší kamaráti Aďko a Miško. Spolu sme sa veľa hrali, smiali, bicyklovali. Keď bol pekný letný deň, chodievali sme sa kúpať. Aďko skákal šípočky a Miško plával lepšie ako ryba. Keď odišli domov, som bol síce smutný, ale nie nadlho. Týždeň na to som šiel k starkej. Júj, tam bolo veselo. Išli sme sa kúpať do Lipt. Jána. Bolo tam dobre. Keď sme prišli domov, čakali nás škoricové buchty. Starkej som pomáhal so záhradou. Doma som sa bicykloval s mamou a bratom. S rodičmi som bol na výlete v ZOO. V auguste na moje meniny som dostal bicykel a s letom sme sa lúčili opekačkou. **Samo Šimček**

Moje letné prázdniny sa začali o niečo skôr. Bol som na dovolenke v Turecku. Chodil som do denného tábora s Tomášom a Martinom. A prvýkrát som bol týždeň v tábore vo Vysokých Tatrách, kde som si našiel nových kamarátov. Zvyšok prázdnin som sa hral s kamarátmi. **Mathias Iľanovský**

Cez prázdniny sme boli v cirkuse. Videli sme tigre, slony, ťavy, kačky a kone Bola sranda. Jeden deň sme išli s bratom a mamou do kina. Cez vikend sme spali u starkej v Liptovskom Hrádku. Zabávali sme sa tam s bratrancom. Každý deň sme sa kúpali na záhrade v bazéne. Prázdniny prešli veľmi rýchlo. **Natália Kováčová**

Moje prázdniny boli plné zážitkov. Navštívil som Oravský hrad, bol som na Orave na čučoriedkach, na návšteve v Bardejove u kamarátky Sofinky, v skanzene Vychylovke, páčilo sa mi aj v Nestvill Parku, kde boli rôzne súťaže koní, zvierat a atrakcií pre deti. Môj najlepší zážitok bol v Chorvátsku pri mori. Potápanie ma veľmi baví. Vidím krásne aj živočíchov. Navštívil som mnoho krásnych a zaujímavých miest. Morský orgán v Zadare, historické kostoly a najviac sa mi páčilo pri rieke a skalách, kde sa natáčal film Winetou. Tieto prázdniny boli super.
Richard Sabadin

BÁSNIČKY

žiaci 3. ročníka

Deti v škole nelenia,
dali sa do učenia.
Navštívili hvezdáreň
a neskôr aj cukráreň.
Dali si tam sladký nápoj,
čo mal silu ako náboj.
J. Hollý

Vymyslel som stroj,
čo vyrába nápoj.
Chutil mi on o jojoj,
ale mi ho vypil kovboj.
A. Mišík

Nakreslil som veľký stroj,
mama vraví o jojoj.
Tento stroj má dlhé lano,
aj navijak veru áno.
Brat pozerá uplakano,
slzy jeho chutia slano.
Že vylial tento nápoj
na môj krásny stroj.
R. Hladký

ŠKOLA
Nastal čas učenia,
deti naše nelenia.
Po škole na záver,
navštívime hvezdáreň.
N. Jedličková

Bol som v lese pri plese.
Boli tam jelene,
opodiaľ nich plamene.
J. Nahálka

Na kopci je hvezdáreň,
no tak doma neleň.
Povedzme si áno
a zoberme si lano.
Tí, čo doma nelenia,
Majú veľa učenia
a dobré známky
z násobenia.
M. Hollý

VYNÁLEZCI Z LESA
Zvieratká nelenia,
dajú sa do učenia.
Vymyslia super stroj,
na výborný nápoj.
E. Medľová

ŠKOLA VOLÁ
Školáci už nelenia,
neboja sa učenia.
I keď z rána uplakano,
Na ďalší deň už kričia
áno – áno!
A. Hlušáková

MOJE UČENIA
Mama ma núti do učenia,
mám dosť toho násobenia.
Už som z toho jeleň,
mama kričí neleň.
D. Tribula

ZLÝ A DOBRÝ ROBOT
Vyrobil som dva stroje,
ktoré boli len moje.
Ten zlý nosil náboje
a dobrý zas sladké nápoje.
A. Valluš

ZOO
Mačka mňauká mňau,
mňau, mňau.
Pes zas šteká hav, hav, hav.
Jeleň ručí ako stroj.
Bolia ma uši o jojoj!
M. Jambrichová

Básničky pre našu pani učiteľku

Pani učiteľke Monike Štrkolcovej z lásky venujú štvrtáci

Naša pani učiteľka,
usilovná ako VČIELKA.
V triede spraví poriadok,
úloh nám dá plný blok.

Radi ju my všetci máme,
s diktátmi sa nepárame.
Tancovať nás stále núti,
až sa z toho hlava krúti.

Matika či etika,
zábava s ňou veliká.
Za všetko čo dnes my vieme,
našej VČIELKE ďakujeme.

Nikolka Dvoranová

• • •

Naša pani učiteľka,
učila nás dobré veci.
Čítať, písať, rátať počty,
Za to sme jej vdační všetci.

Martin Bátik

• • •

Je ako naša druhá mama,
už 4. rok nás vychováva.

Učí nás byť milý, dobrý,
Aby sme jej hanbu nerobili.

Láskavá je, ale aj prísna
vie byť,
so všetkým nám pomôže.
My si ju za to vážime.

Radi ju z celého srdca máme
a radi na ňu spomíname.

Bianka Marová

• • •

V prváku nás naučila,
v štvrtáku nás doučila.
Veľa trpezlivosti mala,
niekedy aj pokarhala,
no vždy nám lásku dala

Lianka Murdziková

• • •

Každé ráno skoro vstáva,
aby nás vždy naučila,
že sa máme správať dobre,
aby sme sa nebili.

Pani učiteľka má nás rada,
nikdy ma nemá za klamára,
má rada všetkých žiakov,
či sme dobrí alebo zlí.

Naučila nás čítať, písať,
ale aj počítať,
ale naučila nás aj spievať,
na slávika rozprávať.

Pani učiteľku mám ja rád,
je to ako môj kamarát.

Tomáš Vretenár

Vždy keď ráno vstanem,
do školy sa pohánľam.
V družine sa ešte hrám
a je to veru paráda.

Keď zazvoní prvý zvonec,
už sedíme v triede.
Príde pani učiteľka
a je po paráde.

Čítame aj píšeme,
násobíme, delíme.
Keď sa všetko naučíme,
veselo si zaspievame.

Poobede na dvore,
vyvádzame kúsky.
Preto pani učiteľky
majú z nás už vrásky.
Povolanie učiteľ,
to je pekná práca.
Budem na Vás spomínať
a pritom sa usmievať.

Viki Hybianová

• • •

Pani učiteľka naša milá,
veľa ste nás naučila.
Aj keď sme Vás hnevali,
Vy ste to s nami vydržali.

Viem, že moja nepozornosť,
bol Váš veľmi zlý hosť.
Keď ste moje diktáty videla,
skoro ste omdlela.

Štyri rôčky ubehli ako voda
a Vy ste nás učila pravopis
slovenského roda.

Martinko Bačík

• • •

Pani učiteľke ďakujeme,
Všetko dobré jej prajeme.
Nech má veľa radosti
a čím menej starostí.

Maťko Beňo

• • •

Naša pani učiteľka,
pred tabuľou stojí práve.
S úsmevom nás víta stále.
Čítava nám básničky,
učí nás aj pesničky.

Úlohy nám rôzne dáva,
niekedy to nie je sláva.
Hlavičky si potrápime,
úlohy si pripravíme.

My sa máme v triede radi,
Spolu nám to pekne ladí.
Za všetko to, čo už vieme,
s láskou jej dnes ďakujeme.

Janko Beťko

Hudba je viac ako všetka múdrosť a filozofia

Simona Petriíková, učiteľka, klavíristka, dirigentka, speváčka

Človek nie je ničím iným, len výsledkom svojich činov... Práve pre vaše činy vás Závažná Poruba vo svojej databáze zaregistrovala ako vynikajúcu klavíristku, dirigentku a speváčku. Je to vaše hobby, alebo aj chlebík?

Ku klavíru som sa dostala ako mnoho iných detí v čase, keď som začala chodiť do školy. A odvtedy som od neho neodišla. Prešla som rôznymi fázami záujmu, radosti, ale aj nechuti hrať. Až na strednej škole som pocítila túžbu venovať sa klavíru a hudbe profesionálne. Stala sa zo mňa učiteľka hudobnej náuky a klavíra na ZUŠ. V zbore som spievala ako dieťa, aj ako študentka. Teraz korepetujem zbor v ZUŠ, kde pôsobím, no a tu, v Závažnej Porube sa stretávame spolu so Ženskou speváckou skupinou.

V programe Štebot v rodnom hniezde, pri nedožitých 90. narodeninách Milana Rúfusa, ste sprevádzali našich najmenších, keď spievali Modlitbičky. Môžu sa deti tešiť na nové stretnutia s vami?

O spoluprácu s deťmi z MŠ ma požiadala pani riaditeľka. Keďže sa deťom venujem stále, veľmi rada som prišla a nacvičila pieseň, ktorú si vybrali. Ochotne pomôžem aj v ďalšom školskom roku, či už v MŠ alebo aj ZŠ.

So Ženskou speváckou skupinou Závažnej Poruby ste v roku 2019 dosiahli veľké úspechy. V okresnej súťažnej prehliadke spevokolov JDS zvíťazili, postúpili na krajskú súťaž do Martina, kde ste tiež získali prvenstvo a postupujete na celoštátnu prehliadku do Zvolena. Kde vidíte podstatu tohto úspechu?

Každý úspech spočíva podľa mňa vo svedomitej príprave, ochote zmeniť aj zaužívané, vo vzájomnej úcte, pokore a spolupráci. Členky Ženskej speváckej skupiny sú veľmi rady, že sa stretávame a na každom nácviku sa snažím piesne posunúť na vyššiu umeleckú úroveň. Veľký podiel na spomínanom úspechu má hodnotný repertoár, s ktorým pracujeme.

Vieme, že pieseň žije len vtedy, keď sa spieva. Či na stretnutiach priateľov, či spoločenských udalostiach. Aké sú vaše ďalšie predsavzatia a ciele s touto speváckou skupinou?

Rada by som začala s pravidelnými nácvikmi, odhliadnuc od toho, či nás čaká nejaké vystúpenie. Tiež by sme boli rady, ak by sa našlo viac žien, ktoré by sa postupne začlenili do kolektívu a tým prispeli k ešte lepším výkonom. Skúsila by som rozšíriť aj repertoár o nové piesne.

Nemajte nám za zlé, ak vás oslovíme prosbou s vysvetlením. Čo vás viedlo k tomu, aby ste sa s rodinou zabývali v Závažnej Porube?

Liptov je prekrásne miesto a v prípade našej rodiny určite platí, že je to Boží zámer a plán.

Ak dovolíte, ešte jedna otázka. Kde všade možno počuť váš klavír?

Za klavírom sedím iba keď cvičím, keď sa pripravujem do práce, vyberám žiakom skladby, pomáham dcére, pripravujem sa aj na skúšky so speváckou skupinou, či na sväté omše v Kaplnke sv. Lukáša, kde hrávam. Koncertné vystúpenia absolvujem iba v rámci korepetícií na koncertoch v práci.

Pani učiteľka, ďakujeme za rozhovor.

Dušan Migaľa

Radosť nad radosti

Človek je najkrajší a najmilší, keď je malý, drobný a vo vankúši. Aby z neho narástol užitočný človek, potrebuje lásku nielen rodičov, ale aj svojich blízkych. V čase leta starí rodičia Iveta a Ján Jeznovci radostne privítali svoje prvé vnúčatko. Pokrstili ho menom Dominik. Želáme mu, aby bol zdravý a zdatný, rodičom i starým rodičom spôsoboval len radosť a šťastie.

–dm-

OKIENKO MŠ

Obec opravila dlhodobé nedostatky

Ešte počas letných prázdnin obec začala práce súvisiace s odvodnením pozemku okolo materskej školy. Stekajúca voda zo svahu dlhodobo ničila nezaizolované pivničné priestory.

Vybudovaním nového systému drenáže sa vylepší kvalita skladových priestorov školskej jedálne.

A škola môže začať

Pred začiatkom školského roka treba pripraviť nielen priestory materskej školy, ale aj okolie. Zamestnanci obce a celý kolektív materskej školy si vysúkali rukávy a za praktickej ukážky odborníka vyčistili a zveladili celý priestor a chodníky pred materskou školou. A školský rok môže začať.

V pondelok ráno s úsmevom

Nielen rodičia, ktorí sa nevedeli dočkať ukončenia prázdnin, ale aj deti prichádzali s úsmevom na tvári. V tomto školskom roku nastúpilo do materskej školy 42 detičiek. V priebehu dňa ich bol posmeliť aj pán starosta Pavel Beťko.

Alena Guráňová

Zmeň seba i Slovensko

Teach for Slovakia

Je jeden z najintenzívnejších programov osobnostného a profesionálneho rozvoja pre absolventov a mladých profesionálov. Ponúka možnosť stať sa súčasťou inšpiratívnej komunity, ktorá posúva vpred.

Koncom školského roka zavítala do našej materskej školy v Závažnej Porube skupina mladých ľudí a na modrých tričkách mali napísané „Teach for Slovakia". Mladí ľudia boli ubytovaní v Penzióne Zivka a uskutočňovali časť svojho projektu počas dvoch týždňov. V tento deň boli rozdelení do skupín a mali za úlohu osloviť všetky deti z obce a taktiež získať potrebný materiál a pomôcky na uskutočnenie jednej z úloh.

Jedna takáto skupina zavítala do materskej školy požiadať o pomoc. Úlohou ich daného dňa bolo totiž dokázať, že sú schopní uskutočniť športovú akciu pre deti z obce a aj získať potencionálnych

cvičencov. Predstavili svoj zámer a seba samých. Z materskej školy si požičali pomôcky a výsledkom ich snaženia vznikla super akcia na Starom ihrisku. Poobede sa deti spolu s pani riaditeľkou K. Jambrichovou a Jankou Cabanou (členkou skupiny Teach for Slovakia) stretli s ostatnými členmi skupiny a hlavne deťmi za účelom športovej akcie. Fotografie sú výsledkom ich snaženia a splnenia danej úlohy.

Touto cestou ďakujem deťom z materskej školy, že vydržali absolvovať celú trať, ktorá bola skôr pre staršie deti a tiež ďakujem mladým ľuďom, že nás našli.

Všetkým prajem, aby si zachovali športového ducha a chuť niečo robiť pre deti a mládež.

Slávnostné odovzdávanie dokladu o absolvovaní predprimárneho vzdelania v materskej škole za prítomnosti rodičov detí, pedagógov, hostí a starostu obce. Po 10-tich rokoch spolupráce sme sa rozlúčili aj s našou lektorkou Elenkou Chovanovou, ktorá oboznamovala deti s jazykom anglickým v materskej škole.

Katarína Jambrichová, riaditeľka MŠ

Otvoril trinástu komnatu s tajomstvom, ktoré v sebe nosil

Najskôr prijímal, teraz rozdáva

Talent má svoje tajomstvo. Nie je to len dar od predkov. Predstavuje výsledok správneho rozhodnutia, disciplíny, pracovitosti, sčasti aj šťastia. Je to symbol zapálenej pochodne. Tibor Plch ju prebral a odovzdáva ďalej. Svojím umením rozdáva ľuďom radosť, šťastie a sebe potešenie.

Keď jablko nespadne ďaleko od stromu

Tibor Plch s harmonikou

„Moje stretnutie s folklórom nebola náhoda. Stará mamka Marta Valentová dlhé roky viedla Folklórnu skupinu Poludnica. Vše ma zobrala na skúšky a tak sme spolu s Ľubom Agnetom a Paľom Migaľom ako päťroční chlapci hrali husiarov v programovom bloku, ktorý sa volal Bielenie plátna. Zachovali sa aj fotografie. Tie nás zavedú do histórie skupiny pred viac ako tridsiatimi rokmi. V prvej Privítanke murárov som vyhrával na ústnej harmonike. Bola to pieseň „Zaspal Janík za humny...“ Je známe, že jablko nespadne ďaleko od stromu, alebo presnejšie, zostane priamo na ňom. Stará mama vidiac záujem chlapca o spev a hudbu, prihlásila malého Tibora do Detského folklórneho súboru Pramienok. Tu tancoval, vyspevoval. „No najviac ma to ťahalo k hudbe. Najskôr mi pani Nahálková ponúkla ústnu harmoniku, neskôr drumbľu. Bola to síce detská hračka, ale hrala a mne to robilo radosť. Dodnes si opatrujem dve drumble. Jednu väčšiu, druhú menšiu. Aj si zavše na nich zahrám.“

Potom nám pospomínal, že so starou mamou chodil po folklórnych festivaloch: Východná, Detva, Giraltovce, Krakovany... Všade hudba, spev a to nádejného muzikanta oslovovalo vari najviac. Až raz.

Otvoril trinástu komnatu

„Zašiel som na pôjd, kde sme mali letnú izbu. Deti tam nesmeli chodiť, lebo chýbalolo zábradlie. A tam som našiel v kútiku odloženú harmoniku, na ktorej hrávala moja mama. Otvoril som puzdro, vybral harmoniku a začal po klávesoch prepletať. Melódia mi vyletela tak rýchlo, ako z hniezda vyletí vták. Pri tomto zabratí ma vyrušila stará mama a povedala: „Učený z neba nikto nespadol. Hrať sa treba naučiť. Treba cvičiť. Teba musíme prihlásiť do hudobnej školy.“ Mama sa veľmi potešila myšlienke starej mamy: „Nech len ide, hudec z neho bude.“ Nádejnému muzikantovi sa splnil tajný sen. Mama vytvorila podmienky, pozorne sledovala prvé hudobné kroky svojho syna. Dodávala chuť a vytrvalosť... a starká inšpiráciu v podobe zmrzliny, keď šli na hodinu k pánovi učiteľovi.

Keď mal osem rokov, nastúpil do ZUŠ - Základnej umeleckej školy v Liptovskom Mikuláši k pánu učiteľovi Zábojníkovi. Skúsený pedagóg zrejme zaregistroval nadanie mladého hudobníka. Za jeden rok pod jeho vedením absolvoval roky dva. Prípravku i základy hry na akordeón. Úspešne ukončil prvý i druhý stupeň tejto hudobnej školy.

Ako mladučký muzikant, absolvent umeleckej školy, sa najskôr uplatnil v Poludnici. Stará mama ušila parádny kroj a réžia zaradila jeho vystúpenie do programu.

„Nebol som najvyšší. Ja malý, harmonika veľká. Obyčajne som takto nastúpil na scénu vtedy, keď sa účinkujúci preobliekali a potrebovali k tomu čas. Spomínam si, že som si nacvičil pár pesničiek a takto som dokázal spestriť i vyplniť program Poludnice. Asi som ľudí oslovil, keď mi zatlieskali.“

Počítač, či cimbal

V spomienkach zaletel do času, keď mal desať rokov. Prihlásil sa na počítačový krúžok. Na nástenke v škole však prečítal, že folklórny súbor Váh hľadá hudobníkov, ktorí sú už najmenej v 3. a 4. ročníku ZUŠ. Dočítal sa, že potrebujú cimbalistu. Aj keď mal len 10 rokov zveril sa so svojou túžbou starej mame a tá povedala: „Čo ťa po počítačoch... v živote ti nebudú potrebné... venuj sa cimbalu, hudbe!“ Čo sa aj stalo. Išiel tam so starkou... Chlapci z Váhu mu ukázali ako sa držia paličky. Janko Šiska mu predstavili základnú stupnicu... „Oprobuvau“ po porubsky povedané a prvá pesnička na cimbale bola na svete. Zahral a aj zaspieval...tú pieseň však iba starká poznala. Išlo to tak rýchlo, ako keď žaba z vody vyskočí. Už nepamätá koľko mal rokov, keď Gabo Cibira hľadal mladé talenty. Čo mal robiť? Prejavil záujem. Pre Váh cvičili traja začínajúci a Gabo Cibira mal asi 5 muzikantov. Tak mladých zlúčili dokopy. Stretla sa tu partia šikovných muzikantov: Marek Čakoci, Ivan Ferenčík, Matúš Záborský, Michal Valent a Tibor Plch. Kapela cvičila pod vedením skúseného hudobníka Gaba Cibiru. Pomenovali sa „Cibirovci“. Nezabudne na „Staré nôty, mladých strún“ v Habovke... „Toto bolo vari najväčším prínosom pre mňa po muzikantskej stránke...či starší muzikant, či mladší, rozdiel nebol...chceš hrať, hraj!“ povedal jedným dychom. Keď sa zohrali, hrávali hosťom rekreačných zariadení v Liptove. Táto muzika sa predstavila v roku 2000 v Dánsku, spolu s Poludnicou. Tu odviedli osem vystúpení pre verejnosť: na námestiach, v školách, vo voľnej prírode, pri mori. O dva roky neskôr účinkoval s Poludnicou vo Francúzsku. Tu sa začalo aj jeho spoluúčinkovanie so spevákom a inštrumentalistom Ivanom Broskom (aj keď s ním už hrával od šestnástich rokov).

Tibor Plch a Ivan Broska

Neskôr, keď chýbal cimbalista vo Váhu, zastúpil ho pri nácvikoch i vystúpeniach. Po ukončení hrania v ĽH Cibirovci skúšobne založili s Matúšom Záborským a Michalom Valentom ľudovú hudbu Javor. Dodnes hrávajú v trojici: Matúš Záborský (husle), Michal Valent (basa) a Tibor Plch (harmonika). Popri tom hrával už vo FS Váh ako riadny člen na cimbal. Keď sa vrátil z vojenčiny stal sa spoluzakladateľom ĽH Sláčik (cimbal).

Nebola to rekreácia, ale množstvo potu a driny

Je pravdou, že začal účinkovať aj so Sliačankou, folklórnym súborom Liptov z Ružomberka ako člen hudby a v zahraničí si zahral aj s Važťanmi, Východnou, Lúčkami, Likavkou. Poznamenajme, že s folklórom Liptova prešiel ako muzikant celú Európu: s Poludnicou Francúzsko, Dánsko, s Važťanmi Nemecko, s Východnou Maďarsko, so Sliačanmi Voronež v Rusku, Poľsko...Všetkému predchádzala príprava, nácviky, potom nekonečné cesty, dlhé čakania, náročné vystúpenia a zodpovednosť. Veď reprezentovali Slovensko.

V roku 2015 na regionálnej súťažnej prehliadke dedinských folklórnych skupín v Liptovských Sliačoch získala domáca Poludnica Zlaté pásmo. Kronika skupiny s radosťou zaznamenala: hudobný sprievod Tibor Plch. S Poludnicou účinkoval aj na 63. folklórnom festivale vo Východnej v roku 2017 v úspešnom programe Keď ja pôjdem, povandrujem, ktorý zostavila Miroslava Palanová. V roku 2018 s choreografiou Na porubskej zábave Poludnica tiež získala Zlaté pásmo. A ako ináč na harmonike hral Tibor Plch.

V Závažnej Porube znie jeho nástroj vtedy, keď sa sadia máje, či keď domáci folkloristi chodia po Porube s Homrľajom.

Sadíme my máje...

Nezabudnime však, že sa venuje len harmonike.

Keď mal 24 rokov, rozhodol sa, že sa zdokonalí na cimbal (vyrastal skoro ako samouk). Pán učiteľ Ivan Vlček v hudobnej škole sa záujemcu opýtal: „Čo chcete odo mňa: techniku, čítať noty, alebo sa zdokonaliť?“ Odpovedal: „Začnime od piky, od stupníc, techniky, úplne od začiatku...“ Až pod odborným vedením pochopil a osvojil si tento vzácny hudobný nástroj. Postupne sa zoznámil aj s kontrabasom. Keď Sliačanke chýba basista dokáže ho zastúpiť.

Janko Veselovský a Tibor Plch

Čo však natrvalo zostalo v jeho duši? „ Mal som suseda, blízkeho človeka, ktorý mal rád ľudovú pieseň, rád spieval a mnohé piesne ma naučil. Janko Veselovský sa volal. Bol ako môj druhý otec. Keď Poludnica chodila po festivaloch a starká mala povinností zabezpečiť organizačné veci, tak vždy som stál pri ňom. Aby som sa náhodou nestratil. Týždeň predtým, ako sa pobral do večnosti, som ho navštívil a spolu sme si zaspievali: Pozdola majera, vodička vyviera... Opatrujem si aj spoločnú fotografiu, ako spomienku na tohto vzácneho človeka.“

Tanečníci sa vymenia, muzika zostane

V rozprávaní pokračuje ďalej: „Obyčajne je to tak. Tanečníci na scéne sa vymenia, ale muzika zostane. Tak sa stane, že na jednej akcii zahrám aj trom subjektom: Poludnici, Pramienku, či Sliačanke. Repertoár poznám. Nemám problém. Ide mi to od ruky.“

Aké sú ďalšie ciele, čo chce dosiahnuť muzikant ďalej, pokračujeme otázkou.

„Viem dobre, že to, čo sa človek naučí za mladi, potrvá po celý život. Čo som prijímal, teraz rozdávam. Mám obrovskú radosť, keď môžem aj začínajúcim muzikantom poradiť... veľmi ma teší, keď mladým spevákom na súťažiach robím často hudobný sprievod. Pekne sa mu prihovorím, „posrandujem“ a z malého speváka trošku tréma opadne. Teší ma, že ma berú ako kamaráta, čo im do tanca, alebo spevu vyhráva.“

Ale hráva aj starším. Zúčastnil sa a aj sprevádzal porubské tanečnice Hedku Šarafínovú a Elenku Chovanovú na Šaffovej ostrohe na krajskom kole vo Zvolene tohto roku v kategórii Nositelia tradícií. „Veľmi ma hreje na srdiečko, že sa mi poďakovali znalci tradícií aj odborná porota. Vyzdvihli, že som im naozaj zahral v duchu tradícií. Potešilo ma o to viac, že postúpili na celoslovenské kolo.“ Na margo udržiavania tradícií sa ešte rozhovoril. „Nahral som veľa pracovných nahrávok, aj oficiálnych CD nosičov z rôznymi skupinami. Najviac si cením, že som mohol pomôcť pri zrode jedného Cédečka. Peťo Rázga z Likavky spravil výskum pôvodných piesní z Bieleho Potoka. Napísal partitúry pre husle, mňa oslovil pre napísanie akordov k melódii pre zvyšok muziky. Nacvičili, nahrali sme a CD bolo na svete. V súčasnosti pravidelne cvičím a vystupujem s Poludnicou. Posledne sme účinkovali v Podbrezovej – Lopeji. Chcem, aby krásne porubské piesne žili, spievali sa, nezabúdalo sa na staré melódie i texty. Keď treba a ma pozvú, účinkujem s viacerými skupinami. Veľmi rád som so Sliačankou. Je to hlboká studňa zachovaných piesní a zvykov. Vždy aj po rokoch ma dokážu prekvapiť pesničkami, ktoré nepoznám. Mám tu veľa kamarátov, sú to dobrí a prajní ľudia. Ale vlastne všetci, ktorí máme radi peknú pesničku, dobrú náladu a dobrých ľudí vôkol si robíme náš deň krajším. Hlavne, že sa stretnú ľudia dobrej vôle s chuťou zachovávať tradíciu našich predkov. Pripomínam však, že moje hudobné aktivity žiadajú veľa síl, odriekania, zaberajú veľa času, no keď ma to baví, nepozerám na to ťažké, čo prežíva muzikant. Som rád, že na svetlo vynášam pieseň a svojim umením rozdávam ľuďom radosť a potešenie.“

Text: Dušan Migaľa,
Foto: archív

Krajná núdza

Definíciu termínu „krajná núdza“ by sme asi našli v právnickom slovníku. Súvislosti a konkrétne okolnosti aj v niektorých právnych normách. Vzťahuje sa aj na výnimočné podmienky vedenia motorového vozidla.

Na jednej zo stavieb čistiarní odpadových vôd (ČOV) v regióne Liptova bol kontrolný deň. Stavby ČOV bývajú jedny z najkomplikovanejších. Keď sú dokončené, konštrukcie a rozvody zasypané a povrch zatrávnený, nevyzerajú, že by boli zvlášť náročné.

Po kontrolnom dni stavby ČOV účastníci nasadli do svojich služobných áut a odišli. Pracovníci priamo riadiaci prácu na stavbe, aj technický dozorca investora si vydýchli a upriamili sa na riešenie problémov, ktoré z rokovania vyplynuli. Jeden z nich, aby eliminoval vnútorné napätie, si otvoril fľašku piva. (Rozpor s podmienkami pracovnej disciplíny!)

V zápätí nastal prudký lejak, prietrž mračien a burácanie hromov-bleskov. Jeden úder bol neobyčajne intenzívny. Chvíľu na to vbehol do kancelárskych priestorov vyľakaný- až nepríčetne vyzerajúci- chlap. Z jeho nesúvislých slov vyplývalo, že na stavbe ČOV udrel blesk do vežového žeriavu. Robotník, ktorý kopal jamu v blízkosti žeriavu bol z jamy vyvrhnutý, ležal na zemi, telo nehybné, zmeravené a bol zjavne v ohrození života. Občas ho zachvátili kŕče, tvár mal zmraštenú a dýchanie pochybné. „Pomáhajte!“

Čo robiť? Na stavbe bolo v tom čase už len jediné auto. Dodávka. Jej vodič práve dopil pivo. „Štefan môžeš?“ Štefan ukázal na prázdnu fľašku. Zamyslel sa a povedal: „poďme!“ Okrem vodiča a naloženého postihnutého nastúpili do voľného priestoru dodávky ďalšie dve osoby. Jedna postihnutému masírovala hrudník a snažila sa rozhýbať stuhnuté ramená, druhá robila čo sa dalo so zmeravenými nohami. Počas jazdy musel vodič niekoľkokrát zastaviť s vozidlom na krajnici lebo stierače nestíhali odvádzať dažďovú vodu z prietrže mračien a vozovka sa pred zrakom vodiča doslova strácala.

Práca v nemocnici zhodou okolností podliehala zvláštnemu režimu. Náhodná sestra nachádzajúca sa práve pod prístreškom pred vchodom do nemocničného pavilónu rozbila sklenený kryt na poplachovom zariadení. Priviezla pojazdné lehátko, na ktoré bol postihnutý naložený a v okamihu jeho transportovania pred zákrokové sály, už po schodisku, prichádzal záchranný tím.

Postihnutý bol zachránený. V nemocnici zostal na pozorovaní asi týždeň. Pri vyjadrovaní vďaky vedúci lekárskeho tímu poznamenal: „My sme zabezpečili stabilizovanie jeho stavu. Následne sme kontrolovali správnosť funkcií životne dôležitých orgánov. Zachránili ho tí, ktorí ho transportovali zo stavby a cestou robili potrebné, možno intuitívne, ale cieľavedomé úkony...“

Jano Čunga

Porubské divadlo vykročilo Kamenným chodníčkom

Spojenie divadla s hudbou, spev hercov, publika, kostýmy doby. To všetko nás vrátilo v čase

Ochotnícke divadlo 3GD sa 14.5.2019 prihovorilo publiku s najhranejšou slovenskou veselohrou od Ferka Urbánka, ktorá mala premiéru v Závažnej Porube pred necelými 100 rokmi. Táto veselohra úspešne dojíma srdcia divákov už niekoľko generácií. Ide o príbeh zakazovanej lásky medzi Evuškou a Adamom, ktorej bránia „staré hriechy" ich rodičov – ich konflikty sú typické nielen pre slovenskú dedinu z prelomu 19. a 20. storočia, ale vo svojej podstate sú tieto problémy a ich riešenia nadčasové a ľahko stráviteľné pre každú generáciu.

• *Omladina 3GD*

Ako si razil cestu Kamenný chodníček v 3GD

S myšlienkou - zahrať niečo iné ako rozprávku – vyšla naša divadelná mládež už v septembri minulého roku pri začiatkoch skúšok s Perinbabou – bolo ťažké nájsť hru, ktorá by sadla na náš divadelný kolektív zložený hlavne zo ženského osadenstva – ale predsa – z troch hier, ktoré dostala mládež na výber, vybrali práve Kamenný chodníček. Poviem, že ma ich výber veľmi potešil, a tak sa postupne začal rodiť tento réžijný príbeh. V decembri mi vnukli myšlienku do príbehu aj ochotníci zo Žiaru pod réžijným vedením PhDr. Evky Štofčíkovej, kde využili známe hudobné piesne, ktoré zakomponovali do ich divadelnej hry – spev publika bol úplne spontánny a zrazu sme celá sála spievali spolu - bolo jedno či sused poznal suseda – spev sa niesol celou sálou - bol to zážitok, ktorý vo mne rezonoval ešte dlho – „akési príjemné vrátenie sa v čase"... a tu ma napadlo, prečo takéto niečo neskúsiť aj u nás doma – veď v tejto veselohre sa to priam núkalo. A tak na tento podnet začala naša spolupráca s ľudovou hudbou FS Vrbového prútia. Na začiatku marca sa súbežne začali ich hudobné skúšky nášho pripraveného hudobného repertoáru a naše skúšky na javisku. Koncom apríla sme sa spojili spoločnou skúškou u nás v kultúrnom dome - je jasné, že v začiatkoch to bol chaos – bolo to o zladení sa, či už hudba s textom alebo spev s hudbou, do toho ozvučenie spevu jednotlivcov, „samé STOP a znova." Nezabudnem, ako z poslednej skúšky každý kto tam bol zalamoval rukami ako dopadne premiéra :-) - ale ja som verila a vedela, že aj napriek hektickým posledným skúškam, bude premiéra výborná.

Scéna, kostýmy a obsadenie

So scénou nám pomohli naši divadelní predchodci, ktorí nám zanechali originálne kulisy - domček Brezovského bol mierne zatečený (predsa roky času zanechali svoje stopy) s jeho výtvarnou úpravou nám pomohla Livka Farníková. Ostatné výtvarné kulisy boli pôvodné.
Obsadenie hercov bolo viac menej jasné, jednotlivé postavy som tam videla hneď po naštudovaní deja – Miška (Evuška) s nádherným spevom bola nosnou osobou tejto veselohry - na jej spevy som sa mimoriadne tešila. Na jej divadelného partnera Adama bol prvý oslovený Majko Petráš, tu sa nám to ale na začiatku skúšok bohužiaľ hneď skomplikovalo, keďže sa s pracovnou príležitosťou odsťahoval do Bratislavy. Našťastie nás v tomto momente zachránil Peťko Iľanovský, ktorý túto rolu zobral – a tak skúšky pokračovali ďalej. V hlavnej postave gazdu Brezovského sa po dlhom prehováraní predstavil môj manžel. Veronku - jeho starú lásku a Evuškinu opatrovníčku si zahrala Zuzka Macková – Zuzka zároveň bola našou hlavnou kostymérkou. Viki Kaltensteinovú som potrápila s prísnou gazdinou Terezou, ktorá si musela dať rady ešte aj s divadelným manželom Mišom, ktorý ju neraz potrápil tým, že si rád vypil – toho si zahral Martinko Bačík ml. To boli hlavné postavy celého príbehu. Divadelnú omladinu si zahrala naša mládež a boli príjemným spestrením a oživením celého deja. Ľud si zahrala naša zvyšná časť súboru (foto dolu).

• *Všetko sa v radosť obrátilo*

Vždy sa teším, keď sa stretneme pekne všetci spolu, lebo sme ozaj dobrý kolektív a pevne verím, že nám to bude takto spolu klapať ešte mnoho, mnoho rokov.....

Miška, v čom mala Evuška k tebe blízko? A čo spevy, vyhovovala ti takáto divadelná postava?

Evušku som si po záporných postavách zahrala rada, bolo to niečo iné ako som hrala doteraz a táto postava ma oslovila hlavne tým, aká bola skromná a čo všetko sa snažila urobiť pre svoju lásku. Bolo to z môjho pohľadu o dosť zložitejšie hrať pozitívnu postavu akou bola Evuška ako zápornú.

Dolný rad zľava: *Miroslav Devečka, Dušan Migaľa, Richard Macko, Vladimír Broska, Lívia Farníková, Katarína Jambrichová, Lucia Bačíková, Martin Bačík, Michaela Macková, Elena Chovanová, Pavel Beťko, Iveta Beťková, Peter Iľanovský ml., Zuzana Macková, Iveta Šimunková, Miroslava Urbanová, Pavol Šimunka, Michal Gábor*
Horný rad zľava: *Jakub Mlynček, Martin Bačík ml., Katarína Piatková, Viktória Baňárová, Lucia Račková, Michaela Kráľová, Anička Beňová, Emma Piatková, Viktória Kaltensteinová, Monika Jambrichová, Zuzana Macková ml., Lukáš Hladký*

Myslím, že spoločným sme mali hlavne taký cieľ pre niečo, keď už si zaumienili, že budú spolu s Adamom, tak čakala a tajne sa s ním stretávala, a taktiež vytrvalosť a lásku, s ktorou ho čakala. Spievať sa mi spievalo veľmi dobre ale zato však vďačím ľudovej hudbe, ktorá ma doprevádzala, lebo tomu dodala istú atmosféru. Ja spievam veľmi rada, takže som bola rada, že som sa takejto úlohy mohla zhostiť, a nemala by som so spevom problém ani v budúcnosti.

Peťko, viem, že si chcel mať divadelnú pauzu, keď si nás zachraňoval postavou Adama – ako si sa tak napochytro zhostil tejto postavy, ktorou si skočil už do rozbehnutého vlaku, keďže skúšky už boli v plnom prúde? A ako si sa popasoval s pre teba nie štandardnou úlohou - so spevom?

Ten vlak bol síce rozbehnutý, ale mal som pocit, že asi skôr cúva ako ide dopredu. Takže, samozrejme, že som si trošku zo začiatku ponadával, že na čo som sa to zas nechal nahovoriť. Ešte pár posledných skúšok pred predstavením som sa chytal za hlavu, že my s týmto chceme ísť von? Avšak potom, keď už prišlo predstavenie, tak to vypálilo na výbornú a počas predstavenia som si to len užíval a bol som rád, že som sa nechal nahovoriť, pretože síce je medzi nami všetkými veľký vekový rozdiel, ale sme dobrý kolektív a vždy je to zábava byť s nimi na scéne aj na skúškach, hlavne keď môžem robiť zlosti režisérke.

Nie štandardná? Tá úloha bola na mňa ako ušitá, jedine čo bolo potrebné zoškrtať piesne na minimálny počet čiže až jednu a ubrať zvuk, aby ma nebolo moc počuť a všetko bolo ako má.

• *Gazda Brezovský a dievčatá*

Gazda Brezovský bol hlavná postava príbehu – mal najviac textu a najviac nástupov zo všetkých hercov. Ako si sa ako začínajúci herec popasoval s touto výzvou?

Po dlhom prehováraní som sa dal nahovoriť na niečo, čo som nikdy predtým nerobil. Za ten čas, čo sme sa pripravovali som to bral viac menej ako zábavu, ale ako sme sa blížili k termínu premiéry, nebolo mi všetko jedno. Hlavne, keď ešte deň pred vystúpením som behal po javisku s textami v ruke a nechcel som sa s nimi rozlúčiť. Čo sa týka textu, ten som si zjednodušil ako sa len dalo. Ale musím poďakovať celému kolektívu divadla - za

• *Divadelná Mama, Evuša a Adam*

podporu a pomoc – keďže som bol nováčik a podporili ma. Zišla sa tu super parta tak dúfam, že mi ešte niekedy dajú šancu si s nimi zahrať.

Viki, tvoja postava Terezy bola neraz veľmi priama a prísna. Ako si sa ty popasovala s touto postavou? Čo bolo pre teba najťažšie?

S postavou Terezy som mala zo začiatku veľký problém, pretože Tereza je opak mojej povahy, takže zo začiatku som sa s rolou nestotožnila. Najťažšie bolo pre mňa byť prísnou.

Martinko, ako sa ti hrala postava opitého Miša, ktorý tým aký bol neraz urobil vrásky nielen žene Tereze ale aj gazdovi Brezovskému?

Mne sa Mišo hral veľmi dobre – mám rád postavy, ktoré sú vtipné. Vo filme Kamenný chodníček, túto postavu zahral Jozef Króner – on e herec, ktorého mám rád a ktorého filmy si vždy rád pozriem.

Jakub, ty si bol jeden z predstaviteľov omladiny, ako si sa v tejto divadelnej postave cítil? Viem, že piesne, ktoré boli vybraté, Vám boli známe, ale predsa – aký máš ty ako predstaviteľ omladiny celkový dojem z tohoto spojenia ľudovej hudby s divadlom?

V postave Ondra som sa cítil veľmi dobre, vrátil som sa v čase kedy sa na dedinách žilo iným spôsobom a malo to svoje čaro. Som veľmi rád, že som dostal možnosť byť členom divadla, ktoré mi dáva pozitívnu energiu. A každá ďalšia hra je moja veľká skúsenosť. Môj dojem divadlo verzus hudba bolo úžasné spojenie v tom, že tomu divadlo dalo život a každému jeden veľký úsmev na tvári. Nebolo to len o textoch a replikách, ale predovšetkým o zábave.

Katka, keďže texty sme pomaly upravovali každú jednu skúšku, neviem či bol vôbec niekto, kto mal kompletný scenár so všetkými úpravami. Aké to bolo pre teba sa rýchlo zorientovať v tejto spleti –keďže sa zavše čo to popreskakuje, plus tieto úpravy – ako to vždy zvládaš- tak rýchlo pošepnúť v pravý čas čo je treba?

Ani neviem ako na toto odpovedať. Možno mi pomáha to, že som skoro na každej skúške a počúvam, kto čo hovorí, hneď si to zapisujem v skratkách (ktorým len ja rozumiem). Škrtám, kreslím si do scenára. Počas celého vystúpenia sa snažím dôkladne sledovať text a za pomoci ľudí, ktorí sú v zákulisí, hľadám správne slovo, alebo gesto, ktoré pomôže. Našťastie nemám veľa práce, naši herci sú skvelí. Sme jedna veľká banda, ktorá si medzi sebou pomáha.

Ivka, ty ako primáška ľudovej hudby FS Vrbového prútia - povedz nám z vášho pohľadu, ako to spätne hodnotíte túto viem, že aj pre vás novú divadelnú skúsenosť. Išli by ste do toho znovu?

V rámci divadelného predstavenia sme naozaj účinkovali prvýkrát a musím povedať, že skúsenosť veľmi milá hlavne tým, že sme museli usledovať text, ktorý miestami ani nebol napísaný :) resp. si ho herci za „jazdy“ upravili podľa vlastného cítenia. V prvom rade nás očarili kulisy, tie boli skutočne krásne. Veľkým prekvapením boli aj herecké výkony, zvlášť najmladší herec, toho sme si doslova s úsmevom na tvári užili. Z výberu piesní nás najviac oslovili: Voždy sa vraj staré baby divili...., Keby bol svet papier a more atrament..., Dobre nám, dobre nám, ako na konárku.... tieto si pospevujem dodnes. Vládne medzi vami taká zdravá, rodinná atmosféra a cítili sme sa u vás veľmi dobre, určite by sme si to radi zopakovali ak bude príležitosť. Prajeme vám veľa úspechov pri ďalších hrách.

• *Vďačné publikum*

Čo dodať na záver

Aj pre nás bude potešením sa opäť stretnúť na doskách, čo znamenajú svet s týmto hudobným zoskupením skvelých a talentovaných ľudí, ktorým aj touto cestou ďakujem za emocionálny hudobný náboj, ktorý ten celkový zážitok umocnil.

V závere mi nedá nepoďakovať našim ochotníkom a ich rodinným príslušníkom, ktorí nám vždy ochotne so všetkým pomáhajú – tentoraz všetkým ďakujeme za skvelé občerstvenie, na ktorom sme sa spoločne pohostili počas prestávok – Ďakujem vám. Musím povedať, že aj napriek záverečným hektickým skúškam som verila, že premiéra dopadne dobre, a že potešíme na duši spojením hudby a divadla hlavne vás, naše verné publikum.

Usmiate a spievajúce tváre boli krásnou spätnou väzbou pre nás všetkých. Preto vám my, všetci z 3GD, zo srdca ďakujeme za vašu priazeň a tešíme sa na vás opäť v decembri.

Lucia Bačíková, režísérka,
foto: Simona Lomnická

Porubskí športovci v odboji

Jubilejné 75. výročie SNP je príležitosťou priblížiť verejnosti i mladým športovcom podiel vtedajších aktívnych športovcov na tomto boji.

PREDSEDNÍCTVO SLOVENSKEJ NÁRODNEJ RADY

Pán

Michal Jambrich, voj.

v Záv. Porube.

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady udeľuje Vám na znak zásluh o obnovenie Československej republiky a oslobodenie slovenského národa

pamätnú medailu

Radu Slovenského národného povstania.

V Bratislave dňa 29. augusta 1947.

Predseda Slovenskej národnej rady:

Michal Jambrich bol športovec telom i dušou. Narodil sa ako syn účastníka 1. svetovej vojny. Otec mu padol v Rusku. O jeho výchovu sa starala len matka. Vyučil

Vojenská služba, Michal Jambrich Valent - horský peší pluk, 2. technická rota - Smrekovica Ružomberok 1936-38

sa murárskemu remeslu, no pomáhal aj s prácami na poli spolu so starším bratom. Vo voľných chvíľach sa venoval športu. V obľube mal futbal, no najviac lyže, či už to bol beh, zjazd, či skoky. Ako mládenci si postavili nad dedinou mostík a skákalo sa. Nie na štýl, ale kto najdlhšie. Ako dobrý lyžiar bol povolaný do vojenskej posádky v Ružomberku, kde sa venovali výcviku vojakov na lyžiach. Na výcvik chodili na neďalekú Smrekovicu. (Zachovali sa aj fotografie). V čase Slovenského národného povstania sa zapojil do bojov v oblasti Čertovice, Maluzinej a Kráľovej Lehoty.

Po potlačené Povstania pomáhal zásobovať Kučerovu brigádu, kopať zákopy. Skrýval sa v horách. Pri jednej akcii viacerých Porubänov Nemci zajali a odviezli do Iľanova. Počas transportu do Rakúska

Michal Jambrich, štvrtý sprava

sa mu podarilo utiecť a skrývať sa u rodiny v Bratislave. Po skončení vojny ochorel na TBC a hoci sa intenzívne liečil, podlomené zdravie nevydržalo a zomrel v roku 1955. Jeho bývalí spoluhráči spomínajú, že i napriek postupujúcej chorobe sa zaujímal o športové dianie v obci, sledoval futbalové výsledky a túžobne očakával zimu, aby sa mohol postaviť na lyže. Za účasť v SNP bol vyznamenaný. Pamätnú medailu pri 20. výročí SNP prevzala jeho manželka.

Zdroj: Seminárna práca - Športovci okresu Liptovský Mikuláš v SNP 1973, autor: Božena Mikulášová, rod. Jambrichová

Pod hviezdami

Ľubomír Kováč

Básnikom

Je nás veľa na svete,
čo píšeme básne.
A smutno je básnikovi,
keď v ňom slovo hasne.

Hádam smútok trojnásobný
vtedy prichádza.
Ako láska, keď sa lúči,
keď už odchádza.

Je nás veľa na svete,
čo píšeme básne.
Vyvolení pravdivejšie,
ostatní len krásne.

Z milosti

Keď zomriem, tak jedno viem,
v spomienkach tu požijem.
Tých, ktorí ma radi mali,
Nielen, aby spomínali.

Duchom na mňa vo večnosti,
ak obdržím, tej milosti.
Že len ona dáva žiť,
chcel, čo by si vyslúžiť.

Oslávený duchom, telom,
žiť večne, spokojný v celom.
Životom tým, už po smrti,
na čo časný, myslieť núti.

Ďaleko už od tých viem,
v čích spomienkach požijem.
Tých, ktorí ma radi mali,
aby na mňa spomínali.

Porubské noviny č. 56 / október 2008

Predišli nás do večnosti

Neplačte,
že som odišla,
len pokoj mi prajte,
a v srdci večnú
spomienku
si na mňa zachovajte.

S hlbokým zármutkom a bolesťou v srdci oznamujeme, že naša drahá mamička, babička, prababička, sestra a krstná mama

Emília Uheľová, rod. Niňajová

nás navždy opustila dňa 4. júla 2019 vo veku 91 rokov. Posledná rozlúčka s našou drahou zosnulou sa uskutočnila 10. júla 2019 o 14. 30 hod na miestnom cintoríne v Závažnej Porube.
Smútiaca rodina za prejavy sústrasti úprimne ďakuje.

\+ + +

Zhasli oči, ktoré nám boli tak drahé,
dotĺklo srdce, ktoré sme mali tak radi,
stuhli ruky, ktoré pre nás tak pilne pracovali.

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 13. augusta 2019 vo veku 80 rokov opustila naša drahá mama, stará a prastará mama, sestra, švagriná, krstná mama a teta

Ľudmila Húšťavová
rod. Vretenárová

Posledná rozlúčka s našou drahou zosnulou bola v piatok 16. augusta 2019 o 14. 00 hod. v Dome smútku v Závažnej Porube. Syn Miroslav s priateľkou Ľubicou, dcéra Ľuba s manželom Milanom, vnúčatá Michal s priateľkou Martinou, Katarína s manželom Tomášom, pravnučka Sárinka a ostatná smútiaca rodina vyslovujú slová úprimného poďakovania za všetky prejavy sústrasti, kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke.

\+ + +

Lúčim sa s vami
moji milí,
ruky stisk už vám
nemôžem dať.
Srdce mi dotĺklo,
odišli sily,
lúčim sa s každým, k
to ma mal rád.

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 22. septembra vo veku 81 rokov opustil náš drahý otec, starý a prastarý otec, brat, švagor, krstný otec, strýko a ujo

Ladislav Sleziak

Posledná rozlúčka so zosnulým bola v utorok 24. septembra 2019 o 14.oo hodine v Dome smútku v Závažnej Porube. Deti s rodinami a ostatná smútiaca rodina ďakujú za prejavy sústrasti, kvetinové dary i účasť na poslednej rozlúčke.

Rozprávkový Dom Milana Rúfusa

Prvý rozprávkový príbeh v podaní omladiny 3GD

• *Omladina 3GD*

Soľ nad zlato v Dome Milana Rúfusa

Myšlienka rozprávkového Domu Milana Rúfusa napadla režisérke nášho divadla Lucii Bačíkovej. S touto myšlienkou nás všetkých oslovila a opýtala sa, či by sme si nechceli toto divadielko skúsiť pripraviť v našej réžii, čo sme radi prijali. Hneď nato sme si my, mládež zorganizovali stretnutie, kde sme študovali a vyberali veršované rozprávky Milana Rúfusa. Nebolo ťažké niečo vybrať, keďže mnoho z nich poznáme, len v trochu inej podobe. Začali sme si tvoriť postupne scenár a jednotlivé scény v izbách domu. Nasledovala príprava - skúšky, zháňanie kostýmov a kulís.

Kto sa zapojil do príprav divadla?

Zapojili sme sa hlavne my herci, ale taktiež Lucka, ktorá nám naozaj veľmi pomohla. Ďalej vďaka patrí aj Katke Jambrichovej, ktorá poskytla väčšinu kostýmov. Kulisy sme mali požičané od nás z divadla 3GD, ale aj z MŠ Závažná Poruba. Modré osvetlenie v soľnej jaskyni nám nainšaloval Vladko Broska.

Kedy ste mali nacvičené už celé dielo?

Po pravde to bolo všetko spravené tak narýchlo, ale nakoniec sa všetko stihlo a premiéra, ktorá sa konala 4. júna pre deti ZŠ a MŠ Závažná Poruba, dopadla úspešne. Všetci sme sa zhodli na tom, že nás veľmi potešilo, že sme tie detičky istým spôsobom preniesli do rozprávky.

Lucka, odkiaľ alebo ako sa zrodil tento rozprávkový nápad? A ako to spätne hodnotíš?

S rodinou pomaly každý rok navštevujeme Rozprávkový zámok v Bojniciach, kde sa hrajú podobné profesionálne divadielka. V dome Milana Rúfusa sa to doslova núkalo - veď pre deti je presne takáto forma blízka - cez zážitok veriť majstrovým veršom zo sveta rozprávky - kde sa dejú zázraky - kde aj z chudobného dievčaťa môže byť princezná, kde dobro vždy zvíťazí nad zlom a podobne čarovné veci z rozprávok - práve tieto veci treba v deťoch prebúdzať...veď aj my veľkí občas veríme na zázraky, a tie zázraky potom k nám aj neraz prichádzajú.

Preto ma napadla táto myšlienka sprístupniť takouto hravou formou dom veľkého básnika aj pre najmenších - veď práve jeho verše boli ukryté v prvej divadelnej rozprávke.

Potom už nebolo treba veľa - oslovila som s touto myšlienkou našu mládež z 3GD - hodila som im udičku ako nato a oni nezaváhali ani na minútu a hneď sa do toho pustili. Bola radosť ich sledovať ako rýchlo sa s tým popasovali - kostýmy, scenár, postavy, prerozdelenie príbehu.....ja som počas tejto cesty bola iba pozorovateľom a pomocníkom. Musím povedať, že som na nich hrdá, ako to zvládli a na to ako touto cestou odovzdali veľké bohatstvo ukryté vo veršoch práve tým najmenším.

Veď nakoniec na tých malých detských očkách videli, že tí úplne najmenší uverili v to rozprávkovo …. a pre našich hercov toto bola najkrajšia spätná väzba aká len mohla byť.

Ja im ďakujem za krásny zážitok a už teraz sa teším na ďalší Rozprávkový dom Milana Rúfusa.

V hlavnej postave sme spoznali Aničku Beňovú - v úlohe Marušky. Ako sa jej hrala skromná dcéra, ktorá jediná si uvedomovala pravé hodnoty života?

V roli Marušky som sa cítila celkom uvoľnene a celé to divadielko nebolo stresujúce. Najviac sa mi páčili na tom deti. Zapájali sa do deja, hrali spolu s nami... Ich reakcie na konci predstavenia boli perfektné. Obavy som z počiatku mala celkom veľké. Hlavne som sa bála ako na to budú reagovať deti, pre ktoré sme to celé robili, ale ako som už spomínala, celé to dopadlo dobre a deťom sa to páčilo.

• *Soľ nad zlato*

Postavu princa si zahral Lukáš Hladký. Ako sa páčilo tebe hrať nie na javisku, ale v dome Milana Rúfusa?

Bola to pre mňa nová skúsenosť, keďže som bol zvyknutý hrať na javisku a nie v dome Milana Rúfusa. Spočiatku som mal obavy z hrania scén v rôznych izbách domu, no nakoniec sa to ukázalo ako dobré oživenie rozprávky Soľ nad zlato. Za mňa podľa reakcií detí a rodičov môžem povedať, že ich toto divadielko veľmi potešilo a pobavilo. Určite by som sa nebránil ďalšiemu spracovaniu inej rozprávky v takomto štýle.

A ako divadlo hodnotí riaditeľka MŠ v Závažnej Porube Katarína Jambrichová?

Z môjho pohľadu to bolo veľmi zaujímavé, dobre premyslené divadlo. Deti mali možnosť formou zážitkového a interaktívneho divadla prežiť lepšie dej a obsah rozprávky. Spojiť to ešte s domom Milana Rúfusa bol benefit navyše. Jednoducho povedané super. Treba v tom pokračovať a držím vám všetkým palce, lebo ste šikovní , múdri, máte dobrú pamäť a vystupovanie. Sympatizujem s vami všetkými vrátane Lucky. Mám vás rada a vždy pomôžem, keď ma o to požiadate.

A čo na to povedali deti z materskej školy?

Simonka Kubovčíková: Mne sa to veľmi páčilo. Najviac sa mi páčili princezné.
Martinka Kubányová: Mne sa najviac páčila víla, ktorá bola pri dverách.
Tejko Medľa: Keď budem veľký – chcem byť Milan Rúfus.

Čo na dramatizáciu Rúfusovej veršovanej rozprávky v Dome Milana Rúfusa hovorí Soňa Baránioová?

Užasný nápad. Snažíme sa o kvalitu lektorského výkladu, rozsah a kvalitu špecificky „porubských" informácií, zaujímavosť expozície, široko – spektrálnosť a variabilitu ponuky info materiálov – ale deťmi hraná rozprávka, to je presne to, čo chýbalo.

Generačná rozmanitosť nápadov, ak zapadá do kontextu odkazu Majstra napĺňa jeho víziu budúcnosti ľudstva, ak má zostať ľudským. „Nie pýcha rozumu, ale pokora ducha."

V podaní divadelníctva 3GD deti nemusia zaspať, ale dospelí sa môžu prebudiť k základným hodnotám života. A o tom je rozprávka u Rúfusa.

A na záver?

Ďakujeme všetkým, ktorí sa s nami vydali do rozprávky a tešíme sa na vás aj v ďalšom decembrovom pokračovaní rozprávkového domu Milana Rúfusa – tentoraz s inou veršovanou rozprávkou od Milana Rúfusa.

Autori: Monika Jambrichová a Jakub Mlynček, foto Miška Macková

TAJNIČKA

Abrahám J. Heschel - výrok

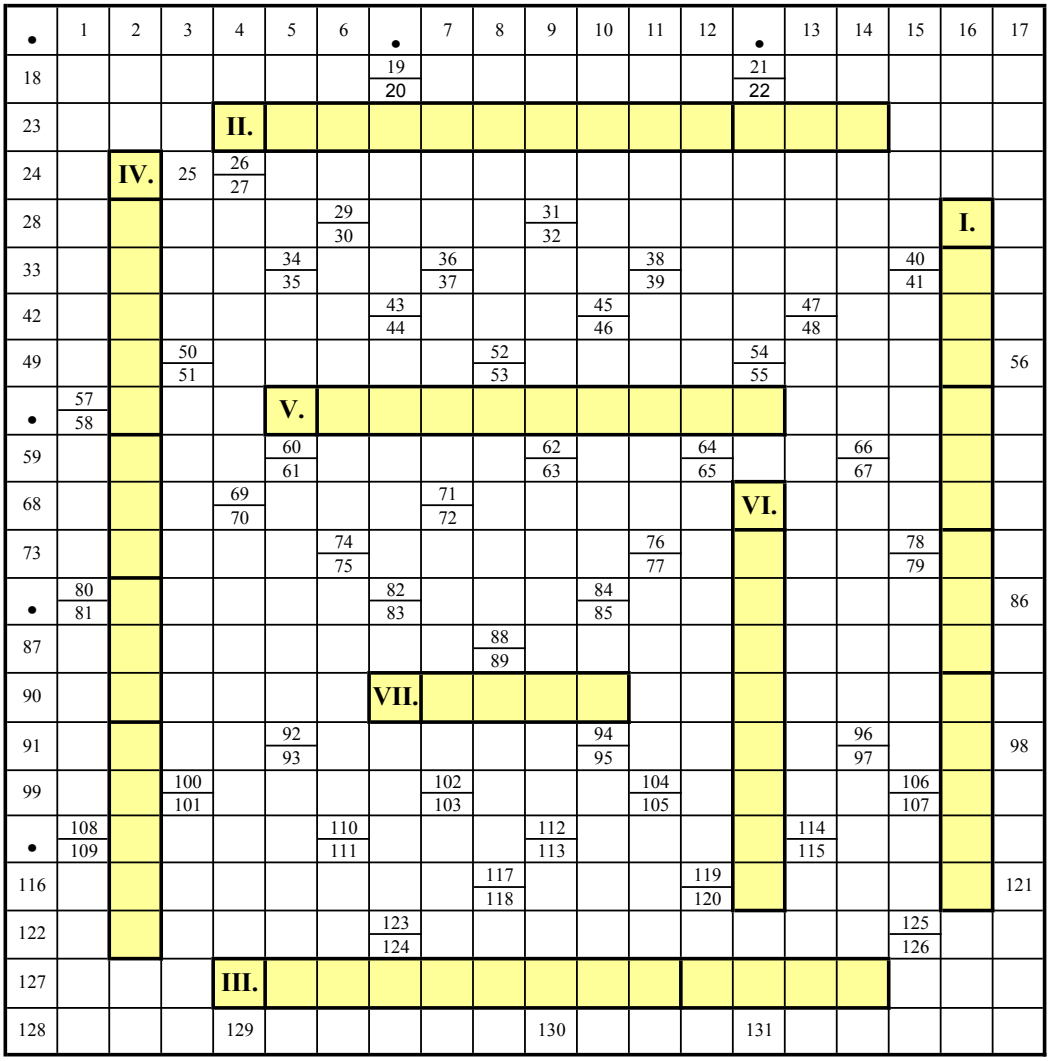

1 - púšť v Chile
2 - redakčná rada
3 - nikel chem. zn.
4 - intenzita
5 - okruhy, ovály
6 - alebo básn.
7 - stredná dámska móda
8 - dopredu, vpred, dajme sa na pochod *
9 - rolovať zač. slova
10 - omotá
11 - pokladňa
12 - polámte, poolamujte
13 - český film, rež. Svěrák
14 - ohmatali si
15 - pracovisko baníkov
16 - titul indických panovníkov
17 - drevovláknitá doska
18 - liečivá bylina
19 - štát na severe Afriky
20 - súboj
21 - indický had
22 - horúčava, parno
23 - číslovka
24 - 5ooo rimsky
25 - Írska republ. armáda
26 - z nohy na nohu sa vliekli širou rovinou česky
27 - lezieme
28 - vážila si rodičov
29 - jeden (1) nemec.
30 - vzťahujúca sa na akt
31 - štát v Karibskom mori
32 - postavenie, status
33 - lietadlo
34 - hliník chem. zn.
35 - vkusne, modne oblečený
36 - prvá časť názvu tropic. komárov vyvoláv. maláriu
37 - pyšná
38 - pohorie v Rusku medzi Európou a Áziou
39 - vybájená rozprávka
40 - kód štátu Kiribati
41 - svätyňa islamu v Mekke *
42 - ruská detská rozprávka
43 - úspešná populárna skladba
44 - vírusové africké ochorenie
45 - ŠPZ okr. Bardejov
46 - ochrana zvárača
47 - stávkový lístok bez -t- na zač.
48 - kantoroval na škole
49 - ad acta
50 - futbalový klub v Bratislave
51 - anjel vyššieho stupňa nábož.
52 - agát česky
53 - Homérov epos
54 - ponúkni miesto
55 - čínska droga
56 - automob. servis na vozidlá - škoda - na býv. „textilke“ *
57 - športový kód Zambie
58 - názov čerpacích staníc
59 - okrové farby
60 - tkanina z česanej vlny na dámske šaty a záclony *
61 - nevojak
62 - EČV - ŠPZ okr. Kežmarok
63 - tarasil rieku i cvičil na hrazde nespisov.
64 - a iné
65 - prišiel na čas
66 - beh oslobodenej mládeže
67 - ribonukleová kyselina medz.ozn.* + ozn. valuty
68 - veľké vrece
69 - jednotka tepla fyz. zn.
70 - dve jedlé pochutiny na Č (5písmen) a S (4písmená)
71 - geometrické teleso
72 - chemický podnik v Šali (v tajničke Ľ)
73 - ďakuje básn.
74 - mesto v Turecku *
75 - mužské meno Alo
76 - chudzie ženské meno
77 - vajce lekárs.
78 - zosilnený súhlas
79 - Larinka
80 - robí osnovu
81 - ŠPZ okr. Dunajská Streda + dánska poštová miera (80 kusov)
82 - Spojené Štáty Americké
83 - ampér zn.
84 - prehadzovalo jedlo v ústach
85 - citoslov. erdžania koňa - naopak -
86 - dvojhláska
87 - kojila si básn.
88 - vešali
89 - zašpini
90 - zložili klobúk čeky
91 - brúsnik na ostrenie kosy
92 - modelka čiernej pleti (NC)
93 - viac zrelí
94 - majster kat znač. + Anna, Adam
95 - oškaredím
96 - alumínium chem. zn.
97 - patrí Ylviine
98 - pojem duše u st. Egypťanov
99 - kód štátu Litva
100 - Slovenský zväz orientač. behu
101 - hotel pre motoristov
102 - oxid hlinitý
103 - . . .. niečo zober (niečo málo) *
104 - promočné siene *(miesto -u- napísať -v-)*
105 - ozrutná ohava
106 - podmienková spojka
107 - zn. ruských lietadiel
108 - rímsky boh lásky
109 - perspektívny plán šport. prípravy
110 - túž po niečom
111 - amatér
112 - nahý
113 - iba
114 - znač. ruského auta aj český spisovateľ
115 - Oldrich domác.
116 - prešla si sa česky-básn.
117 - chyť
118 - ŠPZ okr. Rožňava
119 - určený na chov
120 - žltá farba
121 - oslavná báseň
122 - žiadala, prosila
123 - vozili z miesta na miesto
124 - v boxe knock out - predčasná výhra
125 - molybdén chem. zn.
126 - po taliansky áno
127 - traky na nohavice česky
128 - severný a južný . . .
129 - obraz svätých
130 - držať u seba
131 - oslovuje v 3. osobe

V stĺpcoch:

3. - pod ozn.tajn. č.IV. - lesný obvod
8. - pod ozn.tajn. č.VII. - švédska hudobná skupina
15. - pod ozn.tajn. č.VI. - zlato chem. zn.
21. - pod ozn.tajn. č.I. - olejnatá plodina

V riadkoch:

v - 3. - za tajn. č. II. - riečny čln
v - 9. - za tajn. č. V. - niečia
v - 11. - vedľa ozn. tajn. č. VI. - turista
v - 15. - vedľa ozn. tajn. č. VII. - upražme na masti
v - 21. - vedľa ozn. tajn. č. III. - park

Pomôcky:

ADARA, ASPOŇ, AVANT, IMPA, KAABA, RNA, VOÁL

POZOR!

V krížovke nemusia byť dodržané dĺžne!

Znenie tajničky z minulého čísla:

ZABUDNÚŤ NA SEBA NIE JE ZDOKONALENÍM LÁSKY, JE TO PRVÁ PODMIENKA LÁSKY.

autor krížovky
Pavel Staroň

Hýb sa po novom

Epicentrum športu, kultúry a zábavy sa predstavilo pod Poludnicou

Jedným z mojich hlavných cieľov kandidatúry na post poslankyne obecného zastupiteľstva bolo a je zachovať a zveľaďovať to, čo nám tu naši predkovia zanechali. Zároveň aj to bol dôvod, prečo som sa rozhodla prijať post predsedu Komisie finančnej, regionálneho rozvoja a ochrany majetku OcZ v Závažnej Porube. Od volieb do orgánov miestnej samosprávy prešiel už skoro rok a som rada, že môžem povedať: „Na úrovni regionálneho rozvoja obce sa deje významný posun."

Ing. Katarína Poliaková

Cieľ bez plánu je len želanie

V spolupráci s Petrou Jurečkovou, ktorá sa vrátila z Čiech do svojej rodnej obce, sme sa pustili do budovania koncepcie rozvoja obce - Akčný plán regionálneho rozvoja obce, ktorý je nadstavbou dokumentu Plán hospodárskeho a sociálneho rozvoja obce. Ako povedal A. S. Exupery: „Cieľ bez plánu...je len želanie." V dokumente je presne stanovená vízia kam chceme obec, v spolupráci s ostatnými komisiami, za obdobie 8 rokov posunúť. Obsahuje čiastkové ciele, ktoré chceme dosiahnuť, postupne ich napĺňať a uvádzame i spôsob ako to dosiahnuť. Našu víziu a jednotlivé čiastkové ciele by sme vám radi predstavili v zimnom vydaní Porubských novín.

Michal Barbier v akcii. Jedna z jeho ľahších figúr

Závažná Poruba má úžasný potenciál pre rozvoj športu. Potenciál pre vytvorenie podmienok a zázemia pre športové kluby z celého Slovenska i zahraničia na realizáciu sústredení. Potenciál byť oázou pokoja a „tichého" turizmu, potenciál ísť po stopách našich predkov v remeslách, kultúre a zvykoch. Potenciál naplniť potreby obyvateľov obce a aj turistov. Toto všetko MY, niekde uprostred rozvíjajúcim sa Liptovským Mikulášom, turizmom poznačeným Liptovským Jánom a mestskou časťou Iľanovo. Aj odtiaľto prišlo synonymum EPICENTRA, kde vznikajú nové nápady, nadväzujú sa nové spolupráce a spája sa nové s tým, čo nám naše prostredie ponúka.

Šport spája a v Areáli Mateja Staroňa to žilo. Posúďte sami

Závažná Poruba - Epicentrum športu, zábavy a kultúry.

Našou víziou je byť zdrojom energie pre všetky vekové kategórie, jednotlivcov, páry aj rodiny. Cieľom Epicentra je dopomôcť k plynulosti rozvoja v obci, dostať obec na mapu turizmu, počúvať nápady širokej verejnosti a viesť s ňou otvorený dialóg. Dosiahnem to vytvorením zázemia pre ľudí, ktorí sa chcú angažovať a ďalej rozvíjať aktivity našej obce. Jednou z možností sú rôzne kultúrne či športové podujatia. Prvou otváracou a zoznamovacou aktivitou nášho Centra bola akcia Hýb sa po novom! Toto podujatie sa konalo 18. augusta 2019 v Areáli Mateja Staroňa, alebo ako to on sám nazýval v Areáli telesného pohybu (ATP). Som presvedčená, že sa nám podarilo jeho odkaz oživiť. Lúka bola plná rodín, mladých ľudí, ktorí prišli stráviť popoludnie v prírode. Prítomnosťou tých, ktorí sa prišli naučiť niečo nové.

Čo ponúkla prvá aktivita

Popoludnie ponúkalo exhibície Majstra Európy vo fitnes - Michala Barbiera. Aktívny človek, ktorý vo svojom mladom veku vedie úspešnú akadémiu Limitless Academy. Úspešný športovec, ktorý sa stal vzorom pre mládež a prostredníctvom parkouru, freerunningu a kalisteniky rozhýbal mládež nielen na Liptove. Rozhýbal aj Závažnú Poruba, pretože sa s trénermi z jeho Akadémie venovali deťom a učili ich základy týchto, na prvý pohľad, netradičných športov.

Joga a príroda v súznení. Energia plynula takmer sama

Ďalej v programe nasledovalo vystúpenie gymnastiek Simonky Jedličkovej a Moniky Jambrichovej z ŠK Závažná Poruba, ktoré zvíťazili s akrojogou na súťaži Liptov víťazí. Jogou nás previedla profesionálka z Aisyho školy v Bratislave Vanda Gallo. Mnohí, ktorí si pod Poludnicou spolu s ňou zacvičili a meditovali, sa cítili skvelo. Samotná Vanda sa vyjadrila pozitívne o cvičiacich aj energii a prostredí navôkol. Ďalšie sprievodné aktivity previedli popoludním aj našich najmenších pod dohľadom Lucky Pokornej a Pajky Didekovej. Chôdza po slackline vyzerá ľahko, ale otestuje na tele každý sval. Rovnováhu preverili aj špeciálne dosky tzv. balance boardy. Presnú „mušku" si mohol vyskúšať úplne každý. Peter Jurečka z Jursport odbornou inštruktážou predviedol streľbu z luku a opäť sa ukázalo, že detstvo sa z nás nikdy nevytratí. Zastrieľať si chcel úplne každý.

Správne uchopiť, natiahnuť, zamieriť a vystreliť. Detstvo takmer každého.

Už teraz sa tešíme na nové stretnutia

Ďakujeme všetkým účinkujúcim, dobrovoľníkom, fotografom, sponzorom a hlavne všetkým ľuďom, ktorí na akciu prišli a odchádzali s úsmevom.

Máme tendenciu časom brať veľa vecí ako samozrejmosť. Šport k našej dedine patrí, ale ľudí v ňom treba podporiť a ukázať im cestu.

Tešíme sa na vás na ďalších akciách, o ktorých vás budeme informovať prostredníctvom oficiálnej webovej stránky Závažná Poruba, Facebook stránky Závažná Poruba, Epicentrum (@zpepicentrum) a samozrejme prostredníctvom plagátov a hlásení v rozhlase.

Radi by ste sa zapojili? Sme otvorení spolupráci, kontaktujte nás. Viac nájdete: http://www.zavaznaporuba.sk/obec/fotogaleria-obce-2019/2654-pod-poludnicou-v-epicentre-sportu-zabavy-a-kultury

Ing. Katarína Poliaková, poslankyňa OcZ

ŠPORT

Predstavujeme nového trénera A mužstva ŠK Závažná Poruba

Ján Blaháč
tréner A – mužstva, kvalifikácia: Euro Pro, vzdelanie: vysokoškolské.

Nebudeme hovoriť o tabuľkových cieľoch. Naším cieľom by malo byť vytvoriť dobrý, konkurencieschopný kolektív, ktorý pôjde svojou vlastnou cestou. Cestou pracovitosti, súdržnosti, napredovania a budovania. Pokúsiť sa hrať pekný, ofenzívny, technický, dynamický a hlavne kreatívny futbal.

Pán tréner, začnime naše rozprávanie spomienkou. Za ktoré kluby ste hrávali futbal?

Baník Prievidza, Inter Bratislava, Ozeta Dukla Trenčín, VTJ Martin, MFK Prievidza.

A ako tréner kde všade ste pôsobili?

MFK Prievidza, FK Bojnice, MFK Nováky, AAC Sparta Trenčín, AS Trenčín, FK Senica, FK Poprad, regionálny tréner výberov ZsFZ, člen KM SFZ, člen KM ZsFZ

Ako vnímate A mužstvo Závažnej Poruby?

Na začiatku je dôležité povedať, že každý klub má svoju históriu, svoju kroniku, veľa obetavých a pracovitých ľudí, fanúšikov, hráčov, trénerov a funkcionárov. O Závažnej Porube to platí na sto percent. Sú tu ľudia, ktorí obetujú veľmi veľa času práci v klube. Robia to s radosťou pre všetkých spoluobčanov. Robia to pre emóciu, pre vášeň, pre radosť.

Je veľmi dôležité, že v klube sú žiacke kategórie, kategória dorastu a samozrejme mužská kategória. Hrať dnes IV. ligu je veľmi chvályhodné a náročné. Družstvo mužov má vekovo veľmi mladý kolektív. Sú tu chalani, ktorí chodia do práce a popri tom sa zodpovedne zúčastňujú tréningového procesu. Určite limitujúce je zamestnanie. Mužstvo vnímam ako perspektívne. Je tu veľa šikovných hráčov, no potrebujú ešte naberať veľa skúseností. Potrebujú svoju tréningovú ochotu a nasadenie preniesť do zápasu. To sa zatiaľ nie celkom darí. Určite tu chýbajú hráči od 25 do 32 rokov. Je to zlatý vek futbalistu. Veľmi si vážim, že v kolektíve zostal Porubský matador Ľubo Račko. Stále má čo dať tomuto mladému tímu. Som rád, že tu je vekovo vyzretejší Vlado Kačalka a že do kolektívu pribudol Marek Hlušák. Ostatní hráči potrebujú napredovať a to tým, že budú trénovať, počúvať, vnímať, absorbovať a správne vyhodnotiť. Takže aby som priamo odpovedal, mužstvo vnímam ako perspektívne, s dobrým tréningovým prístupom, zanietením a morálkou. Cítim v ňom život, nadšenie, energiu, motiváciu, chcenie a kolektivizmus.

Silné stránky: Mužstvo sa môže oprieť o dobrý základ. Sú tu hráči, ktorí nevynechali ani jeden tréning a sú príkladom pre ostatných. Nielen prístupom, ale aj chcením, určitou profesionalitou, vzdelávaním a pracovitosťou. Hráči majú slušnú loptovú techniku, pracujú koncentrovane v herných tréningoch a prípravných hrách. Chcú sa zlepšovať. Pozitívom je aj ich vek, ktorý predurčuje do budúcnosti ich zohratosť, spoluprácu, nadobudnuté skúsenosti, zlepšovanie sa po taktickej stránke. Určite z roka na rok budú viac sebavedomejší. Mám na mysli hlavne herné sebavedomie. Ak kolektív zostane pohromade, má budúcnosť.

Slabé stránky: Musíme sa aj zlepšovať! Nie všetko je ideálne. Najviac hráčom chýba taktické myslenie. Mám na mysli herný systém a práca s priestorom, prepínanie z ofenzívy do defenzívy a naopak. Chýba väčšia slovná komunikácia a tým pádom väčšia spolupráca v obsadzovaní hráča a priestoru. Zlepšovať musíme obrannú činnosť 1:1 a dať do osobných súbojov viac razancie, agresivity a s tým spojená pozitívna hra telom (bez faulov). Myslím si, že chýba aj väčšia konkurencia. Posilniť tím o troch, štyroch kvalitných hráčov by určite bolo veľkým pozitívom pre všetkých.

Ako si predstavujete trojuholník komunikácie: výbor- tréner- hráči?

Dôležité je pracovať zanietene, zodpovedne, poctivo, s elánom a s radosťou. Vami spomenutý trojuholník je základom každého úspechu (ale aj neúspechu). Preto vzájomná súčinnosť, podpora a komunikácia všetkých troch zložiek je nevyhnutná. Som veľmi rád, že funkcionári na čele s predsedom Petrom Ilanovským a starostom Pavlom Beťkom sú v mojich očiach veľmi dobrí ľudia. Vedia čo chcú, majú svoje vízie a ich prístup vidím veľmi pozitívne. Funkcionári a tréneri musia zdieľať podobný názor. Svoje predstavy je potrebné správne preniesť medzi hráčov. Všetko by sa malo niesť v kamarátskom duchu, kde každý si je vedomí svojho postavenia. Určite lepšie sa spolupracuje keď sú aj pozitívne výsledky. No dôležitejšia spolupráca je, keď výsledky pokrivkávajú. Vtedy je potrebné zomknúť sa, ešte viac si veriť, podporovať jeden druhého a veriť v správnosť rozhodnutí ktoré spravíme. Byť pozitívny i keď nie všetko ide podľa predstáv.

Pokúsme sa predstaviť ciele vášho pôsobenia?

Keďže mojím najobľúbenejším tímom je FC Barcelona, mám tajný sen, aby môj tím hral tak ako Blaugranas. Viem, že je to nemožné, ale chcieť sa prezentovať takýmto spôsobom by nebolo zlé, však? Určite všetko ovplyvňuje strašne veľa dôležitých detailov.

Vždy som sa snažil pracovať naplno, s entuziazmom, nadšením a vytrvalosťou. Robiť všetko pre hráčov, pre tím, pre klub, pre fanúšikov. Pracovať v novom klube je výzvou.

Nechcem tu hovoriť o tabuľkových cieľoch. Naším cieľom by malo byť vytvoriť dobrý, konkurencieschopný kolektív, ktorý pôjde svojou vlastnou cestou. Cestou pracovitosti, súdržností, napredovania a budovania. Pokúsiť sa hrať pekný, ofenzívny, technický, dynamický a hlavne kreatívny futbal. Povzbudzovať, keď sa nedarí a tešiť sa z toho, keď nám to ide herne i výsledkovo. Tvoriť dobrú partiu a veriť si navzájom. Cítim, že Boh mi dal vyrovnanosť, aby som prijal veci, ktoré nemôžem zmeniť. Odvahu zmeniť tie, čo zmeniť môžem a múdrosť spoznať rozdiel medzi nimi.

Želám si, aby klub Závažná Poruba, mal veľa pozitívnych, povzbudzujúcich a verných fanúšikov. Aby sme všetci tvorili jednu veľkú rodinu, kde bude prevládať vášeň a radosť, aj keď sa bude dariť, aj keď sa dariť nebude.

Všetkým želám veľa šťastia, zdravia, radosti, energie, pokoja a úsmevu!

Ďakujem za rozhovor.

Dušan Migaľa

Keď sa zima opýta, čo ste robili v lete?

Hoci si užívame slnečné dni mimoriadne horúceho leta, lyžiari – bežci (bežkyne) zo Závažnej Poruby nezaháľajú. Pod vedením trénera Ivana Bukasa a Jaroslava Bugana (na snímke) zvyšujú kondíciu, posilňujú a poctivo na sebe „makajú.“ Jednoducho: pravidelne trénujú a pripravujú sa na preteky, aby zima zaznamenala, čo robili v lete. Veď výsledky neprilietia ako vták.

text i foto: -dm-

Turnaj zastavil prudký dážď

Predseda FO Peter Iľanovský privítal v sobotu 20. júla 2019 zúčastnené mužstvá i prítomných, starosta Pavel Beťko vyhlásil 24. ročník za otvorený. Po prvom zápase sa predstavili porubské gymnastky, diskotéka sa vydarila, aj guláš bol bez chyby.

V prvý deň diváci sledovali dobrý futbal, v nedeľu sa odohral len jeden zápas. Vystúpenie Poludnice pre dážď sa zrušilo.

Hoci sa turnaj v prvý deň sľubne rozbehol, v nedeľu o 14. 30 hod. prišiel prívalový dážď a terén sa stal za malú chvíľu nespôsobilým. Organizátori pokračovanie turnaja zastavili. Prítomní účastníci i hostia sa rozišli bez vyhlásenia výsledkov.

24. ročník futbalového turnaja O pohár starostu Závažnej Poruby zaznamenal tieto výsledky:

OŠK Likavka : FC Velké Karlovice (ČR) 1 : 1
OŠK Bešeňová : ŠK Závažná Poruba 3 : 2
FC Velké Karlovice (ČR) : OŠK Bešeňová 3 : 0

Darmo je. Je to tak. Človek mieni, Najvyšší mení. Aj to sa stáva. Chceme veriť, že jubilejný dvadsiaty piaty v roku 2020 sa vydarí.

text i foto: -dm-

Rozlúčka s letom sa vydarila

V sobotu 31.8.2019 športoví nadšenci zorganizovali v spolupráci s obcou a Športovým klubom Závažná Poruba na futbalovom štadióne podujatie s príznačným názvom „Rozlúčka s letom". Hlavným programom podujatia bol futbalový turnaj Štyri strany Poruby, ktorý nadviazal svojím 2. ročníkom v novom formáte na dlhoročne organizovaný turnaj neregistrovaných futbalistov našej obce.

Výsledky jednotlivých zápasov:

Brestová – Lopatina	1:2
Kopanice – Potoček	1:9
Lopatina – Kopanice	7:0
Potoček – Brestová	1:2
Lopatina – Potoček	3:1
Kopanice – Brestová	0:6

Výsledná tabuľka:

1. Lopatina	9b.
2. Brestová	6b.
3. Potoček	3b.
4. Kopanice	0b.

Najlepším hráčom turnaja bol vyhlásený Ivan Bukas, najlepším brankárom Tomáš Medľa a najlepším strelcom Ján Mlynček ml.

Sprievodným programom boli hry pre deti s Katkou, deti si rôznymi hrami tiež zašportovali a zahrali.

Všetci si pochutili na výbornom guláši pod taktovkou Janka Polóniho.

Večerný program obstarala diskotéka pre všetky vekové kategórie s vyhlásením atraktívnej tomboly. Výťažok z príspevkov sponzorov, z dobrovoľného vstupného, tomboly a draženia tzv. „Mačky vo vreci" bude použitý na nákup zaujímavej atrakcie pre naše deti.

Veľké poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa postarali o organizáciu vydareného podujatie hlavne Martinovi Kratochvílovi a Jaroslavovi Beťkovi. (foto na s. 32)

Návšteva z Opavska

V uplynulých dňoch nás navštívili naši priatelia z Opavska z obce Kobeřice. Družobné stretnutia v oblasti športu a charitatívnej činnosti trvajú už cez 25 rokov.

Popri stálych priateľoch obohatili návštevu aj zástupcovia združenia Rozsocháč, ktorí navštívili našu obec prvýkrát. Počas trojdňovej návštevy absolvovali príjemnú prechádzku na Žiarsku chatu, navštívili Liptovskú Maru a plavbu loďou po nej a vrcholom bol výlet lanovkami na Lomnický Štít, kde za pekného počasia sa pokochali majestátnymi štítmi Vysokých Tatier. V priateľskej atmosfére si zašportovali a posedeli pri výbornom guláši, ktorý navarili Janko Polóni a Duško Hladký.

Stretnutia sa zúčastnil starosta našej obce Pavel Beťko a aj jeho predchodcovia Pavel Baráni a Jaroslav Jurečka.

Lúčili sme sa s prianím dobrého zdravia a predsavzatím ďalšej spolupráce a výmeny skúseností nie len na športovom poli.

Vladimír Mlynček ml.

Kids Fun Academy v našich školách

V našej Materskej škole a zároveň aj v Základnej škole Milana Rúfusa sa tretí septembrový týždeň začala spolupráca s Kids Fun Academy.

Deti si budú každý týždeň pod dohľadom skúsených trénerov rozvíjať pohybové zručnosti.

Informačno-komunikačné technológie hýbu svetom, deti nemajú problém ovládať počítač či mobilný telefón. Pre ich zdravý vývin je však dôležité rozvíjanie ich pohybových schopností a zručností. Práve preto si prepojením projektu v oboch školských zariadeniach vkladáme nádej, že aj z takto nadobudnutých pohybových zručností sa u detí stane aj pohybový návyk do budúcnosti.

Lucia Bačíková

Poludnica reprezentovala Liptov

Primátor L. Mikuláša Ján Blcháč poďakoval Poludnici priamo v Lopeji

Na Vidieckom dni regiónov na slovenskej ceste v areáli Motela Route 66 v Lopeji – Podbrezová, ktorý sa konal 17. augusta 2019 vystúpili súbory z Hontu, Horehronia, Liptova, Tatier a Maďarska. Súčasťou bola prezentácia jedál v podaní „Kuchárov bez hraníc." Liptov reprezentovala Poludnica zo Závažnej Poruby. Ivan Broska s Tiborom Plchom otvorili toto radostné stretnutie dobrých ľudí. Potvrdilo sa, že ľudí nespája len cesta, ale aj srdcia. Poludnica uviedla Dožinky a Privítanku murárov. Je viac ako radostné, že medzi porubských nositeľov tradícií pribudli mladí ľudia. Vystúpenie našich folkloristov organizátori vysoko ocenili a publikum odmenilo búrlivým potleskom. Poludnici osobne prišiel poďakovať aj primátor Liptovského Mikuláša Ján Blcháč.

text: -dm- foto: Pavel Agnet

Pieseň je viac ako slovo

Na celoštátnej prehliadke speváckych súborov seniorov 2019, ktorá sa konala 18. septembra 2019 v divadle J. G. Tajovského vo Zvolene sa predstavilo desať speváckych zoskupení z celého Slovenska. Prehliadku sledovali vzácni hostia: primátorka mesta Zvolen Ing. Lenka Balcovičová i exprezident Ivan Gašparovič, ktorý pripomenul: „Pieseň je reč nášho národa, naučili nás ju naše mamy, treba si ju chrániť a uchovávať." Ženy zo Závažnej Poruby v sprievode klavíra Simony Petríčkovej zaspievali štyri piesne. Piesne slovom sprevádzal Dušan Migaľa. Oslovujúco reprezentovali svoju obec, Liptov i Žilinský samosprávny kraj. Ľubozvučné vystúpenie porubskej speváckej skupiny s potešením sledoval aj starosta Pavel Beťko.

text: -dm- foto: Dušan Migaľa

Pri klavíri Simona Petríčková, zľava: starosta Pavel Beťko, Magda Iľanovská, Mária Šúleková, Anna Cútová, Milota Vadovická, Hedviga Šarafínová, Elena Piatková, Želmíra Staroňová, Kveta Migaľová, Viera Ličková, Eva Mikulášová, Želmíra Staroňová.

Štyri strany Poruby

Kopanice

Brestová

Lopatina

Potoček *Foto: Vladimír Mlynček ml.*

Porubské noviny **vydáva Obec Závažná Poruba, redakcia Obecný úrad, Hlavná 135, č. tel.: 5547175.** *Šéfredaktor:* **Dr. Dušan Migaľa.** *Redakčná rada:* **Ing. Pavel Beťko, Ing. Vladimír Broska, Anna Mikulášová. Dr. Vlasta Šiarniková.** *Fotografie:* **Dr. Dušan Migaľa,** *ilustrácie:* **Dr. Vlasta Šiarniková.** *E-mail: obeczav@stonline.sk, www.zavaznaporuba.sk Tlač:* **Print Master, Lipt. Mikuláš. Vychádzajú každé tri mesiace. IČO vydavateľa: 00 315 915 . EV 3922/09, ISSN 1339-0287. Nepredajné**